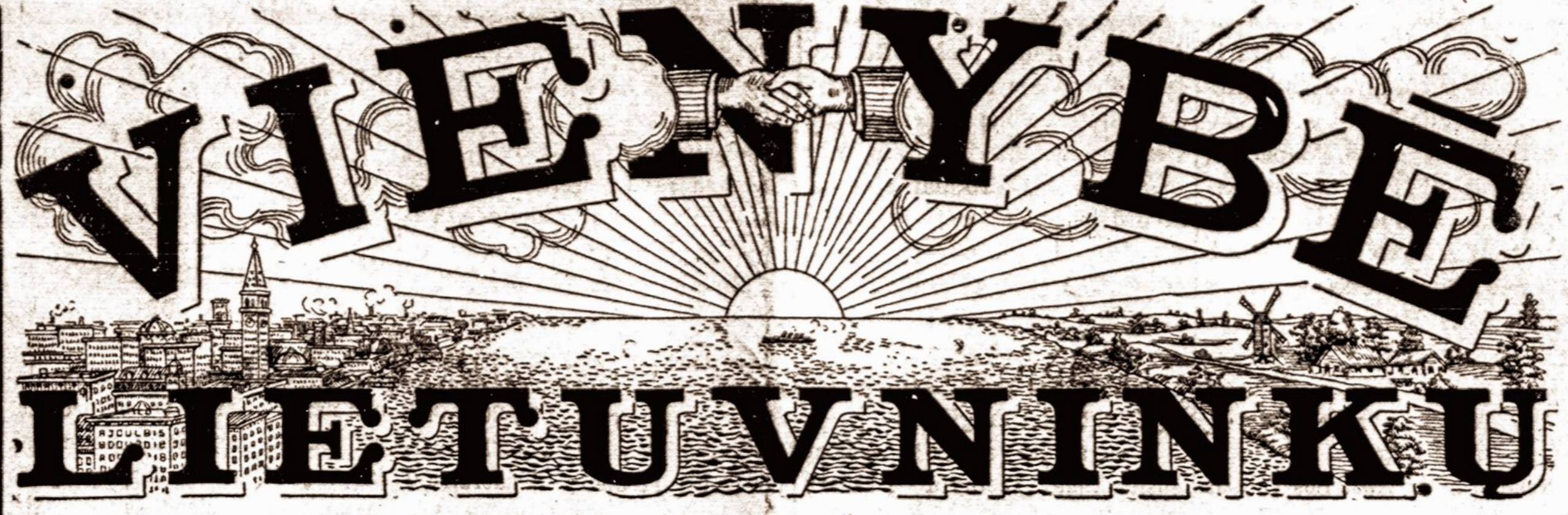

"VIENYBE LIETUVNINKŲ"
ISEINA KAS SEREDA
Brooklyn New York.
Prenumerata metams:
Suvienyose Valstijose \$2.00
Europoje ir kitur \$3.00
Kanadoje \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujų Metų.
Apgarsinimų keisų klauskite laišku:
J. J. Paukštis ir Co. (Inc.)
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

"VIENYBE LIETUVNINKŲ"
PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY.
Brooklyn New York.
Yearly subscription rate:
In the United States ... \$2.00
To Foreign Countries .. \$3.00
To Canada \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to the publishers:
J. J. Paukštis & Co. (Inc.)
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

No. 16.

Brooklyn, N. Y. 22 d. Balandžio (April) 1914 m.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ED, 1879.

Metai XXIX

**DELEI KOVOS
SU CHAMU.**

Kaip tik šiemet, kada mes pasirengėme apvaikščioti dešimtį metų sukaktuvių nuo atgavimo spaudos mūsų tėvynėje, su sykiu emė ir suradom mūsų pačių laikraščiuose apsigyvenusių istorišką ypatą — poną Chamą. Kada tas ponelis pas mus, tai yra mūsų laikraščiuose apsigyveno, kiek jis vietos apsisėdamas užėmė, prie kokių įsiai partijų priklausau, kokias pažiūras turi, prie kokios tautystės priklausau, — niekas pas mus dabar pono Chamą nebeklausė, tik nuogandžiai emė šaukti: Vyručiai — Chamas! Chamas! Indomu net tas, kad surado pas mus Chamą gerutis katalikas „Draugas“ ir nei puse lupų neprasitarė, kad tas Chamas yra „neverionis- žydpalaikis“... O juk tas būtų teisybė — nes ponas Chamas ištikrųjų buvo žydas.

Tečiau čia nevieta juokams. Ant to nabago Chamą užsisėdo beveik visi laikraščiai. Tik jie dar nenustatė tikrai, pas katruos iš jų Chamas apsigyveno. „Draugas“ priveda savo skaitytojus prie socialistų laikraščių durų ir sako: „Čia yra!“ Socialistai, nors paprastai žydu nesibaido, bet Chamą jokiū būdu nenori prisiminti, ir savo skaitytojus siunčia pas „Draugą“, — o jei ten nerastų, tai pas tautiečių laikraščius, nors ir sako, kad tautiečių laikraščiai esą „žyda-ėdžiai“, bet matyt, tam patį netiki, ir siunčia Chamą į „Ateitį“, pasekdama p. Jurgelionį, drąsiai užvirtino, kad Chamas pas lietuvių apsigyvenęs. Kur jis esąs, tai nežinia, — bet kadangi socialistai labai jau chamiškai elgiasi, tai be abejonės būtų nebloga visgi ir pas juos pasižiūrėjus.

Minėtasis mūsų bendras „Ateitis“ visgi rimtai mishi-ja, kad Chamas bus galima surasti ir iš lietuvių tarpo išvyti. Taip mishi-ja ir kiti keletas mūsų laikraščių. Pasiulyta net budas — reikia Chamą ieškoti netik po laikraščius, bet ir po sales prakalbėse, po namus, salimus ir net... bažnyčias. Tokią ablavą iškelus galėtų prisieiti ponui Chamui striukai ir jis pasilikti regis išvilktas kur iš kokio lietuviško kampo aikštėn. Vienok galės tas ir neatsitikti.

Galės jis visai tarp mūsų pasilikti, kaip jis sau ramiai nuo kelių tukstančių metų gyvena pas visus tautas. Jeigu mūsų prakilnus ir karštos dvasios vyrukai dabar smarkiai ant Chamą sušuko, tai tas nieko nereiškia. Buvo ant Chamą šaukta visais amžiais ir visokiose kalbose. Bet jis pasiliko.

Kada keletas tukstančių metų atgal ponas Chamas (tada dar jis nebuvo nei ponas — buvo tiesiog Chamas) išaugo į pusberni-labuza, tai dar jo vardas visgi nieko nereiškė. Tik tuomet, kad jis, radęs savo tėvą nusigėrusį ir pusnuogį gulintį emė iš jo tyčioties, tada jau jis pasiliko tikras ir baisus Chamas. Kiti jo broliai buvo pe-chamai, todėl matydami tėvą taip nepadoriai gulintį, pridengė jo kuną iki išsimiegos. O kada senukas Nojus išsimiegojo ir dažinojo, ką Chamas buvo padaręs, tada jis savo sunų Chamą prakeikė ir paliko jį visos žmonijos busiančių prakeiksmu. Kas iš to? Chamui buvo gerai ir jam šiandien yra gerai. Jo visi nepakenčia, po kojų minia, vienok Chamas vis daugiau sau turi šalininkų. Tik mažą dalelę žmonių bijosi Chamą likimo ir stengiasi savo sielą tobulinti.

Todel Chamas yra senas ir inauges vyras. Jeigu jo neišvijo nei filosofai, nei mokslas, nei išradimai, tai jau mus lietuviams nėra ko nei kėsinties. Viskas kas galės išeiti ant naudos, kad staigu suradę mūsų tarpe Chamą mes jį vistomet turėsime prieš akis ir stengsimės patį nepasilikti chamais. Ar stengsimės? Tame ir baidangi socialistai labai jau chamiškai elgiasi, tai be abejonės būtų nebloga visgi ir pas juos pasižiūrėjus.

Minėtasis mūsų bendras „Ateitis“ visgi rimtai mishi-ja, kad Chamas bus galima surasti ir iš lietuvių tarpo išvyti. Taip mishi-ja ir kiti keletas mūsų laikraščių. Pasiulyta net budas — reikia Chamą ieškoti netik po laikraščius, bet ir po sales prakalbėse, po namus, salimus ir net... bažnyčias. Tokią ablavą iškelus galėtų prisieiti ponui Chamui striukai ir jis pasilikti regis išvilktas kur iš kokio lietuviško kampo aikštėn. Vienok galės tas ir neatsitikti.

jau pagimdė čia armija degeneratų, ištyrkėlių ir net žmogžudžių. McKinley prezidento nužudytas Czolgosz buvo chamų-laikraščių sukurstas. Pasikėsintojas ant Roosevelto buvo išauklėtas chamų-laikraščių, kaip ir pats piktadėjas pripažino. Pasikėsintojas ant vieno iš geriausių žmonių — Gaynoro, buvo chamų-laikraščių produktas. Pereitą savaitę šovęs į New Yorko majorą Mitchelį pasirodė produktu chamų-laikraščių, kurie visokiais budais šį viršininą šmeižė. Tie patys chamai-laikraščiai dabar vieną iš geriausių prezidentų Wilson vadina „šalies par daviku“, užtai kad tas priverė ir Amerikos kapitalistus mokėti už jų laivus važiuojant Panamos kanalu. Visai nebus įstabu, kad kokią dieną kokis degeneratas, Chamą šalininkas, pasikėsins ir Wilsoną nužudė. Taip rupestingai Chamas darbuojasi!

Bet nieko Chamui ir čionai negali padaryti. Jam čia „free country“. Jis čia nieko nesibijo. Priešingai, niekam taip Amerikoje nesikloja kaip ponui Chamui. Jo laikraščiai čia sau milijonus krauja. Politikeriai galvas jam lenkia ir po rinkimų stengiasi Chamą prielankumą išgyti, kad tik jis su savo chamiškos malonybės „kritika“ jį nepurvintų. Galingas Amerikoje ponas Chamas!

Seniaus Chamas buvo paprastas Chamas. Dabar jis net jau ir pas lietuvius visai ne mužiškiu atrodo. Kartais buna net jaunutis, raudonukas, moka skaityt ir rašyt, skrybelaitė paskutinės mados, o kaip kada da ir aukšinius akinius ant nosies užsispraudžia. Tikras ponaitis! Kartais buna sunku ir paliesti. Jis seka kultūrą ir turi prisirinkęs garsių kieno tai kitados pasakytų žodžių. Jis tave savo „mokslu“ gali bile kada į „ožio ragą suvaryti“. Vienok... vistiek ant galo pasirodo esąs Chamas ir daugiau niekas kitas.

Tas pats ir pas mus kaip su amerikonu Chamu. Paskui jį seka didelės gaujos šalininkų. Žmogaus prigimimas amžiais tebėra tas pats. Jie labiau mėgsta viską kas riebu. Mėgsta ir riebius žodžius. O riebumą pas Chamą pilna. Kam gerai ar negerai — jam negalvoj. Jis nori pilvą pripildyti ir iš kito tyčiotis. Jis suprantama minios psichologiją. Minia irgi to paties nori. Rods

minia išalkusi, bet Chamas juos ragina viską „kritikuoti“, nes dabar esąs „kritikos amžius“. O jau tada busių visų pilvai pilni, kas tik bus Chamas. Todel minia, nors pati išalkusi, bet šoka aplinkui Chamą pila jam savo paskutinius skatikus ir laukia nuo nutukusio Chamą ateinant „Chamo gadynės“.

Rods iš vienos pusės teisingai sušuko lenkų rašytojas Krzywicki: „Džiaugkis, Chame — dabar tavo gadynė!“, vienok mes su juo nesutinkame. Chamas, kaip sakėm, gyvena tukstančius metų ir gali but gyves iki svieto pabaigai. Todel nėra ko mūsų laikraščiams sukti sau galvas, kaip čia išvijus Chamą iš lietuvių tarpo. Mūsų laikraščiams, nors reikia pripažinti, kad dabar yra „kritikos amžius“, bet užtai gi neatsidėti ant Chamą „kritikos“ ir nesiminti jo būdo — koliojimūsi. Chamas tegul pasilieka Chamu. Mūsų rimtesnėji spauda jau yra nebesilpna, kaip buvo kitados. Tegul ir Chamas nesnaudžia. Tegul ir jis rupestingai didina savo armiją, veidmainingai savo siekinius pridengdamas „augštais idealais“. Bet tas dar nenuservia proto sverstyklų. Mokslas, protas ir tikrai augšti idealai tegul bus mūsų laikraščių tikslu, o Chamas tegul vertelgaujama tamsia minia su pagalba kolonijų ir riebumynų. Laikas nuo laiko vienas ir kitas iš žmonių su platesniu protu atstoja nuo Chamą ir pasilieka tikru žmogumi kaip priguli buti. O kova su Chamu yra pragaištinga delto, kad labai daug suaiškvoja jėgų ir laiko, ir kad su Chamu bekovojuant vienas ir kitas mūsų laikraščių gali pasigauti jo paties metodų — butent koliojimūsi.

kių svarbių nutarimų; jų balsui priklausau kiekvieno lietuvių širdis. Bet ikišiolei tos organizacijos dar nenuveikdavo tokių darbų, kurie palytėtų visos mūsų išieivijos gyvenimą. Padėkim sau, labai mažai kas budavo kalbama ir daroma apie paplatinimą tarpe mūsų žmonių blaivybės, — kad ir nevisuotinos, bet nors kad šiek-tiek pagelbėjus nugesyti šitą baisųjį alkoholio tvaną, apie kurį net jau kitų tautų socialistai (vokiečių) užvedė smarkią agitaciją ir platinimą blaivybės literatūros. Mažai, arba nieko, dar nebuvo veikama apšvietimui lietuvių moteries-motinos. Prisižiūrėjus į mūsų gyvenimą, matosi, kaip lietuvių moteris kas sykis daugiau pasineria... girtuoklystėn. O jau namų užlaikymas ir kudiškių auklėjimas tai tiesiog pasibaisėtinas. Daug laimingesnės būtų šeimos, daug pasilengvintų gyvenimas patiems rankpelniams vyrams ir daug praklinesnės mes susilauktumėm jaunuomenę, jei mūsų organizacijos labiau pasirūpintų ir apie lietuvių moteries apšvietimą. Ikišiol tame nieko nepadaryta ir nedaroma.

Peržvalga.
// Seimų sezonas.
Skaitytojai jau žino iš paskelbtųjų laikraščiuose, jogei gegužinio mėnesį, Waterbury, Conn., atsisub SLA. ir TMD. seimas (nuo 24 iki 30 dd. gegužio) ir berželio 2, 3 ir 4 dienomis — SLRKA. seimas. Viename meste ir dvieju savaitėm pratęgiu įvyksta net trijų didžiausių mūsų organizacijų susiavizavimai.
Mūsų visuomenė, kad ir nepriklausanti į šias organizacijas, visuomet nuo šitų seimų laukia ko-

kiekvieno lietuvių širdis. Bet ikišiolei tos organizacijos dar nenuveikdavo tokių darbų, kurie palytėtų visos mūsų išieivijos gyvenimą. Padėkim sau, labai mažai kas budavo kalbama ir daroma apie paplatinimą tarpe mūsų žmonių blaivybės, — kad ir nevisuotinos, bet nors kad šiek-tiek pagelbėjus nugesyti šitą baisųjį alkoholio tvaną, apie kurį net jau kitų tautų socialistai (vokiečių) užvedė smarkią agitaciją ir platinimą blaivybės literatūros. Mažai, arba nieko, dar nebuvo veikama apšvietimui lietuvių moteries-motinos. Prisižiūrėjus į mūsų gyvenimą, matosi, kaip lietuvių moteris kas sykis daugiau pasineria... girtuoklystėn. O jau namų užlaikymas ir kudiškių auklėjimas tai tiesiog pasibaisėtinas. Daug laimingesnės būtų šeimos, daug pasilengvintų gyvenimas patiems rankpelniams vyrams ir daug praklinesnės mes susilauktumėm jaunuomenę, jei mūsų organizacijos labiau pasirūpintų ir apie lietuvių moteries apšvietimą. Ikišiol tame nieko nepadaryta ir nedaroma.

// Dar apie Dr. Šliupą rinktasias aukas.
Jau užkelintame „Naujienu“ numeryje tulas žmogus, pasirašęs Šilunas, patalpino savo laiška, kuriame stengiasi D-rui Šliupui užginti, kad tas žmogus, J. L., kuriam Dr. Šliupas rinko aukas, esąs ne socialistas, bet „demokratas“. Regis iš šito nieko ir nebutų. Demokratas, tai demokratas. Bet nepasikakino „Nauj.“ ir kiti jų broliai. p. Grigaitis, jau senai besvaidas į Dr. Šliupą kuo tik sugriebdamas iš savo žodyno, su įmirtimu varosi, kad Dr. Šliupa visuomenės akyse apjuodinti. Nors buvo viešai išaiškinta, kad tam tikslui rinktosios aukos jau senai išsiūstos, vienok p. Grigaitis tebešina ilgias „istorijas“ ir juodina Dr. Šliupą. Neteisingumas ir neapykanta taip jau tarp mūsų partizanų įsiviespatavė, kad nebėra jokio rubežiaus. Pasigriebia žodį, ir ant jo budavoja kruvas nesąmonių, lieja tulžį ant sau neapkenčiamų ypatų, klaidina žmones, kursto pagiežą ir diskredituoja vienas kitą. Ir čia buvo viskas supinta tik iš žodžių. Šilunas parašė, ir ant jo budavoja kalnus. Reikėtų juk neužmiršti, kad šiandien, tokiai neapykantai viešpataujančiam nebe galima tikėti kas ką parašo. Juk buvo net neesanti žmonės padaryta, kaip ve Kutra, kad tik inkasti kitus. Juk negalima žinoti, ar nėra tik sufabrikuoti ir tokie Šilunai. Visuomenei labai yra žinomas savo teisingumu Dr. Šliupas. Bet mums daug mažiau yra pažįstamas p. Grigaitis, o jau tie Šilunai mums visai nežinomi.

// Inteligentai apleidę mūsų teatrus.
Taip maž-daug „supila per kai-lij“ mūsų inteligentams p. P. Gulbinas „Ateities“ nr. 14. Mūsų inteligentai nebenorį dalyvauti rengimuose teatrų, nenorį režisieriauti, ir delto lietuvių teatras Amerikoje patekęs į rankas mažai ką nusimanančių žmogelių, o tie jau užtempė mūsų teatarą ant tokio kurlalio, kokis jiems patinka, — pasipylė „Bombos“, „Džian Bambos“, „Svečiai nebuvė liai“ ir tam panašūs šlamštai.
Nuomonė gal ir teisinga. Bet kaip iš to padėjimo išeiti? Mums rodos, kad mes nušluosime šlamstus nuo mūsų pagrindžių tik tada, kada susitvers nuolatinio lietuvių teatro grupės, — ar tai jos gyvės ant vietos didesniuose miestuose, ar tai jos keliaus po miestus ir miestelius. Apie šitą jau daug sykių buvo rašyta. Bet ikišiolei dar neatsiranda tokių draščių ir sumanių žmonių, kurie šitą ki nuolatini viena, ar kelius teatrų suvertų. Juk tame yra tiesiog ankso kasyklės iš pinigino atžvilgio. O ką jau besakytį apie didelę kultūrinę naudą mūsų visuomenei! Tada juk tik galėtume pamatyti vien tik operas, gražiausias dramas ir komedijas ant lietuvių scenos, kada tam tikrai pasišventę žmonės imtų augstyn kelti mūsų teatrą. Šis klausimas ištikro yra taip svarbus, kad mūsų teatrų mylėtojai turi būtina rūpintis sutvėrimu nuolatinų lietuviškų teatrų.

// Manija ant žodžių išputimo.
Pereitomis savaitėmis mūsų socialistų laikraščiai tokiu dailum sutartinu balseliu nudainavo savo giesmelę, kuri šiaip prasideda: „Vienybė Lietuvninkų“ sugauta bemeluojuant“. Reiktų tik pridėti: „Alleluja — mes žiokeliam!“ Dalykas vis dar tebeina apie sumušimą Brooklyne dviejų lietuvių: pp. Ambraziejaus ir Martaus. Tulas K. Lutkus parašė „Laisvėn“, kad užpuolikai būvę nei socialistai nei tautiečiai. Vadinas, mes esą bereikalo prikišę socialistams, kad tie užpuolikai buvo jų draugai. Ir delto mes pamelavę, nes mes tuos užpuolikus žinojė.
Pas mus jau paprasta išpusti žodžius. Taip ir dabar mūsų socialistai savo žodžius išputė, patį jiems intikėjo ir visai bereikalo kaltina mumis. Jeigu jie blaivai kiek pagalvotų apie faktus, tai jie pasirūpintų pirma užklausti: ar mes tuos užpuolikus žinome? Mes ir po šiai dienai jų nepažįstame. Geriausiai žino apie juos „Kova“, kuri ir smulkų aprašymą apie tą užpuolimą patalpino ir paskui greitai net vardus užpuolikų sužinojo. Geriausiai matoma, tuos užpuolikus pažįsta ir p. Liutkus, kuris net išaiškino, kokias tie užpuolikai turi pažiū-

ras. Jis visi rašo apie jus kaip apie artimus pažįstamus, o mes net nepažįstame! Ar ne geriausias būtų mūsų socialistams paaiškinti, kaip jie tuos užpuolikus taip arti pažįsta, o ne šukauti, kad jie esą apmeluojami? Čia jokio apmelavimo nėra. Mes net reikalautume, kad jie tą viešai paaiškintų. Reikalaujame dar net paaiškinti, kodėl socialistai taip džiaugėsi, kad „patriotams vienybininkams išpylė kailį“.

// Kaip mūsų kunigai lietuviškai rašo.

Kokia tai korespondencija „Laisvė“ užgavusi lietuvių kunigą J. Jonaitį iš So. Omaha, Neb. ir šis kunigas tan pačian laikraštį rašo atitaisydamas, kuris pradžiūje šiaip skamba: „Atsisauku, jog No. 23 šiu metu buvo neteisinga korespondencija is So. Omaha apie vietinį kleboną. Kad kunigas neduda ir nedaleidžia žmonims du sias isgani, jugu anj neusimoka, uz korteles“ ir taip toliaus.

Jau iš šių kelių sakinių kiekvienas, kuris moka lietuviškai nors kiek geriau rašyti, mato, kaip šis kunigas prastai temoka savo kalboje rašyti. Sakoma, kad kas gražiai skaito ir rašo, to žmogaus ir protas kur kas geriau veikia, negu žmogaus su išdrikusiu raštu. Reikia dabar sau atvaizdinti, kaip gali minias žmonių valdyti ir keravoti jų dvasišką gyvenimą tokis, kuris beveik kas trečias žodis daro žodžiuse klaidą! Tokis daro klaidas ir savo kalboje ir savo pasielgimuose. Ir užtai nedvyas, kad mūsų parapijose nuolatos kyla vaidai. Nemokeyti kunigai daugiau pridarę savo parapijose vaidų, negu kokie „bedieviai“.

// Svetimtaučiai negali atjieškoti nuoskaudos.

Nežinia, kaip išėitų su tokiais žmonėmis, katrie gyvena Rusijoje ir nori atjieškoti nuoskaudą iš Amerikoje esančio darbdavio, — pas kurį bedirbdamas žmogus neteko gyvasties, o jo giminės, gyvenantys svetur, nori tą nuoskaudą atjieškoti. Bet tie, kurie gyvena Italijoje ir Anglijoje, tokios nuoskaudos atjieškoti negali. Taip pralošė, nes išiaiskino, kad svetur Suvienytų Valstijų. Buvo nesena atsitikimas, kad Italijoje gyvenantys žmonės norėjo atjieškoti nuoskaudą už Amerikoje fabrike užmuštą itala. Ir ta byla buvo pralošta. Dabar gi Readingo vagzale, Philadelphiaje, tapo užmuštas airys, Peter McGovern, kurio giminės iš Airijos apskundė minėto gelžkelio kompaniją. Ir tie pralošė, nes išiaiskino, kad svetur gyvenanti žmonės negali skųti jokį fabrikantą amerikona, kad jis už žuvusių jo giminės atmokėtų nuoskaudą, kaip tas yra pažymėta nesena užtvirtintame įstatyme „Employers Liability Act“. Manoma, kad deli šito Anglija ir Italija pareikalaua iš Amerikos tame dalyke tam tikro susitarimo.

// Kompanijos skundžiasi ant emigracijos sumažėjimo.

Garlaivių kompanijos labai nusiskundžia, kad visiškai sumažėjęs keliavimas Amerikon europiečių. Pereitais metais esą mažiausiai bekeliavta, negu kokiais metais bėgyje dvidešimties pastarųjų metų. Keletas laivų buvę jau po kelius kartus sulaikyta, nes buvę neuztektinai keleivių. O vietos ant laivų esą dabar taip lengvai galima užsisakyti, kaip niekad — nors šiandien esą važiuoti, gali gauti kajutą. Indomu, kad mažiau bekeliavta žmonių ir į kitas pirmiausias garsingas salis. Taip, pramonijos taryba Anglijoje pra-

neša, jogei tik sausio ir vasario mėnesiais šiemet išvažiavę iš Anglijos į Kanadą 7,808 žmonių mažiau, negu tuo patim laiku pernai; taipgi ant 8,941 mažiau beiškeliavę tuom patim laiku iš Anglijos į Australiją. Tas pats iškeliavimų sumažėjimas esąs pažymus priplaukose Hamburgo, Bremeno ir Rotterdamo.

// Galicijoje su darbais esą visai blogai.

Nelabai senai Austrijos valdžia buvo labai kietai suvaržiusi lenkų ir slavokų išeivystę iš Galicijos, — viena delto, kad esą labai mažai darbininkų tenai ant laukų, antra (tas jau buvo slapta politika), kad išvažiavę Amerikon Austrijos pavaldiniai organizuojasi į savo tautiškas draugijas, kurios paskui stiprai palaiko savo tautiškąjį judėjimą Austrijoje; o tas valdžiai negeistina, nes ji nori mažesnių tautelių sąmonę nuvesti iki zero. Bet štai netikėtai Austrija susilaukė rustų darbininkų padėjimą. Pirmiaus valdžia aimanavo, kad stinga darbininkų, o dabar esą Galicijoje iškilę bedarbės, kad buriai žmonių veik badu miršta. Todel valdžia skubiai paliosavo visus išeivystės suvaržymus ir įsakė parubežiniams žandarams, kad per pirštus žiurėtų į visus žmones keliaujančius Amerikon, — net juokais nuleistų neturėjimą pasportų arba į tuos, kurie bėga nuo kareivijos.

// Dar vienas naujas Liaudies Namas.

Laikraščiuose rašoma, jogei Rochesterio, N. Y., liejuviai balandžio 5 d. atidarė savo naują sveatinę, vadinama — Liaudies Namą. Namą susideda iš didelės salės ir kito dar nemažo kambario. Ant antro augšto — kambarys visuomeniškam kningynui ir antras mažiems susirinkimams. Statymas lėšavęs tryliką tukstančių su viršum. Tasai puikus namas stojosi rupešiu ir trisnu tenykštės D. L. K. Gedimino draugijos ir pavienių žmonių bei kitų draugijų. Dirbo visi, net ir moteris neat-silikio. Taip, pažymima, jogei gynos Leliesienė ir Survilienė net per lietuvių namelius vaikščiodamos rinko aukas. Garbė Rochesterio vientaučiams, garbė ir toms lietuvaiteims! Daugiau mums tokių lietuvačių reikėtų!

// Rusai Amerikoje badu miršta.

Kasžin kas pranešė Rusijos valdžiai labai išgastingas iš Amerikos žinias. Esą pasakyta, jogei bedarbėms Amerikoje tebestovint apie 30,000 rusų išeivių beveik badu miršta. Delto nacionalistų atstovas, grafas V. Bobrinski, apie šitą pasiskubęs apskųty Dumoję ir ketinąs pareikalauti iš valdžios, kad ji butinai dabar pasistenėtų uždrausti bekeliuoti žmonėms iš Rusijos į Ameriką. Žinoma, valdžia galės apskundinti iškeliavimą tiems, kurie imasi užsieninių pasportus. Bet ką ji galės padaryti su tais, kurie slapta smunka per sieną? Pagaliaus dar nežinia, ar teisinga yra ta pasaka apie badu mirstančius rusų išeivius. Tiesa, kad laikai gana sunkūs. Bet apie badu mirstančius visgi čia nesi-girdėti. Pagaliaus ir tos bedarbės jau amžinai nestovės.

// Lietuvis apdovanotas aukso medaliu.

Londone, kaip rašo „Viltis“, gyvena lietuvis, p. F. Straškauskas, kuris turi didelę raskandų dirbtuvę, ir čia dirba nemaža lietuvių darbininkų. Nesena p. Straškauskas sumanė su savo išdirbiniais pasirodyti pasauliui, to-

del nuvežė keletą puikiai išdirbtų savo dirbtuvėje raskandų į Paryžiaus tarptautišką parodą „du Comfort moderne“. Rašo, kad Straškauskas išdirbiniai atkreipė savo dailumu ir sumįslumu visos parodos atidžią ir pagaliaus parodos valdyba paskyrė p-ui F. Straškauskui dovaną — aukso medalį.

// Iš Amerikos Lietuvių Daktarų Draugijos.

Pastarajame savo mėnesiniame susirinkime Lietuvių Daktarų Draugija (rašo „Katalikas“) Chicagoje, d-ro Drangelio namuose, nutarusi vartoti tautos ženklus (tur-but tuos, kuriuos nesena Liet. Kat. Federacija išleido). Pota kalbėta apie parėmimą laikraščio „Litvos“, kuriam tikslui Dr. A. Rutkauskas jau nuo savęs pasiuntęs 100 rublių. Kiti daktarai dar rodos prie šito šelpimo neprisidėję. Ant galo praneša, jogei Dr. J. Basanavičius prisiuntęs ilgoką raštą apie tai, kokia turėtų būti lietuvių vėluva. Tasai raštas busiags atspausdintas bene „Tėvynėje“.

Politikos savaitė

MEKSIKA IR SUV. VALST.

Svarbiausieji perėtos savaitės atsitikimai Meksikoje — tai incidentas su Amerikos jureiviais Tampico mieste ir galutinas sumušimas federalistų ties San Pedro. Mat, Tampico mieste laikinai tapo suareštuoti keli SUV. Valst. jureiviai nuo laivo „Dodphin“. Nors jie greit tapo paliosuoti, bet admir. Mayo pareikalavo, kad Meksika, atlyginimui už tą įžeidimą pagerbtų SUV. Valst. vėliavą 21 šuviu ir nubaustų tą oficerių, kuris suareštavo amerikonus. Meksikos gen. Zaragoza, savo valdžios vardu, griežtai atsisakė tą išpildyti. Prez. Huerta tą incidentą paskaitė mažu dalyku ir nuorodė, kad išpildymas gen. Mayo's reikalavimų pažemintų Meksiką.

Taip dalykams stovint, apsvarsčius šitą incidentą ir visas kitas skriaudas, kurias amerikona patinėšė Meksikoje, prez. Wilson su ministrų kabinetu nutarė, pasiųsti į Meksikos vandenius visą SUV. Valst. laivyną (su 15,000 kareivių), kuris randasi Atlantiko ir Ramiojo okeano vandenyse. Taipgi tapo paskelbta, kad jeigu Meksikos valdžia iki paskirtam laikui neispildys SUV. Valst. reikalavimų, tai tapo užimtos žymesnios krašto priplaukos bei fortai. Valdžiai paliepus, daugelis laivų tuoj išplaukė, o kiti sparčiai pradėjo rengtis į kelionę.

Prez. Wilson paaiškino, kad Meksikos oštų blokada nereikšianti karės su Meksika.

Šitie SUV. Valst. valdžios žingsniai, matyt, labai sujudino Meksikos federalistus bei prez. Huertą. Meksikos sostinėje pradėjo kalbėti apie prisirtinančią karę su SUV. Valst. ir apie prez. Huertos puolimą.

Bet štai balandžio 16 d. Washingtono tapo prisiųstas prez. Huertos pranešimas apie sutikimą Meksikos pagerbti SUV. Valstijų vėliavą paskirtu skaitliu kanuol. žuvių.

SUV. Valst. valdžia priėmė tą pranešimą ir paaiškino, kad mandagumo deli ant Meksikos šuvių bus atsiliepta SUV. Valst. šuvis, vienok tas nereikšias Huertos valdžios pripažinimo. Galutinai incidentas busiags užbaigtas, kada tapsiags nubaustas Meksikos

oficerius, suareštavęs Amerikos jureivius Tampico mieste.

su savo kareiviais papj ajajsojės Pačmus miestą Torreón, gen. Villa su savo kareiviais išsivijo federalistus su jų vadu gen. Velasco. Susirėmimas federalistų su revoliucionieriais iškilo ties San Pedro, Coahuilos prov. Kartu su gen. Velasco stoji prieš revoliucionierius gen. Maas ir de Moure. Federalistų buvo apie 15,000, o revoliucionierių apie 12,000. Mušis tęsėsi 10—11 dienų. Federalistai tapo galutinai sumušti, mušyje jų žuvę virš 3,000; daug tapę sužeista ir apie 700 papuolė nelaisvėn. Tuli laikraščiai skelbia, kad mušyje žuvęs gen. Mass; gen. Vil-las irgi buvęs labai dideliame pavojuje.

Pranešama taipgi apie pasekimings revoliucionierių susirėmima su federalistai ties Saltillo (Coahuila), Monterey (Nuevo Leon) ir kitose vietose.

RUSIJA IR AUSTRIJA.

Pribuvęs Vienon naujas Rusijos pasiuntinių gr. Šebeko, atsilankydamas pas Austrijos užsienio ministerį gr. Berchtoldą, užtikrino, kad Rusija esanti pasiryžusi palaikyti taiką Europoje ir draugiškus ryšius su Austrija.

Bet čia svarbu kokie santikiai yra tarpe Rusijos ir Vokietijos. „Nat. Zeit.“ tapo paduota gr. Vittė's nuomonė apie rusų-vokiečių reikalus. Gr. Vittė tvirtina, kad apart prekybos traktato nėra kitos priežasties, deli kurios negalėtų susitaikinti Rusija su Vokietija — viena ir kita trokšta taikos bei ramybės. Kadangi caras ir kaizeris pageidauja taikos, tai nėsą reikalo skaityties su kariškoms spaudos žiniomis.

Vienok drutinimas kariuomenių negali to patvirtinti, nors kai-zeris Vilhelmas senai yra pasakęs, kad tvirčiausias visų valstijų apsiginklavimas sulaukys kares. Ateitis viską parodys.

AUSTRIJA IR RUMUNIJA.

Politiški atsinešimai tarpe Austrijos ir Rumunijos vis eina blogyn. Rumunijos spauda išeivai skeibia, kad rumunai neapkenčia Austro-Vengrijos. Bucharaste lošama scenoje veikalai, perstatantys Austrijos padalinimą. Tam pilnai prijaučia ir Rumunijos valdžia.

Žinoma, rumunai šnairiai žiuri ir ant Vokietijos.

Panašiai rumunams elgiasi ir Serbija. Rumunija ir Serbija žino, kad tame klausime jėdvielem pritaria Rusija ir Francija.

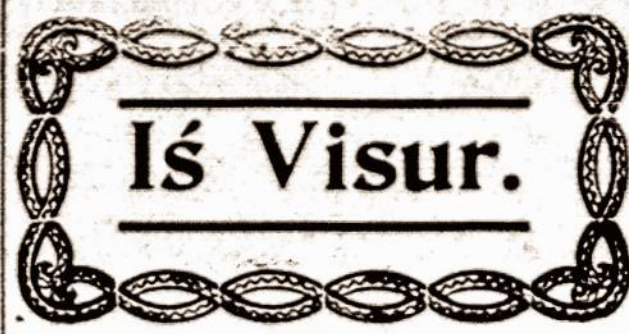
Galop, esant reikalai, be abejo, kartu su Rumunija ir Serbija eitų ir Graikija. Bulgarijos karalius Ferdinandas stotų ton pušėn, kur matytų pergalę.

CHINIJA.

Iš Londono pranešama, kad pietinėj Chinioj vėl iškilo revoliucija, kurios bangos apima vis didesnius žemės plotus. Sen-Si provin. eijos sostinėje, Sianfu, sukilo net revoliucijos kareiviai ir prisijungė prie banditų gaujos, kurią veda „Baltasis Vilkas“.

Centru revoliucionjoniško brudėjimo skaitosi Nankin. Sukilėlių vadu yra Huang-Hriang, kuris stengėsi tapti Chinijos prezidentu, ir gen. Čen-Ci-Mei, buvęs revoliucionierių komendantas piet. valstijos dalyje.

Kalbama, kad revoliucionieriams paduoda pagalbą Japonija. Šiose dienose tapo suareštuoti sugrįžę iš Japonijos žymūs revoliucionieriai, d-ras Sun Yet Sen'o pasekėjai, kurie buvo pasiryžę numesti Juan Ši-kai'jų ir galutinai sumušti banditai.

NAUJAS ORLAIVIS BE MOTORO.

Paryžius. Susivažiavime Francijos mokslinčių tapo įteiktas planas naujo orlaivio be motoro, kuris lekiotų taip, kaip paukščiai, kaip judėjimo ir varymo spēką panaudojant vien orą ir vėją. Kaip ir didieji paukščiai, šis orlaivis turi nodegą iš tam tikrų sparnų, taip kad galima suglausti ir išskėsti, sulig valdančiojo noro, ir du sparnu taip pritaistyti, kad gali buti nepajudinamu ore, kada tampa išskėstu, o reikale ir visai prisiglausti, kaip ir tikrieji sparnai. Valdymui šitokio orlaivio reikiąs gero, praktiško, išsila. viniusio, kaip važiuojant dviračiu ar prie kitokių mašinų, kur tiktai praktiški budui įgyjama pažintis kas link įvairių jų ypatybių ir ko bei kada prie jų reikia. Vienok visi pripažįsta, kad čia yra didelės sunkenybės, ką reikės pergalėti ir ganėtinai pavojaus, bet mes matome, kad sunkenybės, nelaimės ir mirtis neatgrėšė nė vieną nuo išbandymo naujų išradimų. Išradėju naujojo orlaivio yra Dr. A. Magnan.

Mokslo vyrai jau nuo senai tyrinėjo paukščių lakiojimą, kad susiekti kokių budu jie sugauna orą ir pataiko ant jo užsilaikyti. Pradėjus tyrinėti, gal pasiseks daugiau ką sužinoti toje linkmėje ir tą pritaikinti prie lekiuojimo oru. Nors čia, kaip ir kitur, daug gyvasių pražus, kol žmonija galės nors kiek iš to išradimo pasinaudoti.

TEATRALIAI PERSTATYMAI ANT LAIVU.

Londonas. Didėsės laivų kompanijos „Cunard“ naujas laivas „Aquitania“ 10 d. gegužio pirmakartu išplauks iš Liverpoolio ir, kad jo pirmą kelionę iškilmingai apvaiskėiot, savininkai parupino įvairaus turinio perstatymus, kad keliaujantiems laiką smagesniu padaryti. Bet čia kilo kitas sumanymas, kad ar negalima būtų tokius maįstytus perstatymus surengti ir ant kitų laivų ir tokius palinksminimus visados suteikti keliaujantiems per vandenį. Sumanytojų patariama, kad tą budu galima įvykinti gana prieinamu būdu. Iš Europos į Ameriką ir iš Amerikos į Europą visados keliauja gana apšiai visokeriopų artistų, aktorių, muzikantų, giesmininkų bei kitokių perstatytojų, taigi už tam tikrą atlyginimą jie galėtų panaudoti savo gabumus ir palinksmininti važiuojančių publiką. O suzinant ir sutvarkant tą reikalą ir jų keliavimą per vandenyną galima tam tinkamai paskirstyti, taigi galima pasitikėti, jogei netolimoje ateityje susilauksime vordėviliaus ant visų didesnių laivų.

Ir dabar ant laivų intaisyti gerai aprūpinti salionai su muzika, o ypatingai su mechaniskomis prietaisomis, gerai aprūpintos kvietkinyčios, taipgi skaitoma, kad ant kitų laivų leidžiama sergančioms moterims viduržiemėje pasiskinti žemuoگی, (nors, žinoma, kad tas nelabai prieinama važiujantiems tarpubėse), o jeigu taptų įrengti įvairaus turinio perstatymai, tai tas padarytų keliones per vandenį daug smagesnėmis.

MARAS HAVANOJE. Havana, ant Cuba salos. Čia buvo pasirodęs buboniskas maras, bet gana greit pasisekė jį aplo-

pinti. 16 balandžio pranešama, kad į pastarąsias 48 valandas nepasirodė nė vieno susirgusio. Rōds tulas kubietis tapo nužiurėtas, kaipo galįs taja liga susirgti ir jis veikiai tapo į ligoibutį išgabentas. Daugelis valdiškų vietų tapo uždaryta, kad jis būtų galima gerai išrukinti.

AREŠTAI KIJEVE.

Iš Peterburgo pranešama, kad Kijeve prasidėjo masiniai areštai už politišką veiklumą. Suskaitoma į 100 tokių areštų, kur policija naktimis įsiveržia į privatinius gyvenimus ir vienoje vietoje suėmusi mažą spaustuę ir 3,000 egzempliorių revoliucijinių proklamacijų. Tarp suimtųjų randasi ganėtinai mokslo vyrų, universitetu studentų, gimnazistų ir gimnazisčių, pirklų, amatininkų ir tt.

CHINIJOS PLĖSIKAI IŠVAIKYTI.

Pekin. Provincijoje Sen-Si nuo senai buvo įsiviešpatavusi didelė ir gerai susiorganizavusi plėšikų gauja, vadovaujama pagarsėjusio „Baltojo Vilko“. Pastarajame laike jie net grasino užpulti ant miesto Sian-Fu, tos provincijos sostinės, neužsigandindami mažesniais apiplėšinėjimais, bet čia juos užklupo pasiųstoji priešai juos kariuomenė, ir ties Li Čuan-Hsien taip sumušė, kad keli šimtai plėšikų liko negyvų. Likusioji dalis pasitraukė apie 20 mylių tolyn į šiaurę nuo miesto Kien-Čau, bet paskui juos pasiųsta daugiau kariuomenės, kad plėšikus galutinai išvaikyti.

Į 10 DIENŲ IŠ SAN FRANCISCO Į LONDONĄ.

Kaip greitai šiandien galima kehauti ir pasiekti net gana tolimas pasaulio vietas, parodo šis atsitikimas. Rengiamos Californijoje parodos vice-prezidentas W. H. Crocker pervažiavo skersai per Suvienytas Valstijas, persėdo New Yorke ant laivo „Mauretania“ ir Londone, Anglijos sostinėje, buvo lygiai į 10 dienų, po to kaip įsėdo į traukinį mieste San Francisco.

VILLA KĄ TIK NETAPO SUGAUTAS.

El Paso, Praneša, kad Meksikos sukilėlių, arba konstitucionalistų, kaip jie save vadina, kariuomenės vadas, Villa, ką tik netapo sugautas ties miestu Benavides. Mat, apžvalgydamas apygardes, jis su buriu savo kareivių nuėjo gana toli, o tą patėmijusi federalistai, arba valdžios kariuomenė, pasiuntė dalį raitelių, kad jam užjoti iš užpakalio ir užkirsti kelią. Bet tą patėmijusi vienas Villos generolu, Angeles, ir pasiuntė dalį savo kareivių į pagalbą, taip, kad federalistų raitelius pasisekė į laiką išvaikyti.

NAUJAS JAPONIJOJE MIN. KABINETAS.

Tokio, Galop mikado pavadė sudaryti naują ministrų kabinetą buvusiam užsienio ministeriui gr. Okuma'io. Buvęs premjeras gr. Yamamoto rezignavo deli iškilusio tarpe jureivijos valdininkų skandalo. Gr. Okuma bus premjeru ir vidaus dal. ministriu. Užsienio reikalų min. bus Takaki Kato.

ANGLIJOS ANGLIAKASIAI UŽBAIGĖ STREIKĄ.

Leeds, Balandžio 15 d. streikieriai-angliakasiai (Yorkshire prov.) nutarė užbaigti streiką. Buvo reikalaujama nustatyti minimum mokestį. Tą klausimą galutinai išriš tam tikra sutaukinimo ko-

mėsią. Streikas prasidėjo bal. 2 d. Streikavo apie 170,000 darbininkų.

SUGRIŽTA PUGILISTAS JOHNSON.

Paryžius. Pranešama, kad garsus pugilistas (negras) Johnson esąs pasiryžęs greitu laiku sugrižti į Chicago ir atsiduoti į teisėjų rankas.

NAUJAS RUSIJOS KAR. LAIVAS.

Peterburgas. Tapo nuleistas vandeni antras Rusijos dreadnaught'as „Imper. Aleksandras III“.

ORLAIVYJE IŠ PETERBURGO Į PEKINĄ.

Paryžius. Nacionališkas Francijos orl. klubas sumanė kartu su rusų orl. klubu surengti birželyje kelionę orlaivyje iš Peterburgo į Pekiną, tolima siekia 9,000 kilom. (5,600 angl. mylių). Manoma sustoti Maskvoje, Samaroje, Omske, Tomске, Irkutске, Charbine, Mukdene ir Taku.

BUVUSIO ŠACHO PLANAS.

Berlinas. Pasklydo žinia, kad buvęs Persijos šachas, Mohammed Ali, kuris ką-tik išėia išvažiavo į Odesą, kur randasi jo namai, esąs pasiryžęs sukelti Persijoje revoliuciją ir atgauti sostą, kurį buvo nustojęs 1909 m. Birželio mėn. š. m. turi atsiduoti jo su-naus, dabartinio šacho, apvainikavimas. Taigi buvęs šachas, kuris gydydėsi Berline, mano pasinaudoti tomis iškilimais.

IR RUSIJA GALIMA SUSKALDYTI.

Viena, Austrija. Kaip atsakymą ant straipsnio „Nov. Vr.“ kaslink Austrijos suskaldymo, „Reichspost'e“, kuris skaitosi pašalinii Austrijos sosto inpedinio, Franciškaus Ferdinando, organdu, šiose dienose tilpo straipsnis, nurodantis, kad ir Rusija gali but suskaldyta — gali but atimta Besarabija, sutverta Ukrainos valstija, atimtos vokiečių provincijos, atiduotos tulos provinc. Švedijai, prarasta Lenkija ir tt.

LAIVYNO PADIDINIMUI.

Viena. Valdžia pasiryžo reikalauti, idant laivyno padidimui but paskirta \$84,000,000. Tą klausimą išriš susirinkusi sesijon Austro-Vengrijos delegacija balandžio 27 d.

ITALŲ-ARABŲ KOVA.

Bengazi, Tripoli, balandžio 16 d. Iškilusiame tarpe italų ir arabų mušyje arti Gedebia paskutiniųjų krito 154; italų nuostoliai visai maži.

FRANCUZAI BAIMIJASI KAIZERIO BIUSTO.

Paryžiuje 30 d. birželio atsidarys dailės metinė paroda ir iš tos priežasties kilo didelis sujudimas tarp rengiančių parodę, kad Vokietijos skulptorius W. Repner, tarp rengiančių parodą, kad Votyti ir kaizerio Vilhelmo biustą (nulipintą pavidalą galvos ir viršūnės kmtinės dalies). Mat, francuzai nuo laiko praloštos karės 1871 metuose, bjauriai nekenčia vokiečių, taigi baimijamasi, kad daugelis nepradėtų kelti demonstracijas, kas valdžiai ir rengiantiems parodą galėtų labai daug nesmagumų suteikti. W. Repner gi yra gavęs Paryžiuje antros klasos medalį, taigi dabar gali slysti į parodą, kas tikrai jam patinka.

CARAITIS PASVEIKĖS.

Caro vienatinis sunus ir Maskolijos inpedinis buvo palieges, silpnutis, kad nē vaikščioti negalėdavo ir kokiose apeigose ar kur kitur didelis kazokas jį vis nešdavo ant rankų. Ne taip da senai laikraščiai garsino, kad rengiamasi jį gabenti į Aigiptą, kur tulų šaltinių daug savyje turis sieros vanduo esąs labai pagelbingas nuo tokių nesveikumų. Dabar iš Peterburgo pranešama, buk caraitis visiškai pasveikęs. Išlyškimas visiškai dingęs, atrodoš gana sveikas, vikrus ir visai nematyt, kad apsiereiktų koks sunkumas vaikščiojant, nors pirmiau kojų visai nevaldę. Abelnai nuo to laiko, kaip pernai rudenyje caro šeimyna apsigyvenusi savo palociuje Livadija pietinėje dalyje pussalio Krymo, caraičio sveikata žymiai pagerėjusi.

POPIEŽIAUS SVEIKATA PABLOGEJO.

Berlinas. „Berl. Tag.“ pranešama, kad paskutiniomis dienomis popiežiaus Pijaus X sveikata žymiai pablogėjo. Jis taip susilpnėjo, kad tik laikosi ant kojų, ir su didžiu vargu gali laiminti atsilankiusius; išsižiuri jis labai blogai.

Iš Amerikos.

ROSENTHALIO UŽMUSIKŲ MIRTIS.

Ossining, N. Y. Jau buvo pranešta, kad balandžio 13 d. tapo pasodinti ant elektriškos kedės keturi Rosenthalio užmūsikai. Vienas iš jų, Frank Cirofici (Dago Frank), kada jį 4 val. rytmetį (tapo nužud. apie 6 v. rYTE) pristatė į kalėjimo kontora, kur buvo jo motina, sesuo, dvasiškis ir kalėjimo viršininkas W. Clane, štai ką pasakė:

„Ne aš nušoviau Rosenthalį. Jį nušovė Gyp, Loui ir Vallon. Aš tuomet buvau už penkių mylių nuo užmušimo vieto. Leiten, Becker'is, kiek aš žinau, nieko bendro neturi su tuom užmūsimu. Tai buvo „gambler'ų kova“.

Balandžio 12 d., 8 val. vak jis štai ką buvo pasakęs:

„Aš dar daugiau galėčiau pasakyti, — daturė Cirofici, — pavyzdin, išvardyti 50 musų šaikos žmonių. Bet aš bijau, kad delei to gali nukentėti mano brolis ir visa mano šeimyna“.

UGNYJE ŽUVO 8 ŽMONĖS.

Boston, Mass. Balandžio 14 d. rytmetyje, sugėdė viešbutis „Melvin“. Visi svečiai dar miegojo; ugnis stebėtinai greitai apėmė visą namą. Ugnyje žuvo 8 žmon.

TEOD. ROOSEVELTO NOMINACIJA.

New York. Vietiniai progresistai nutarė nominuoti ateinančiuose rudenį rinkimuose Rooseveltą į gubernatoriaus vietą. Iš Piet. Amerikos T. Rooseveltas sugrįš gegužio mėn. Vasarą bus sušaukta tam tikra partijinė konvencija. — Kalbama, kad kandidatų į vice-gubern. bus pastatytas buvęs gub. Sulzer.

CHIRURGŲ KONGRESAS.

New York, N. Y. Balandžio 13 d. tapo atidengtas „Astor“ viešbutyje ketvirtas iš eilės tarptautiškas chir. sąn. kongresas. Sąjunga suorganizuota Brusell'yje (Belgijoje) 1905 m. Kongresas tęsis 4 dienas.

Vyriausis Suv. Valst. armijos

gydytojas W. Gorgas, prez. Wilsono vardu karštai pasveikino visus kongreso narius. Antras pasveikino kongresą Amerikos chirurgų pirmin. d-ras W. J. Mayo. — Kongreso pirmininkas, prof. A. Depage, savo kalboje išreiškė protestą prieš žiaurumą laike karių, ypač laike Balkanų skerdynių ir prirodinėjo reikalingumą sudaryti tarptautišką sutartį, kuri sulaikytų panašius žvėriškumus. Paskiau tapo perskaityta keletas mokslisų pranešimų.

VEČIA MILIJONIERIUS MOKĖTI TAKSAS.

Washington, D. C. Atstovų rume Iowos atstovas Pruty kalbėjo prieš mokesčių sistemą Suv. Valst. sotinėje. Pasirodo, kad Washingtone gyvena dešimtys milijonierių, kurie visai nemoka taksų, o vidurinė klasė ir neturteliai yra apsunskinti mokesčiais. Pruty tvirtina, kad jis žino du turtuolius, kurie turi apsaugotose nuo ugnies, spintose \$100,000,000, o nei vienas nemoka taksų. Tuli turtuoliai tyčia skaitosi Washingtono gv., kad tik nemokėti taksų. Pruty reikalauja permaityti mokesčių sistemą Distr. Columbia.

AMUNDSENO EKSPEDICIJA.

Washington, D. C. Gauta iš Norvegijos žinia, kad kap. Amundsen, kuris atidengė piet. polių, nemano važiuoti šiaur. poliaus link, kol tam reikalui nebus surinkta \$200,000.00. Amundseno laivas „Fram“ dabar taisomas Monteideo — jis 1915 m. kartu su kitais laivais perplauks per Panamos perkasą. Nac. Geogr. Dr. asignuoja Amundseno ekspedijai \$20,000.

DAINININKĖ SUSTABDĖ PĀNIKĄ.

Canton, O. Krutančių paveikslų t-atre, kur lošę garsi dainininkė Tetrazini, iškilo gaisras. Publikla išgastyje, šaukdama, metėsi bėgti. Bet štai ant scenos pasigirdo malonus dainininkės balselis, kuris tuoj nuramino visą publiką. Greit teatro tarnai gaisrą užgesino. Viskas pasibaigė laimingai.

PASIBAIGĖ KASYKLŲ DARBININKŲ STREIKAS.

Hancock, Mich. Didžiuma (1,012) balsų tapo nutarta užbaigti vario kasyklų darbininkų streiką, kuris tęsėsi ilgą laiką. Streikeriai atsiskė nuo reikalavimo pripažinti uniją. Kiti reikalavimai tapo išpildyti. Išpradžios streikierių buvo apie 13,000, bet dabar jų liko apie 6,000; visi bus priimti darban atgal.

NEW YORKE TURĖS APDRAUSTI 100,000 DARB.

New York, N. Y. Saryšyje su nauju valst. įstatu kaslink atlyginimo sužeistiems darbininkams, tapo pakeltas klausimas apie apdraudimą šio miesto darbininkų kurį priskaitoma apie 100,000. Iki šiol buvo pensijų fondas, iš kurio išsiduodavo pašalpos policistų ir ugnagesių našlėms. Dabar miestas turės apdrausti savo darbininkus.

ORGANIZUOJA KAREIVIUS.

Denver, Col. Paskutiniu laiku čia pradėjo organizuoti jureivius. Bedarbių buriai apstoje priėmimo stotį laukia, kad papulus jureivių skaitliun. Nauji kareiviai siunčiami Meksikos link.

PAZEMINS UZDARBĖ.

Pittsburg, Pa. Penkios didžiųjų plieno kompanijų nutarė kartu pažeminti darbininkams mokesčių. Tą pasielgimą kompani-

jos išaiškina nauju tarifu, kuris sudrutino konkurenciją su užsieni. Šitų penkių kompanijų dirbtuvėse dirba virš 50,000 darbininkų.

ANTI-SUPRAGISČIŲ UŽKANDIS.

New York. Anti-sufragisčių sąjunga surengė Biltmore viešbutyje iškilmingą užkandį. Čia dalyvavo apie 1,000 moterų. Kalbėjo žymiausios anti-sufragisčių vadovės. Nutarta gegužio 2 d. paskelbti „tautiška anti-sufragisčių diena“. Tą dieną anti-sufragistės surengs viešas parodas ir masinius mitingus.

ISPANAI PRIĖS MEKSIKĄ.

Lon Angeles, Cal. Gen. I. M. Del Campo, ispanas, pranešė prez. Wilsonui, kad jis, iškilus kareivis Meksika, imasi pasiūsti gerai aprupintų 1,000 raitų kareivių. Gen. I. M. Campo turėjo Meksikoj 27 plantacijos, bet jos visos tapo sunaikintos. Tą 1,000 raitorių jis mano sutaisyti iš pabėgėlių ir Meksikos ispanų.

DEERING PAAUKAVO \$1,000,000.

Chicago, Ill. Balandžio 15 d. tapo paskelbta, kad fabrikantas James Deering duoda Wesley hospitalui \$1,000,000. Ta suma skiriama įsteigimui klinikų biedniešiams.

UŽSAKYMAS 54 LOKOMOTIVŲ.

Omaha, Nebr. Union Pacific gelžkelis užsakė „Lima“ lokomotivų išdirbimo komp. padaryti 54 lokomotivus iki San Francisco parodos atidengimui. Lokomotivai kainuos apie \$1,000,000.

PRASALINTAS IŠ ARMIJOS.

Washington, D. C. Už nemorališkus pasielgimus tapo prašalintas iš artilerijos, kuri randasi Fort Terry, N. Y., majoras B. Koehler.

GANDAS APIE BRYAN'O REZIGNAVIMĄ.

Washington, D. C. Pasklydo gandas, kad vakybiniis sekretorius Bryan, neužganėdintas nauja prez. Wilsono politika Meksikos dalykuose, manąs rezignuoti, o paskiau tapti Carnegie universališkos taikos organizacijos pirmininku su \$25,000 algos.

SUVIENYTŲ VALSTIJŲ LAIVYNAS.

Washington, D. C. Istikus incidentui Meksikos uoste Tampico delei suareštavimo Suv. Valst. jureivių ir delei prez. Huertos atsakymo pagerbt S. V. vėliavą, prez. Wilsonas paliepė Suv. Valsčių laivynui, kaip Atlanto, taip ir Ramiojo vand., laike savaitės išplaukti į Meksikos vandenius, idant, reikalui esant, užimti didžiuosius tuo krašto uostus.

Galop, tapo pranešta Washinton, Huerta sutinkąs pagerbt Amerikos vėliavą 21 šuviu nuo kariško Meksikos laivo Tampico forte.

Iš Rusijos.

PETERBURGO DARBININKAI IR DARBDAVIAI.

Iš priežasties užsinodijimo Peterburgo gumo ir tabako dirbtuvėse (Trengolniko, Bogdanovo ir kitosios viršininkas; tesimo nuosprendis nepagarbintas.

mieste darbininkų riaušės bei demonstracijos. Žinoma, neapsiejo be susirėmimų tarpe policijos ir darbininkų; yra ir nukentėjusių. Galop miesto viršininkas išleido įsakymą, kad prasižengimams atsikartojus bus liepta šaudyti į demonstrantus. Išviso Peterburge buvo sutsreikavę apie 75,000 darbininkų; jų tarpe streikavo 15,000 Putilovo dirb. darbininkų.

Delei užsinodijimo darbininkų tapo įnešta V. Dumon paklausa, kuri sukėlė labai karštus ginčus. Kalbėjo įvairių pažvalgų atstovai.

Tas darbininkų judėjimas labai užgavo darbdavius bei fabrikantus. Daugelyje įvairios rūšies dirbtuvių tapo apskelbtas lock-out'as (dirbtuvių uždarymas).

Prie lockout'o prisidėjo, apart kitų, Putilovo fabr. (15,000 darb.) ir vald. „Baltiškij zavod“ (laivų dirb. įstaiga) su 40,000 darb. Peterburgo laikraščiai praneša, kad kol-kas dirbtuvės uždamos trumpam laikui, bet jei darbininkų streikas atsikartos, tai darbas taps pertrauktas gan ilgam laikui.

darbdaviai ir valdžia mažai atkreipia biasi darbdaviai ir valdžia nurašiniui darbininkų. Darbininkai pradėjo nerimastauti delei to, kad šimtai jų buvo nuodijami gumos dirbtuvėse, kad jie neišlaime pernešti sunkaus padėjimo, kad apsergančių skaitlius vis pradėjo didintis (nuo kovo 4 d. iki 17 d. Peterburgo dirbtuvėse buvo susturgę 272 darb. isterija), bet darbdaviai ir valdžia mažai kreipė ant to domos ir neparorėjo pagerinti darbo sąlygų — jie griebsi priespaudos, spēkos. — Sunku pasakyti, kuom tas viskas gali pasibaigti, ypač kad darbininkų judėjimas apsiereiskia ir kituose miestuose. Tai vis apsiereiskimas labai nenormališku sąlygų, kuriomis suvaržytas darbininkų gyvenimas.

PETERBURGO STUDENTAI.

Prasidėjus Peterburge darbininkų bruzdėjimui, sujudo beveik visų augstųjų šio miesto mokslainių studentai. Jie pilnai prijautė darbininkams ir protestavo prieš valdžios bei fabrikantų žiaurią taktiką su darbininkais. Tas studentų sujudimas labiausiai apsiereiskė universitete. Buvo mėginata surengti visuotiną studentų susirinkimą, bet „uoli“ policija to nedalėdo.

Abelnai imant, Rusijos augstosiose mokslainėse paskutiniu laiku apsiereiskia sujudimas, galima sakyti naujas studentų atbudimas. O juk Rusijos studentai — tai barometras, kuris rodo oro permaitnas bei audros prisartinimą...

APŠVIETOS MINISTERIO CIRKULIARAS.

Apšvietos ministeris paskelbė cirkuliarą, idant vidurinių mokyklų direktoriai ir perdėtiniai prižiūrėtų, kad mokiniai-staičiatiškai nesilankytų ant tikybos pamokų kitų tikybų. Apart to, ministeris pataria mokyklų valdyboms stengties, kad mokiniai, vadovaujant tikybos mokytojui, lankytų šventas vietas.

PALIEPIMAS MOKYTOJAMS.

Apšvietos ministeris Kasso uždraudė liaudies mokytojams dalyvauti kitokiose draugijose kaip tik savitarpinės pašalpos ir pedagogiškos.

ANARCHISTŲ BYLA.

Jekaterinoslave karo teismas nagrinėjo 18 anarchistų bylą. Ši kuopa apiplėšė daug žmonių ir kėsinosi nužudyti Temriuko policijos viršininką; tesimo nuosprendis nepagarbintas.

BAISI ŽMOGŽUDYSTĖ.

Iš Varšavos pranešama, kad ant stoties Lavaduvek atrastas mokinio Dubickio lavonas su nupjautais galva.

„BAUDONOJI BANKA“.

Taip buvo pasivadynusi anarchistų gauja, kurios centrinė veikimo vieta buvo Varšava. Iš tos gaujos policija suėmė 17 sąnarių, kurie visi pasirodė esą žydais. Nesenai juos teisė Varšavos apskričio teismas. Teisme išsiaiškino, kad jie papildė 20 žmogžudysčių su apiplėšimo tikslu. Piktadaris pasmerkė nuo 4 iki 13 metų katorgos. Dvi moteri nutarta apgyvendinti Siberijoje.

MARIJAVITŲ BUKAI.

Tuli laikraščiai, paduodami žinias iš Lodziaus, praneša, kad marijavitų tarpe atsirado nemažai pamšėlių, kurie savo dvasišką perdėtinį Kovalskį pripažįsta už patį Kristų — jį pamatė, puola ant kelių ir kloniojasi jam lig žemės.

VETRŲ PASEKMĖS.

Jau buvo pranešta apie baisias vētras Azovo ir Juodųjų Jurių pakraščiuose, kur žudo labai daug žmonių ir tapo padaryti dideli nuostoliai. Dabar nekurię laikraščiai paskelbė, kad ten žuvę apie 3,000 žmonių ir paskendę apie 150 laivukų. Nuskendę laivonai tebeišmėtomu jurių ant kranto. Daugybė šeimynų liko didžiausiame varge.

DRAUDŽIA SKAITYTI.

Chersone mokyklų vyriausybė uždraudė gimnazijų mokiniams imti skaitymui kningų iš viešųjų kningynų.

ORLAIVYSTĖ RUSIJOJE.

Rusijos laikraščiai paėmė iš Austrijos laikraščių pranešimą apie orlaivystę Rusijoje. Ten nurodoma, kad Rusija įstaisysianti 326 aeroplanus ir 10 Sikorskio aparatų. Tuomet Rusija turėsianti didžiausią orlaivyną.

ŽEMDIRBYSTĖS INSTITUTAS MINSKE.

Nesenai Dumoje buvo svarstomas klausimas apie žemdirbystės instituto įsteigimą Šiaur-Vakariniame krašte. Žemdirbystės komisija pripažino, kad geriausia institutui vieta — Minske. Ten, mat, sulig rusų tautininkų nuomone, nebūsią pavojaus instituto sulenkėjimui. Lietuvių atstovai, Januskevičius ir M. Yčas, kalbėjo apie žemdirbystės instituto reikalingumą Vilniuje. Dešiniųjų ir spaliečių balsų didžiama tapo pripažinta geistinu įsteigti institutą Minske.

VARŠAVOS STUDENTŲ DEMONSTRANTŲ BYLA.

Savo laiku buvo pranešta, kad Varšavos studentai-tautininkai buvo surengę prieš Vokietijos konsulo rumus didelę demonstraciją-protestą delei lenkų persekiojimo Poznaniuje. Demonstrantai išdaužė konsulo rumų langus ir sakoma, pataikė konsului akmeniui į galvą. Tapo suareštuota 64 studentai, bet 4 jų greit paleido. Administracija nuteisė juos po 2—3 mėn. kalėjiman. Bet, apart to už svetimos valstybės atstovo įžeidimą visi suareštuotieji studentai patraukti atsakomybėn 261 pasmusių įst. str., kuris baudžia nuo 16 iki 32 mėn. tvirtovės.

Ta studentų byla labai užintersavo visą lenkų visuomenę. Įrymiansi Varšavos advokatai taria, kaip tuos studentus išgalbėjus nuo kalėjimo. Buvo išreikšta nuo

montė, kad kiekvienas studentas turėtų atskirą apgyvendinimą. Visi Varšavos advokatai sutinka ginti studentus be jokio užmokėto. Daugelis turtuolių išreiškė pagaidavimą įnešti užstatą, kad paluosavus studentus iš kalėjimo.

Iš Lietuvos.

Skelbimai bus cenzuruojami.
Vilniaus policmeisteris įsakė spaustuvų savininkams, kad visi į laikraščius dedami skelbimai turi prieš išsiant numerio kas vakaro 7 val. būti siunčiami į policmeisterio raštinę. Iš policmeisterio raštinės jie bus spausdinti gražinami 11 val. nakties. Skelbimų, nepatvirtinančių policmeisterio, negalima spausdinti. Kas nepildys šio įsakymo, bus teison traukiamas.

Darbai.
Jei tik visi sumanymai įvyktų, tai pavasarį Kaune prasidėtų keli dideli darbai, kuriems reikia daug darbininkų. Taip, miesto Dumos nariams susitarus, turėtų būti ruošiamas taip reikalingas garlaviams žiemos prielauka. Taip pat turėtų ir miesto kanalizacijos darbai prasidėti, nes matavimo darbai regis užbaigti. Šiais metais ties nuo Kauno iki Dvinskio geležkelį. Kitur tą darbą jau pradėjo. Greičiausia ir Kaune turės sukristi.

Kunigų permainos.
Vilkijos kam. kun. Vaitkevičius perkeltas kam. Pakruoju. Pakruojaus kam. kun. Brankis į Eržvilką kam.

Sukaktuvėms artinantis.
Šiaulių „Varpo“ dr. ja spaudos išgavimo sukaktuvėms paminėti rengia viešąją iškilme su tam

tikromis prakalbomis apie to istorijos momento prasmę, vaidinimu, gyvaisiais paveikslais, deklamacijomis. Iškilmei rūpinamasi gauti valdžios leidimą.

Kovo 5 d. pasimirė aptiekos savininkas T. Laucevičius.
Kovo 6 d. Šiaulių miesto šunininkas Adomaitis kirviu užmušė savo žmoną ir vyriškį, su kuriuom ji buvo susidėjusi. Piktadariys jau prieš tatai griežėsis taip padarysias. Po užmušimui pats ėjo policijon ir pasidavė.

Neleido.
D-ras Bukontas, advokatas Tumenas ir kiti buvo padavę prašymą inkurti katalikų labdarių draugą, kuri galėtų pačiame mieste ir jo apyelinkėse veikti. Šiomis dienomis gautas atsakymas iš vidurinių reikalų ministerio, kad jis nesutinkąs tokios draugijos įstatų patvirtinti.

Kelyje.
Ant valstiečio Guoko, keliaujančio į Rozalimo miestelį (Panevėžio apskr.), užpuolė Kazimieras Dapšys, Simanas Januševskis ir Petras Šireika. Primušė jie Guoką ir atėmė iš jo 10 rublių. Tardyme užpuolikai neprispazino, kad jie būtų iš Guoko pinigų atėmę; jie sakėsi, kad jie vien susivaidijo ir susimušė, kaip tai dažnai atsitinka tarp žmonių.

Laukų darbai.
Kai-kuriuose Vilniaus ir Kauno gub. vietose, kame sausesni laukai ir smiltynai, dirva jau išdžiuvusi ir žmonės jau pradeda laukuose darbuotis: arti, akėti, mėsą vežti. Kauno mieste jau daržai ir sodnai kasinėjami, ariami, tvarkomi.

Vilkai.
Zarasų ir Ukmergės apskrėčiuose pasirodė vilkų. Spėjama, kad jie čia atsibeldė iš Vilniaus gub., kame senenai ant jų buvo didelė medžioklė.

Naujas išradimas.
Rietave (Raseinių apskr.) daromi naujos linų išdirbimo mašinos mėginimai. Su pagalba šios mašinos galima linus plukti, šukuoti ir visai nuo spalų ir pakulų nuvalyti. Tos mašinos išradėjas esąs vietos valstietis, pareikalavęs duoti jam paliudijimą, kad jis tikrai tą mašiną pats sugalvojęs ir padaręs.

Naujas geležkelis.
Kaip girdėti, dvarininkas Kaulas, Nigrandės dvaro (Kuršo g.) savininkas, mano tiesti geležkelį per Pikelių miestelį į Luosos stotį. Dvarininkui Kaului reikalingas geležkelis kalkėms vežti. Mat ligšiolei kalkes vežė samdyti žmonės. Taigi daug žmonių liktų be uždarbio.

Bažnyčios apvogimas.
Skaisgirij (Šiaulių apskr.) apvogta bažnyčia. Išneštos taurės ir kiti mišioms laikyti reikalingi daiktai. Plešikų nesusekta.

Telefonai.
Panevėžio apskr. beveik visi didesni dvarai yra sujungti telefonais. Dabar dar Podlasio dvarininkas S. Jasinskas prašo leidimo praveisti telefoną į savo dvarą.

Vilnius.
„Rutos“ Valdybos posėdis. Kovo 13-d. susirinkusieji Valdybos nariai šaip pasiskirstė priedermės pildyti: pirmininkas d-ras V. Laumianskas, padėjėjai pris. adv. Bulota ir D. Malinauskis, izdininkas Č. Liandsbergis, bugalteris pris. adv. J. Vileišis ir kniugyngingas P. Ruseckas.

Nauja geležkelio linija.
Raseinių miesto ingaliočiai, peržiūrėję inžinieriaus J. Bernatavičiaus prašymą leisti jam tiesti geležkelio liniją nuo Liepojaus per Raseinius į Kauną, Alytą, Ly-

da arba Per Raseinius, Marijampolę, Gardiną, — rado ytin svarbu ir reikalinga Raseinius sujungti su svarbesnėmis geležkelio linijomis, vistiek kurioje vietoje. Beto nutarta ingaliočiai miesto seniuną tarties del to reikalo su inž. Bernatavičium, taip-pat ir su kiltais žmonėmis ir įstaigomis, kuriuos naujų geležkelių linijų tiesimu rūpinasi.

Del lietuvių kalbos.
Utena (Ukm. apskr.). Jau penkti metai, kaip Utenoje įsteigta miesto mokykla. Mokinių yra maž-daug apie 100, iš kurių 83 lietuviai. Todel per tuos 4 metus mokykloj dažniausia buvo girdėti lietuvių kalba. Bet šįmet vietos inspektorius Ziureukovas stačiai užgynė kalbėti lietuvių kalbas, sakydams: „kur jūs su savo kalba nueisit? Gyvenant Rusijoje, tai turit ir kalbėt rusiškai.“ Galų-gale da pridėjo, kad jis nuo šio laiko niekadus daugiau nebegirdėtų lietuvių kalbos. Mokiniai, kaip kalbėjo lietuviškai, taip ir tebekalba.

Audimo dirbtuvė.
Alsėdžiuose (Telšių apskr.) įsteigta audimo dirbtuvė, imanti visokių audimų austi. Staklės audimui čia visai naujos rūšies, pargabentos iš Anglijos. Tą dirbtuvę vedanti moterė, ilgesnį laiką tarnavusi didelėse Lenkijos ir Maskvos audimo įstaigose.

Gaisras.
Virbališkių sodžiuje (Ukmergės apskr.) sudėgė trijų ukininkų: Antano Jakubausko, Onos Čiurlienės ir Petro Čiurlio namai. Nuostoliai apskaitomi 5 tukstančiai rublių su viršum.

Pakvičių grafo Zubovo dvere (Telšių ap., netoli nuo Židikų), goro kuliamąja bekuliant, sudėgė karijus su nekultais javais. Nuostoliai neša 4 tukst. rublių su viršum. Gaisro priežastis — neatsargus apsiėjimas su lokomotivu.

Grįžta kunigas.
Keliuos metus atgal iškeliauvęs iš Zemačių vyskupijos kunigas Petrauskas ir Amerikoje organizavęs „nepriklausomasias parapijas“, ketina — kaip rašo „S.-Z. T.“ grįžti Lietuvon ir čia užsiminti tokių „nepriklausomųjų parapijų“ organizavimui.

Juroje palaidotas.
Šiaulių apskr. gyventojas Boleslavas Borovskis, 30 metų, grįždamas Lietuvon, pasimirė garlaivyje ir buvo juroje palaidotas.

Del mergaitės.
Tirkšių valsčiuje (Telšių ap.) Bolienu sodžiuje yra graži mergaitė Ona Kaitė. Visi ją geria, visiems ji tinka. Nesenai M. Kuzminas padarė pas save vakarušką, kurią pasikvietė ir Ona Kaitė. Atėjus Onai Kaitė, prisirinko daugybę svečių, daugiausia jaunų vyrų. Visi sukosi apie mergaitę, galų-gale, besiskudami, susivaidijo ir susimušė. Į muštinę įsivėlė dagi muzikantai. Stai ga kažinkas sovė iš šaudyklės ir

„nebegriešyti“, bet kur tu čia žmogus iškėsi „negrieštelėjęs“ norą trupinėliuką! Štai vėl ant rimtų storo „Kataliko“ špaltų pasirodė doctoro Ignacijaus apskelbimas apie visas pasaulio ligas ir kitokius stebuklingus galus. Ar jūs girdėjote tokią patarę: „Pažadėsi — patiesysi, netešėsi — negriešysi“? Well, „kėn ju bit it!“

smarkiai sužėdė Aleksandrą Pileckį. Tuo užsibaigė ir vakarų ška. A. Pileckis nugabentas ligoninėn ir nežinoma ar begagys.

Neatsargumas.
Kavarske K. Kalibatas prie savo maluno šimet įstaisė lentpjuvę. Kovo 8 d. tas tartokas labai sudraskė ranką J. Juodžiui iš Liubičių. Visai nupjauta du pirštu. Žaizda labai pavojinga. Li-gonis nuvežta Ukmergėn. O kaip dažnai musų žmonės taip neatsargūs!

Gaisras.
Triškių miestelyje (Šiaulių apskr.) sudėgė Jono Pociaus daržinė su visu pašaru. Nuostoliai apskaitomi 1000 rublių.

Nusižudė.
Lygumų valsčiaus (Šiaulių apskr.) Daukiškių sodžiaus nusižudė Leonas Adomaitis, kurs jau ilgesnį laiką sirgo proto sumišimu. Šaudykie iššovė sau į vidurius.

Už kurapkų naikinimą ir gaudymą jų uždraustame įstatymo laike žemiečių viršininkas nuteisė 5 Pumpėnų valsčiaus Panev. ap. ukininkus, kiekvienam po 25 r. pabaudos.

Ringeliai.
(Videniškių par., Vilniaus ap.) Ringelių sodžius nepertoli Ukmergės apskrities sienos, gyven-tojai čia visi lietuviai ir jau gero-kai susipratę. Dabar jau bus penkiai metai, kaip Ringelių sodžius išsikirstė vienasėdžiais; yra ukininkų, mėginančių jau dauglaukį ukį vesti. Beto, šįmet susitarę ringeliečiai įsteigė pas save pienuinkavimo skyrį, kuriam neblogai klojasi.

Švenčionis.
Čia lietuviai turi dvi draugijas: „Blai-vybės“ ir „Ryto“. „Blai-vybės“ nandai 1913 m. Švenčionyse buvo rengiami keli vakarai, kuriuose buvo vaidinama „Ameri-ka pirtyje“ ir „Degtinė“. „Ryto“ skyriaus nandai tais pačiais metais buvo vaidinama „Betlie-jaus stalinė.“

Vyskupo Karevičiaus belaukiant.
„Viltis“ skelbia, kad lenkų visuomenė neketinanti boikotuoti vyskupo Karevičiaus atvažiavimo, kaip tai buvo padariusi su mi-rusiu vyskupu Cirtautu.

Plečiai vaikams žaisti ir gimnastikai (kuno mankštymui).
Bus jau mėnuo, kaip Kaune vidurinės mokyklos gavo aplinkraščius, nurodančius, kaip priruošti plečius moksleivių žaislams ir gimnastikai. Prie vyrų gimnazijos ir komercijos mokyklos tokie plečiai yra, bet jie sulyginamai maži ir mažas moksleivių skaičius gali juose rinkties. Todel Kauno vidurinės mokyklos ir pradi-nių mokyklų inspektorius kreipėsi į miesto dumą, prašydamai, kad ši prisidėtų prie šio symany-mo vykinimo.

Modernodas.
(Šiaulių apskr.)
Valsčiaus sueiga nutarė admini-stracijos keliu iš savo valsčiaus pašalinti už netikusį elgimąsi ir vagystes: Stanislovą Jakubaitį, Juozą Javūžį ir Miną Spingaite.

Plešikų užpuolimas.
Pabiržė (Panev. apskr.). Pakalniškių sodžiaus ukininkas Jo-kubas Peželis grįžo iš Šenbergo miestelio (Kuršo gub.). Peželiui prisiartinus prie Nemunėlio tilto,

iškoko iš krumų tris nežinomi vyrai, sumušė jį ir atėmė iš jo mašną su pinigais. Policijai pasise-kė vis delto plėšikus pavyti ir su-imti. Buvo tai Mikolas ir Bernardas Boguminsai ir Mikolas Drevlickis.

Naujas plentas.
Nuo Šveškėnos (Raseinių aps.) iki Prusų sienai kovo-m. pradės taisyti naują plentą. Iki spalų mėn. tas plentas turi būti pabaigtas. Prusų gi pusėje nuo Inka-klio iki geležinkelio stoties Kuko. reiten jau taisomas plentas ir bus iki rugpjūčio mėn. pabaigtas.

Zuvies Nemune paskutiniu lai-ku pasirodė gana daug. Buvęs patvynis suardė užtvankimus Pru-suose ir iš ten turbūt daug žu-vies į musų pusę perėjo.

Vižnonose (Ukm. apskr.) nori įsteigti aptieką lietuvis provizo-riaus padėjėjas V. Grigas. Pra-šymas jau paduotas.

Gulbių sodžiuje (Panev. ap.) sudėgė Jono ir Petro Morkunų klojimas. Sudėgė beveik visas pašaras. Nuostoliai apskaitomi 1500 rub. su viršum.

Žeimeliai.
(Panevėžia apskr.)

Pas frizjerių Jansoną tarnavo padėjėjas jaunas vaikinys Alek-sandras Gasperavičius, kurs pasi-žymėjo savo darbštumu ir blaivu-mu, bet, imdamas iš šeimininko pinigų, išaikvojo jų savo reika-lams apie 7 rub. Frizjeras parei-kalavo Gasperavičiaus jam tuos pinigus sugrąžinti. Gasperavičius, pinigų neturėdamas ir nežinoda-mas ką daryti, nutarė žudyties ir atsigerė praskiesto sublimato. Di-deliuose skausmuose buvo Gaspe-ravičius pas gydytoją nugabentas. Gydytojas turi viltį, kad Gasperavičius pagysias.

Paskaitos apie Duonelaitį.
Kano „Dainos“ Dr-ja, minėda-ma 100 metų sukaktuvėms Duone-laičio gimimo dienos, ruošia bal-andžio mėn. kelias paskaitas apie jį.

Kunigų permainos
Zemaičių vyskupijoje.
Anykščių klebonas kun. Vem-bra perkeltas į Lidakių klebon. kun. Vadapalo vietą, gi kun. Va-dapalas perkeltas Anykščių kle-bonu; Nauj. Žagarės kam. kun. Kazakevičius paleistas nuo kam. priedermių pildymo ir leista jam Žarėnų bažnyčios altarijoje apsi-gventi; į Nauj. Žagarės kamend-rium skiriamas Aluntos kamend. kun. Kubilius; Zarasų kleb. kun. Liasauskas keliamas į Papilį kle-bonu, o į jo vietą skiriamas klebo-nu Gelažių filialistas kun. Bort-kevičius; Pavandenų bažn. kam. kun. Vitkevičius skiriamas į Ge-lažius filialistu.

12 valstiečių byla.
Vilniaus teismo rumai nagrinė-jo apeliacijos keliu bylą, kurioje Trakų apskr. valstiečiai: A. Nor-kunas, P. Angulis, J. Gornovskis ir kiti devyni buvo teisiami už pasipriešinimą 1912 m. Trakų žemės tvarkomosios komisijos mati-ninkui Dolmanui, jam bematuo-jant jų besiskirstančio vienkie-miais sodžiaus laukus. Valstie-čiai, apsiginklavę baslais, puolė tuomet ant darbininkų ir išvaikė. neleidami matuoti žemės. Vil-niaus apskrities teismas nuteisė mėnesį uždaryti po 4, 3, 2 ir 1 mėnesį kalėjiman. Teismo ru-mai atidėjo visą bylą ir ketina matininką Dolmaną pašaukti, kai-po liudininką.

FELJETONAS

PAKAPIŠKIO RUOŽAI.

9. — **SOME JIGGERS, ANYHOW!**
Kitąsyk „Vienybėje“ Lietuv-ninkų“ tulas rašytojas, bardas mas kitus už kalbos nešvarumą, privedė tokį faktą: Jonas užsi-puola ant Petro šankdamas „Ak tu, gyvate, ar-gi tau nesarmata kolioties! Kur-gi tu, kalės vaike, girdėjai, kad geri žmonės kolio-tųsi? Taigi, taigi. Tai musų žmonių ypatybė: tautininkas, ko-liodamas socialistą, rėkia, kad so-cialistas nėra mandagus ir kolio-jasi; socialistas, mokindamas tautininką mandagumo, išsiplusta nuų pačios „matuškos“; klerika-las, skelbdamas visokius žmoniš-kumo principus, taip keikia, kad net žemė dreba.
Ak skaitau tikrai tris laikraš-čius (bet ir tų man užtenka): „V. Liet.“, „Naujienas“ ir „Pirmyn“. Neiškenčian, neužsižymėjęs, kaip redaktoriai „rugajutsia“.
Šiė tamstoms ištraukos iš „Pir-myn“. Smelstorius (jis rašinėja eiles katinams ir turi pretenzija būti poetu) rašo (žiur. „Pirmyn“ N 15, 1914): 1. — „Kataliko“ ap-zvalgininko smegeninė nususo“. 2. — „Koks tai vaikiojas, mato-mai su provokatorišku tikslu, iš-purvino „V. L.“ puslapius, gi ap-zvalgininkas tų purvų sauja iš „V. L.“ pasisėmęs išpurvino savo laikraštį. Vargšai tie ubagai dva-sioje“. (Oh, p. Smelstorius, ma-tomai, yra „buržujus dvasioje“, kad tave šimts pykčių!). 3. — „Pasirodė Lietuvos“ redakcija su popiergalium nuo sąslavyno...“ 4. — „Musiškiai 'bepartyviškieji' ir atgaleiviai savo desperacijoje apjanka...“
O šie, jei Sveikas nori pasižiur-tek, kaip Barzduotas Kudikis P-G (žiurėk pastabą N 3) kolioja „Lietu-voš“ redaktorių („Naujienų“ N 7):
1. — „Jisai ikšiol vis raitėsi, kaip žaltys“. 2. — „Literatiškas banditis Balutis sužiniai ir begė-diškai meluoja“. 3. — „Kokių ištvirkėlių, kokų niekų esama musų patriotų eilėse!“ 4. — „Be-gėdis, tikras begėdis tas p. Ba-lutis!“
Na, dabar lauksime, kaip p. Ba-lutis iškirs anam Barzduotam Ku-dikiui atsakymą ir pabaigoje pri-dės: „O, kokią didelę gėdą turi Barzduotas Kudikis „P-G“. Gėda kvadrate“.

10. — **SAPNO FRAGMENTAI.**
I. — Socialistas sapnuoja, kad už visus jo šposus ir triksus, už visus jo pludimus, už visus jo kerš-tus nieko nekaltiems žmonėms, etc., etc., etc., po mirčiai Teisėjai uždaro jį nepabaigtiems amžiams

10 metų spaudos atgavimo sukaktuvės.

Vilniečiai rengiasi kiek galint iškilmingiau paminėti dešimtį metų spaudos atgavimo. Tam tikslui kovo 15 d. „Rutoj“ buvo susirinkęs didelis inteligentų būrelis tam reikalui apsarstyti. Buvo pastatyta 3 klaus. ištirti: 1) vilniečiai, vien kaip vilniečiai, taisy su sukaktuvių paminėjimą balandžio 24 d.; 2) vilniečiai taisy balandžio 24 d. ir prisideda prie Mokslo ir D. Draugijos ir sykiu taisy didesnę iškilnę per visuotiną Mokslo Dr. jos susivaižavimą ir 3) vilniečiai taisy balandžio 24 d. ir prisideda prie Mokslo ir Dailės Draugijos paminėjimo per vis. Mokslo Draugijos susivaižavimą. Po ginčų daugumos balsų priimta trečias pasiūlymas ir nutarta kreipties prie „Rutos“ Tarybos, kad ji pasimtyt atlikti iškilnę, kaip vilniečių, kuoptuojant ir kitas Vilniaus lietuvių draugijas, o delei paminėjimo per vis. M. Dr. susivaižavimą palikta rūpintis M. ir D. Dr., kaip tai ir anksčiau buvo nutarta, šiaip gi vilniečiams prisidėti tame reikale prie Mokslo ir Dailės Draugijos.

Raidžių statytojų streikas.

Vilniuje, antradienį, kovo 18 d., raidžių statytojų delegatai ir spaustuvų savininkai pabaigė tarybas. Tokiu būdu, streikas pasibaigė, ir raidžių statytojai pradėjo dirbti.

Senatas atmetė skundą.

Antrasis senato departamentas atmetė Telsių apskr. dvarininko Konopackio skundą delei išsiskirstymo vienasėdžiais sodž. Medinčių, Varnių valsčiaus.

Andrašiunai,

(Šiaulių apskr.)

Besiskirstant Andrašiunams vienasėdžius, matininkas patarė 1 dešimt. mokyklai paskirti. Bet ta dešimt. taip ir stovi, nes nėra kam pasirūpinti tą mokyklą steigti, bent prašymą valdžiai paduoti.

Žinaš.

Gaisras.

Kovo 9 d. Vilių sodžiuje (Pamunelio valsč., Zarasų apskr.) vienam vaikui sudėgė visi namai ir visos trobos su visais gyvuliais. Vis tai iš pypkės. J. Š.

Iš Latvijos.

RYGA.

Aname laiške kalbėjau, kad Rygos lietuviai, butent „Kanklių“ draugija ruošiasi prie šventimo arba apvaikščiojimo 10 metų sukaktuvių nuo inkurimo tos draugijos, o taipgi ir 10 metų sukaktuvių nuo atgavimo lietuviškos spaudos Rusijoje. Tai labai puikiai daro, kad tokių svarbių dienų nepraleidžia nepamiršę — mat, visgi pas lietuvių sukaleja praktinius jausmus bei sudrutina tėvynės meilę ir pratina juos prie visuomeniško gyvenimo. Bet, deja, ir čia neapsieina be skirstymosi ir partijas. Dalykas tame, jog ne viena „Kanklių“ draugija gyvena Rygoje; yra už ją daug senesnių, butent „Pašalpos Draugija“, ir jai jau 3—IV (seno kalendoriaus) šių 1914 metų sukanka lygiai 20 metų nuo jos inkurimo, tai ar negalima buvo sykiu ir jai prisidėti su savo jubilėju draug ir prie dešimtmetinės šventės spaudos atgavimo? Kodel gi draugijos valdybą nesirūpinu tuom dalyku? — gali kas paklausti. Idant ant šio klausimo duoti

tikrą atsakymą, pirmiau reikia žinoti tų dviejų draugijų santykius.

Jau nuo pat pradžios Rygos lietuvių tautiško judėjimo, butent nuo 1890 metų, čia buvo susitvėręs kaip koks teatralinis ratelis, kuriame žymią vietą užėmė L. Jakavičius. Kuomet gi įsikūrė „Kanklių“ draugija, prie jos vėl susitvėrė taipgi teatralinis ratelis. Žinoma, kadangi „Pašalpos Draugija“ daug senesnė, daugiau joje dalininkų, tai ir ant jos vakarų kur kas daugiau susirinkdavo žmonių. „Kanklių“ teatralinis ratelis, laikydamas save labiau išlavintu, pradėjo šnairiai žiūrėti į „Pašalpos“ ratelį, pradėjo viens su kitu konkuruoti. „Paskiau buvo manyta net į vieną vietą susidėti, bet iš to nieko neišėjo, nes pp. Linartas ir Jakavičius tai tokiu gaivalai, kuriuos vargu galima kuomet nors sutaukinti. Mat, jiedu mano daug išmaną ir viens antram ligšiol nepasiduoda.

Delei to ir tos dvi draugijos tarp savęs ligi šios dienos nesutin. ka, nežiurint į tai, kad p. Jakavičius jau daugiau „Pašalpos“ vakarus nebedalyvauja. Geresniau to dalyko nušvietimui reikia pažymėti, kad visuotiniame „Pašalpos Draugijos“ susirinkime buvo nutarta, idant šios draugijos vakarai būtų rengiami nesusedant nė su jokia kita draugija.

Ilgainiui „Pašalpos Draugijon“ įsikverbė daugiau „Kanklių“ draugijos šalininkų ir tokiu būdu pasisekė ir į „Pašalpos“ valdybą savuosius išrinkti. Bet, nežiurint į tai, jie visgi linksta „Kanklių“ pusėn, jiems „Pašalpa“ — tai lygiai kaip tiems lenkams bažnyčia, kame jie ponaudami savo „Oiezyzną“ „budavoja“; taip ir šalininkai „Kanklių“ — „Pašalpos“ valdyboj randasi tik kunas, o jų dvasia „Kanklėse“.

Argi negalima buvo kokio nors budo atrasti, kad pagerbus ir atlikus tas dvi šventes jei jau ne drauge, tai bent atskirai. Nema-lonų daro įspūdį žiurint į tokių mūsų veikėjų pasielgimą.

Štai kad ir su ta mokykla prie „Pašalpos Draugijos“ — jau ke-linti metai, kaip šalininkai „Kanklių“ kuom-tai neužganėdinti ir vis nori atiduoti ją „Žvaigždei“ („Apšviet. Draugijai“). Kas būtų jei, sakysim, „Žvaigždė“ žlugų, kaip „Aušra“ ir kitos, — tada ry-giečiai liktų be jokios mokyklos. Bet jiems tai nerupi. Alfa.

(Spec. „V. L.“ koresp.)

Rygos Liet. knygynai. Nors esama 4 lietuvių knygynų, bet prireikus rimtesnės knigos — nerasi. Šiaip visi tie knygynai greičiau panašūs į balaganus, šlamštaiš prikrautus. Tur-but publika tokių raštų ir reikalauja. Keista. (L. Ž.)

Nelegališkas susirinkimas tapo suimtas Marijos g. N 24 bute 10, kuriame dalyvavo 15 jaunų žydų, pagal policijos nuomonę — bundistų. Visi jie areštuoti.

„Dvyves Atbals.“ Minėtu vardu latvių dienraštis, Peterburgo teismo rumų paliepimu tapo sustabdytas. Per du mėnesiu, nuo 1 d. sausio liki 1 d. kovo šis dienraštis tapo 9 sykus pinigine bausme nubaustas, ant sumos 2900 r. Bė to dar buvo 9-ni num. konfiskuoti su patraukimu teismu 4 redaktorių po 129 straipsniu. Atsakomieji redaktoriai dabar sėdi kalėjime: Viksmas — 3 mėn., Matisonas — 7 mėn., Zelmanas — 6 mėn. ir Rozenbergas — 6 mėn. Kaip girdėti, to vietoje žada leisti naują laikraštį, kuriam leidimas jau gautas.

„Provodnike“ kaip jau žinoma, tankiai atsitinka prie darbo darbininkų apsuodijimas. Delei to buvo atvažiavęs ištirti Valstybės Dumos atstovas Malinauskas ir savo ištirninimą padavė r. s. d. frakcijai, kuri delei to dalyko įmė į Dumą užklausimą.

Suimti, kaip laikraščiai praneša, 8-ni soc.-demokratai.

(„Rygos Nauj.“)

Vietoje suimtojo už stropo nemokėjimą „Vilnius“ redaktoriaus Jankausko, liko redaktorium to paties laikraščio užtvirtintas J. Bagdanavičius.

Administracija neleido surengti kelių profesionalinių dr. jų susirinkimų, kadangi tos draugijos paskyrė susirinkimus ne nuolatini-se savo buveinėse, bet tam ty-čia namų sandytose.

Suimė žurnalistą A. Kroderį, prie Ricierių gatvės. Suimti paliepus žandarmeriją; bute padaryta krata.

Muelgrabeno latvių blaivininkų draugijai „Secmelblahme“ (Šiaurės Šveica) p. Dombrovskis dovanojo pastatytus draugijai rumus su visu įtaisymu, kad tik užlaikytų senąjį vardą ir platintų blaivybę.

Judėjimas prieš girtuoklystę stipriai padidėjo latvių visuomenėje. Laikraščiuose talpinami il-gi straipsniai prieš girtuoklystę ir bufetų draugijas. 5 laikraščiai surengė ankėtą tarp savo skaitytojų apie girtuoklystės klausimą.

Nubaudė latvių social-domokratų laikraštėlių redaktorius: „A. rodnieko“ ant 500 rb. ar 3 mėn. arešto už raštus N 6 ir „Ryto“ taipgi ant 500 rb. ar 3 mėn. arešto už raštus N 3. Redaktoriai Matilda Dilis ir Aug. Silinš dėl nežinomokėjimo jau suimti.

Uždrausta liko visiems mokiniams lankyti šokių mokyklas, kuriose mokinama šokti „tango“ šokį, arba tokius vakarėlius, kuriuose minėtas šokis šokama.

Rado nusinuodijusius 15 kovo prie Vidutinės g. N 5 lovoje 2 darbininku Praną Gailevičių 23 ir Katrę Jievit 20 m. Priežastis nežinoma. Gyvenę išvieno.

Liepojuje per rengiamus stipruolių vakarus pradėjo išstoti imtynėse ir, girdėt, su geru pasisekimu, taipgi jaunas stipruolis Kle-mensas Katela, lietuvis, pavadintas „pirmuoju Liepojaus lietuviu čempionu“.

Mintauja. Valdžios dvarai Kuršo gubernijoje, kuriems nuomos kontraktai pasibaigia 1915 ir 1916 m. esą paskirti sudalyti į nedidelius plotus ir perleisti vieninteliai rusams, kaip apie tai rašo „L. Av.“

Rusų kolonizacija Baltijoje. „D. V.“ girdėjęs, kad šiais metais Baltijoje rusams vėl busią įsda-linta 30 dvarų.

Lauk darbininkų trukumai. Baltijoje pripažino ir visuotina-sis Livžemės landtagas (dvarininkų suvažiavimas) ir paskyrė Tė-tukst. rublių įsteigimui prie Livžemės Karališkos ekonom. draugijos centralinio biuro dėl sura-dimo darbininkų.

(„Rygos Garsas.“)

IS MAZOSIOS LIETUVOS.

Mazosios Lietuvos lietuviai iki šiol neturėjo jokios atskiros ekonominės draugijos. Taip, ukio, prekybos ir pramonės draugijose bei bendrovėse vadovauja vokiečiai bei suvokietėję lietuviai, ir tokiose draugijose visuose reikaluose vartojama vokiečių kalba,

nors draugijoje dauguma narių būtų lietuviai ir vokiečiai menka suprastų. Atskiroms lietuvių ekonominėms draugijoms pradžia palydyta Priekulėje. Nesenai ten inkurta lietuvių ukio draugija, ir jos valdybon išrinkti tokie žmonės, kurie mokės ir galės pasidarbinti. Dr. jos pirmininku išrinktas Miekur ir Vilkyčių, d-ras Gai-galaitis jo padėjėju, Davils iš Švenčėnės sekr., Zobrys iš Klo-Son-Bartel jo padėjėju. Naujoks iš Biržininkų izdininku. Nema-zas Priekalės ir Kairių apygardos ukininkų skaičius jau įsirašė į draugiją. Metinė nario mokeskis 1 mk. Organu dr. ja išsirikno Klaipėdos „Apžvalga“. Draugija rengsianti paskaitų iš ukio srities, nariams susidėjus, pirk-sianti trašų bei sėklų. Geistina, kad ir kitose vietose tokių draugių rastųsi. aš

(„Liet. Žinios“.)

**Laiškai
i Redakciją**

**„JAUNOSIOS LIETUVOS“
IR P. KL. JURGELIONIO
REIKALE.**

Beveik visuose Amerikos lietuvių laikraščiuose pasirodė pranešimas, kad p. Kl. Jurgelionis, buvusis, arba kaip jisai tame pranešime pats pasirašo, „prašalintasai „Jaunosios Lietuvos“ redaktorius“, apskelbia mūsų visuomenei, kad „Jaunoji Lietuva“ nebegyvuosianti tokia, kokia jisai, p. Kl. Jurg., buvo užbriėžęs; kad jį jį pasmaugę tie „gyvenimo puvė-siai“, kuriuos p. Kl. Jurg. apibudino „J. L.“; kad „platesnius horizontus atskleisti, dvasios dra-są gaivinti ir mintį gilinti vis dar pas mus negalima svajonė, ir tai, kas jauna dvasioj, turi už-leisti vietą dvasiškai nususi-mui“; kad „Jaun. Liet.“ vien vardu busianti tokia; bet tasai vardas busias p. Kl. Jurg. ir „vi-sai neskatilingai jaunai Lietuvai tik karčiu priminimu jos paniekini-mo“. Pranešęs visa tai, p. Kl. Jurg. atšiaukia visus jo pakvies-tus bendradarbiauti rašytojus ir apgalėstaujančią užbaigia „kas-žin ar galėsime kuomet pasiju-sti idealizmo lizde“.

Kadangi visa tai, kruvon suve-dus, meta šešėlį ant „Jaun. Lie-tuvos“ leidėjų ir viešai, visos A-merikos lietuvių visuomenės aky-vaizdoje, intaria juos pažangos bei kultūros priešais esančias, o iš kitos pusės deda ant paties p. Kl. Jurg. vainiką kankinio, nuo laikraščio leidėjų nukentėjusio už pažangios idėjos skelbimą — tai mes, žemiaus pasirašiusieji, nors labai mums tai nemalonu, e-same priversti tarti keletą žodžių, nušviečiančių teisingąjį, mūsų nuomone, dalykų stovį ir paaiš-kinančių tikrąsias priežastis p. Kl. Jurgelionio prašalinimo iš „J. Liet.“ redakcijos.

Tardamiesi leisti „J. Liet.“, šio laikraščio leidėjai turėjo omeny-je suteikti mūsų visuomenei rim-tą, kaip mokslo, literatos, taip ir visuomenės reikalais bėsiurpi-nantį mėnesinį laikraštį. Redak-torium buvo nutarta pakviesti jau žinomas mūsų visuomenei sa-vo literatiškais ir kitokiais ga-bumais p. Kl. Jurgelionį. Tuos p. Kl. J. „kitokius gabumus“ ben-drovė iš pat pradžių skaudžiai at-jautė ant savo kailio.

Nežiurint savo viešai paskelbto-jo „žmoniškumo“, p. Kl. Jurg. sa-vo santikiuose su bendrove ne tik neparodė tojo žmoniškumo, bet, atpenė, leido bendrovei pa-zinti jį, kaip labai mažai manda-

gumo ir išauklėjimo turintį žmo-gų, kuris, vietoje rimtų argumen-tų, bendrovės susirinkimuose su-jo nuomone nesutinkančius asme-nis vadino „kiaulėmis“, „šiau-čiais“ ir kitais panašiais epite-tais. Jau toksai p. K. J. pasiel-gimas iš pat pradžios parodė ne-galėjimą drauge su juom „sugy-venti“.

Ponas Kl. J. paskelbė „Jaun. Liet.“ obalsį žmoniškumo ir či-a-pat No. 1 ant antrojo puslapio kuodidžiausiai pamynė po kojų ištikrųjų gražų obalsį, be jokio pamato ne tiktai intardamas, bet apkaltindamas ištisą mūsų visuome-nės sluogsinį nesąžiningume ir tiesiog apšaukdamas jį plėšikų gauja. Galop Jurgelionis sugeba žmoniškumą suderinti su tokiu sa-vo, kaip redaktoriaus, pasielgi-mu, bet matome tame vien prieš-taivimą ir griečiausį nenusoek-lumą, norą kelti mūsų visuome-nėje pagiežą ir riaušes, nuog ku-rių pastaruoju laiku Amerikos lietuvių šiek-tiek pasilousavo. Pa-našių „platesnių horizontų“ sklei-dimas ir „dvasios dršos“ gaivini-mas, berods, „dar pas ihus nega-lima svajonė“, ir, tikėtina, nie-kuomet nebus galima, nei rim-tesnių žmonių pageidaujama. Mes J., kaip literatui ir poetui, pripažįstame visus jo gabumus, tačiau mūsų planuotamjam laik-raščiui, šale literatų bei poetų, reikalingas ir redaktorius, bet to-kius, kuris svarstydamas mūsų vi-suomenės laisumus ne „svajotų“, bet rimtai ir faktais rankose kal-bėtų: svajonėms ne vieta apžval-gose.

Taigi, ne kas kitas, bet tiktai p. Kl. J. nemokėjimas apsieiti žmo-niškai su kitais žmonėmis ir nesu-derinimas principų su jų vyki-moni buvo tomis priežastimis, ku-riuos neleido mumis toliau su p. Kl. J. darbuotis.

Apibriežtieji „Jaun. Liet.“ tik-slai, augščiau minėtieji, kaip bu-vo, taip ir pasiliks vadovojančiąja mūsų žvaigžde. „Biznio“ daryti „Jaun. Liet.“ mes nemanome. Jei bus pelno, jisai visuomet visas eis laikraščiuo visais atvejais pagerin-ti. Pažangiosios jakraipos nema-nome išsižadėti. Ką naudingo i-nešė p. Kl. J. mūsų darban — la-bai jam aciu, ir stengsimės, veng-dami padarytų klaidų, geruoju pa-sinaudoti. Visokius klaidų nuro-dymus ir pasergėjimus patis vi-suomet su padėka priimsime ir stengsimės panaudoti. Žinoma, valandėlei darbas, aciu šiam ne-malomiam nesuipratimui, susi-trukdė. Tečiaus tikimės artimo-je ateityje tą visą atitaisyti, ir „J. L.“ pasidarys centru visų mūsų gabesniųjų literatų ir pa-žangiosios visuomenės, bet ne vie-ta „dvasiškam nususiimui“.

Labai mums nemalonu buvo ši-siai rašteliš išleisti viešumon — vien perdidelis p. Kl. J. užsikar-čiavimas mus prie to „privartė. Dar labiau gailimės, kad turėjo-me nelaimę arčiaus susipažinti su p. Kl. J., kuris jau, regis, yra plačiai žinomas mūsų visuomenei kaip ypata negalinti ilgesniam laikui dirbti be intrigu, be di-desno ar mažesnio skandalo atsi-skirti. Tai, drauge su p. Kl. J. žinoma principų nepastovumu ir temperemento karštumu turėjo „buti mums išanksto persergėji-mu, bet, anot paterlės, jei žino-mu, kad puls, tai aplenkum tą vietą arba atsistėsum.“

Atsiprašydami gerb. visuome-nės už šį, mums patiems nemalo-naus, dalykų iškelimą, pasilieka-me, Su pagarba, „Jaun. Liet.“ valdyba: Pranas Kibartas Pirm., P. Mulevičius, Rašt.

Koreponencijos.

BROOKLYN, N. Y.

Balandžio 9 d. Preserių Unija laikė savo bertaininį susirinkimą 73 Grand st. Tarp ko kito buvo svarstoma apie busiantį Preserių pikniką bei kaslink permainymo pikniko dienos. Mat, preserių pikniko diena tapo pavesta kitai draugystei, o preseriams paskirta net ruggjučio mėn.; pirmiaus bu-davo birželio pradžioje.

Preseriai, matydami, jogei ne-paranku laikyti pikniką rugp. m., nutarė laikyti, kaip pirmiau bu-vo daroma, birželio 20 d.

Taipgi buvo svarstoma apie 1 gegužio dienos apvaikščiojimą. Pasirodė, jog delegatai buvo siu-sti į konferenciją su nutarimu prisidėti nuo draugijos, bet jie veikė atbulai, tai yra, pranešė, kad prisidės Prs. Unija asmeniškai. Li-kosi ingalioti po senovei, kad prisidėt prie gegužio 1-mos dienos apvaikščiojimo nuo draugijos, o jeigu konferencioj nutars prisidėt asmeniškai, tai preseriai vi-siškai atsisakys dalyvauti.

Vertėtų pasistengti surasti bu-dą, kad pašalint iš mūsų tarpo tokius vaidus, kurie kasmet at-sikartoja. Reikia atminti, kad tiems svarstydamas ir ginčams draugijos praleidžia labai daug brangaus laiko. Padarykime, kad visuomet būtų prisidedama nuo draugijų, tai tada nebus priešin-gos srovės. Kuopos bei įvairūs rateliai gali kasmet parengti ko-kį vakarėlį naudai apvaikščioji-mo gegužio 1-mos dienos, o tuo-met lengvai galėtų ir pinigais prisidėti.

Tai nors syki atidžiai į tą pa-zvelgkime, kad nereikėtų ir ateityje po kelias konferencijas laikyti ir draugijų susirinkimuo-se veltui laiką leisti.

Preseriai nutarė prisidėti prie išleidimo kun. V. Dembskio bio-grafijoms, nors atsirado pora tam sumanymui nepritariančių.

Reporteris.

BROOKLYN, N. Y.

Balandžio 9 d. LSS. 19 kp. lai-kė „ekstra“ susirinkimą Tautiš-kame name. Tarp ko kito tapo perskaitytas Brooklyno Lietuvių Bizin. Draugijos laiškas. Perskai-čius laišką pirmininkas patėmijo, kad „tuos biznieriūs, kurie eina su jais, jie remia, o kiti — tai tautiškas burbulas...“ Tą pasa-kęs, pirmininkas numetė laišką į šalį be jokio platesnio apsarvė-tymo.

Varymui propagandos tarpe liet. darbininkų New Yorko ir New Jersey valstijose yra susi-tvėręs tam tikras propagandos bei lavinimos ratelis. To rade-lio narys A. Baranauskas atsišau-kė į LSS. 19 kuopą su prašymu pa-remti ratelį pinigais. Laike di-skusijų kaslink naudingumo to ratelio senesnieji nariai nurodė, kad Sąjungoj yra tokių kp., ku-riuos turi po 70—100 narių, o iš to viso skaitlaus nesiranda nei vieno, kuris mokėtų tinkamai ve-sti susirinkimus, rašyti laiškus ar ba suruošti kokį vakarėlį. Tie gi, kurie galėtų darbą atlikti, atėję vakaran įlenda kur į kampą ir patis rausta delei viešpataujan-čios betvarkės. Žinoma, apie su-praktimų socialistų platformos bei Markso teorijos nėra ko ne kal-bėti

Iš viso, kas augščiau paminėta, lengva padaryti išvedimą, kad du trečdaliu priklausanti Sąjungon narių priklauso vien todėl, kad jiems kokis agitatorius „neku-

džia" pripasakoja apie socializmo ankšnę gadinę. Patįs gi jie visai nesistengia apsišviesti, patirti tikrą dalykų stovį, gyventi savo protu ir tapti naudingais žmonijos nariais. **Reporteris N2.**

NEW HAVEN, CONN.

Balandžio 7 d. atsituvo „Kristijono Duonelaičio Progresivisko Ratelio“ iš eilės antras susirinkimas, kuriame buvo priimami nauji nariai ir narės. Šmet, kaippo jubilėjiniuose metuose 200 metų sukaktuvių nuo mūsų garbingojo poeto gimimo, New Haveno pažangiesnių lietuvių subruzdų kuomi-nors pažymėti tuos svarbius mums tuomi atžvilgiu metus. Tapo sutverta „K. D. P. R.“ To ratelio nariai pastatė sau už pareigą traukti į krūvą New Haveno lietuvių ir lietuvių ir darbuoties visiems iš vieno pakėlimi mūsų brolių ir sesučių tarpe apšvietos. Dėl to bus rengiama teatrali, prakalbos ir diskusijos. Nariai mokės po 25 c., o narės — po 10 centų į mėnesį.

Balandžio 26 d. K. D. P. R. rengia vakariene, kurioje yra sukviečiami lietuvių inteligentiai iš New Haveno apylinkės. Tikietas porai \$2, pavieniui \$1.50.

Pon. A. Tolandzevičius „Pirmyn“ N 13 sako: „...kai kurie verčia „veikimo ratelį“, kad tuomi savo veikimu varyti savo juoda darbą pirmyn.“ Nejaugi p. A. T. vadina „juoda darbą“ teatrali arba prakalbų rengimą? Turbut p. A. T. mato tik tai, kad socialistai daro, bet jeigu kas kitas atlieka nors ir geriausią darbą, tai vis bus „juoda darbas.“

Apart kitų nesąmonių p. A. T. rašo, buk lietuvių tautiečiai tvėrė kokią-tai „Singelių partiją“, idant tuomi kenkti socialistams ir tt. Pno A. T. korespondencija parodo, kad New Haveno socialistai bijosi savo šešėlio ir tankiai maino savo kailį. Jokio tvirtumo ir pastovumo tarpe 27-tos kp. narių New Haveno nėra. Bet visad kiti kalti, o tik jie vieni geri. **Gitė.**

KINGSTON, PA.

Užperėta savaitė vietinėje upės Susquehanna taip augstai pakilo nuo sutirpusio sniego ir didelio lietaus, kad net apėmė visą vakarinę dalį Wyomingo klonio. Užtat ir Kingston, kuris guli vakarinėje dalyje šios įlankos, daug nukentėjo nuo vandens. Per tris dienas visas atrodė dideliu ežeru, ant kurio paviršiaus vietomis kyšojo daugelis namų. Gatvės buvo panašios į Venecijos gatves, nes vieton gatvekarių buvo varytojami luoteliai. Kiek padarė toji ši užliejimą blėdies, nėra tikrai žinoma, bet galima spręsti, kad ji yra didelė. Susinešimai su kitais miestais buvo pertraukti.

Tarp vietinių lietuvių apsirėkė labai pavojinga epidemija „somnus spiritus nationis“, tautiškos dvasios miegas. Šis miegas pačina nuo daugelio prižasčių, kurios yra pagamintos nekurių „draugijų“. Žymiausias iš šių „draugijų“ yra sekančios: girtuoklių, ištautėjusių ir tamsuolių. Kiekviena viršminėta „draugija“ turi po didelį burį pasekėjų, kurie pildo savo pareigas. Girtuoklių yra didžiausias burys, nes visi, apart mažo burelio, viduramžio ir senesnių metų žmonės, tai jau senis tos draugijos nariai; jaunuoliai taipgi glaudžiai prie tos „draugijos“. Manau, kad visai nėra reikalo rašyti apie tos „draugijos“ sąnarių veikimą bei apie to veikimo pasekmes. Tą žino kiekvienas iš skaitytojų, nes visur girtuokliai vienodi. Aš ma-

nau, kad mūsų miesto liet. girtuoklius galima priskaityti prie augščiausiai „išsilavinusių“ savo darbe. Daugelis visai bijosi jiems prieštarauti. Girtuoklių šeimynos, kaip ir visur, nuvargusios, nuskurusios. Kur tik susėjo du tris žmonės, ten negalima apsiesti be svaigalų, nekalbant jau apie vestuves, krikštynas, pakasynas ar „grinoriaus“ pašventinimą.

„Ištautėjusių“ draugijon priguli daugybė čion gimusių ir augusių, o taipgi pusėtinai skaitlius ir nelabai senai iš Lietuvos pribuvisių, kurie stengiasi kuodaugiau sudarkyti savo tėvų kalbą. Viršminėtas ypatas galima visad surasti užsileidus saulei ant gatvių kampų. Stebtini paukščiai tie mūsų „angliški“ lietuvių.

Į „tamsuolių draugija“ priguli tokia daugybė ir taip plačiai ji yra žinoma, kad aš tik nurodysiu jų didybę ir galybę šiame amžiuje. Jos jiega pasiekia ir pralenkia abidvi viršminėtas draugijas, nes jie, budami nariais anų dviejų draugijų, tampa nariais ir šios.

Visos viršminėtos „draugijos“ turi vieną augščiausią tikslą, kurio jos tampa kruvon suvestos, tai yra — kovoti su apšvieta bei jos platintojais. Bet, ačiu tulų liet. pasišventimui, šviesos spinduliai nepragaišta iš-po mūsų tarpo. Pasekmingiausiai kovoją prieš dvasios miegą TMD. 84 kp. Ji ne tik kad savo susirinkimuose laiko paskaitas, bet taipgi rengia koncertus, teatrus ir tt.

Pereitą rudenį man teko atsilankyti ant jų surengto koncerto. Jiš man išrodė vienu iš puikiausių kada-nors surengtų šioj apylinkėj vakarų. Štai dabar vėl skaitome apgarsinimus, kurie labai puikiai skamba, nes ypa pažymėta, kad balandžio 26 d. bus teatras ir koncertas, kuriame dalyvaus „Aušros“ choras iš Plymouth'o. Bus lošiama dviejų veiksmų dramų — „Nastutė“ ir atliks daugelis kitų pamarginimų. Valio, TMD. 84 kuopa! Tegul ir kitos draugijos seka tos kuopos pavyzdį **Tiesos Mylėtojas.**

CAMBRIDGE, MASS.

Pirmiau šio miestelio lietuvių, galima sakyti, buvo visai apmirę, galima sakyti, buvo visai apmirę. Dieną jie dirbo dirbtuvėse, o vakaromis arba baltake su rudziu mieravo. Žinoma, kartas nuo karto aplygindavo bonkomis viens kitam pakaušius ir apžiūrėdavo, kaip drutai laikosi ausis. Panašus gyvenimas tankiai suteikdavo mūsų tautiečiams daug nesmagumu.

Bet, laikui bėgant, čia pradėjo pusti gaivinantis vėjalis, pradėjo sklaidyties tamsūs rukai. Dabar apsirėikią nemažos permainos — žmonės skaito laikraščius, rengia prakalbas, lošia teatrus. Žinoma, čia daugiausiai veikia mūsų jaunimas. Neseni susitvėrusi Mokslų ir Dailės Mylėtojų Jannimo Draugijėlė, kurion priklausio vaikiniai ir merginos, laiko savo užduotimi platinti tarpe lietuvių apšvietą, rengti prakalbas, koncertus, teatrus, pasilinksminimo vakarėlius ir tt., žodžiu — viską, kas yra naudinga tautiškuome, mokslo, dailės ir doros pakėlimui.

Balandžio 3 d. atsituvo minėtos draugijėlės bertaininis susirinkimas. Pribuvo apie 40 tos draugijėlės narių. Atidarius pirmininkui K. Giedraitui susirinkimą, kaip iš maišo pasipylė įvairūs įnešimai. Po gražaus pasikalbėjimo ir apsvaistymo dabartinio draugijėlės dalykų stovio tapo nutarta paimti sau tinkamą vietą, kur galima but vakarais mokinčios dainuoti ir lošimo repeticijas daryti. Apart to, nutarta

užsidėti knygynėlių, o taipgi pasidaryti tinkamus įstatus (konstitucija), kad geriau apsisaugojus nuo negeistinių ypatų. Dėl to tapo išrinkta tam tikra komisija, kurion inėjo: K. Giedraitis, F. Janulevičius, V. Žernauskis, P. Kaidis, J. Naujalis, A. Sarkiutė, P. Kaidis, G. Ježanavičiūtė ir V. Romoniūtė.

Reikia dar paminėti, kad ši draugijėlė gegužio mėnesyje sušlo veikala „Paskutinė banga“, — linkėtina gero pasisekimo. Labai gėistina, kad visas šio miesto liet. jaunimas prisidėtų prie šios draugijėlės.

Darbai pas mus eina pusėtinai, bet naujiems sunku darbą gauti; yra taipgi ir čia gerokas burelis bedarbių. **N. Lelija.**

LAWRENCE, MASS.

Balandžio 5 d. vietinė TMD. kp. surengė prakalbas. Kalbėjo p. Vitaitis iš So. Bostono ir p. K. Šeštukas. Pirmas kalbėjo apie viršminėtą draugija ir apie socialistų veikėjų netikusią taktiką. Nurodė taipgi, kodėl tuluose laikraščiuose niekinama Tautos Namai Vilniuje ir rašoma nebūti daktarai apie tautiškus veikėjus. Pno Vitaičio kalba visiems patiko; nuolat girdėjosi delnų plojimas.

K. Šeštukas nupėikė liet. „socialistus“ ir jų kalbėtojus, ypač p. Perkuną, kuris dar nesena čia kalbėjo. Jiš prirudinėjo, kad darbininkų gyvenimas nepasigerinis be mokslo, be apšvietos. Jei ir įvyks socializmas, tai, anot kalbėtojo žodžių, jei žmonės bus tamsūs, tai negalima tikėtis laimingo gyvenimo. Jiš patarė liet. „socialistams“ skaityti tikrai gerus raštus, o ne kokius tuščius „spyčius“ bei keršto pilnas žinias.

Prakalbos užsibaigė 11 v. nakties. Žmonės ir dabar klausinėja, kada vėl bus surengtos panašios prakalbos, nes, sako, tokių prakalbų čia dar nebūvė girdėję. Iš to matyti, kad mūsų žmonės myli Lietuvą ir teisybę.

Reikia pažymėti, kad šio miestelio lietuvių subruzdų rengties prie apvaikščiojimo 10 metų sukaktuvių nuo spaudos atgavimo Lietuvoje.

Apart to, daug kalbama apie Tautos Namų statymą. Žinoma, tai labai svarbus dalykas, o panorėjus tą galėtų čia padaryti.

Darbai eina vidutiniškai, bet ir darbininkų yra užtektinai. Daug galima matyti bedarbių, ypač tarpe italijonų. **Gailiųjų Jonas.**

MONTELLO, MASS.

Pastaruoju laiku tarpe mūsų socialistų apsirėikią didelis sujudimas. Mat, Montello'je labai pradėjo platinties naujas tautiškas laikraštis „Atėitis“ iš So. Bostono, Mass. Kad tas laikraštis platinas, tai dar butų pusė bėdos, bet jame tankiai aprašoma mūsų socialistų veikimas.

Pirmiau, būdavo, surengia socialistai kokias prakalbas, susirinkę išplūdavo viens kitą ir jiems nepatinkamus žmones, o kartais net žandus palygindavo, o paskiau rašydavo, kad viskas „pa vyko“ kuogeriausiai... Dabar ima ir nušviečia jų darbus tikros spalvoje. Oi, bėda su tais tautiečiais bei jų laikraščiais... (A).

DETROIT, MICH.

Riebios prakalbos. Balandžio 5 d. atsituvo laisvamųjų surengtos „šventos prakalbos“ (taip buvo plakatuose pagarsinta). Kalbėjo M. Mockus. Jo kalba buvo pilna pasigyrimų ir nešvarumų, ypač kada kalbėjo apie tikybą bei Jėzų. Manau, kad niekam negeistina, idant aš cituočiau tas

OSKAR WILDE. GRANATŲ PAVESYJE. PASAKOS.

Išvertė
KAZYS PUIDA.

— Del raudonos rožės? Juokdarys! — sušuko visi. O mažasai Driežas, kuris truputį cinizmu persisunkęs buvo, gardžiai susijuokė.

— Bet Lakštutė suprato studento rūpesnio priežastį, tylėdama sėdėjo ant ažuolo ir galvojo apie meilės slėpinį.

Staiga ji išskėtė pilkus savo sparnus ir pakilo. Kaip šešėlis skrido per gojų ir kaip šešėlis perlėkė sodną.

Viduryje pievelės augo puikus rožių krumas. Pamačiusi tai, Lakštutė prilėkė ir atsitupė ant šakos.

— Duok man raudoną rožę, — sušuko ji, — o aš uždainuosiu visų-puikiausią dainelę.

— Mano rožės baltos-baltos, yt jųjų puotos, — atsakė jis. — Jos baltos už kalnų sniegas. Bet eik pas mano broį, kuris auga prie senojo saulės laikrodžio. Galbut jis suteiks tau tai, ko tu nori.

Lakštutė nulėkė prie rožių krumo, kuris augo prie seno saulės laikrodžio.

— Duok man raudoną rožę, — sušuko ji, — o aš uždainuosiu tau visų-puikiausią dainelę.

Bet krumas palingavo galva.

— Mano rožės geltonos, — tarė jis, — geltonos, kaip undinės plaukai, sėdinčios ant gūtaro sosto; jos geltonesnės už aukso žiedį, kurs auga pievoje, kol šienpjūvis jo nenupjauja. Bet eik pas mano broį, kurs auga studento palangėje. Galbut jis suteiks tau tai, ko tu nori.

Ir nuskrido Lakštutė tan krumau, kuris studento palangėje augo.

— Duok man raudoną rožę, — sušuko ji, — o aš uždainuosiu tau visų-dailiausią dainelę.

Bet krumas sulingavo galva.

— Mano rožės raudonos, — atsakė jis, — raudonos, kaip karvelio kojytės; jos raudonesnės už raudonas koralų lajas, supančiasis vandenyno urvuose. Bet žiema nušaldė mano gįslas, šaltis nuėlipinėjo mano pumpurus, audra nulaužė mano šakas ir šiais metais aš neturėsiu rožių.

— Vieną raudoną rožę, tai viskas, ko aš noriu! — sušuko Lakštutė. — Tik tai vieną raudoną rožę!... Ar-gi negalima jos gauti?...

— Galima, — atsakė krumas, — bet tai toks baisus dalykas, kad aš neišdrįstu pasakyti.

— Pasakyk man! Aš nebijau! — atrėmė Lakštutė.

— Jei tu raudonos rožės nori, — tarė krumas, — sutverk ją iš muzikos mėnuliu šviečiant ir nudažyk ją savo širdies krauju. Visą naktį turi man dainuoti, prisiglaudus krutine; spygliai perdurs tavo širdį, tavo gyvas kraujas išilies į mano gįslas ir bus mano krauju.

— Mirtis — tai labai didelė kaina už raudoną rožę, — sušuko Lakštutė, — o gyvybė visiems svarbi. Gera tupėti miške ir žiūrėti saulėn su jos aukso vežimu ir mėnuliu su jo žemėniųjų ratais. Maloni pieva gėlių kvaptimis. Bet vis-gi Meilė puikesnė už Gyvybę. O paukščio širdis — kas ji prilyginant prie žmogaus širdies?

Ir Lakštutė ištiesė pilkus savo sparnus ir pakilo. Kaip šešėlis skrido ji per girią ir kaip šešėlis perlėkė sodną.

Jaunas studentas dar tebegulėjo žolėje, toje pačioje vietoje, kur Lakštutė buvo ji palikusi ir ašaros dar nenudžiuvo nuo jo puikių akių.

— Buk laimingas! — sušuko Lakštutė, — buk laimingas: tu gausi raudoną rožę. Aš sutversiu ją iš muzikos, mėnuliui šviečiant ir nudažysiu ją savo širdies krauju. Viskas, ko aš tavęs už tai prašysiu — buk meilėje ištikimas, nes Meilė išmintingesnė už išmintingiausią filosofiją ir gailingesnė už galingiausią valdžią... Jos sparnai ir kunas ugimimi nudažyti. Jos lupos saldžios, kaip medus ir jos panašios į myrą.

Studentas pasikėlė ir klausė. Bet Lakštutės žodžių jis negalėjo suprasti, nes jis žinojo tik tai, kas kningose parašyta. Užtat senis ažuolas viską suprato ir

nuliudo; jis labai mylėjo mažąją Lakštutę, susisukusią liždą jos šakose.

— Uzdainuok man paskutinį kartą, — prašė jis. — Aš paliksiu vienui-vienas kuomet tavęs nebebus...

Ir uždainavo Lakštutė ažuolui jis jos balsas panašus buvo vandens niurnėsin, bėgant iš sidabrinės urnos...

Kuomet Lakštutė nutilo, studentas atsikėlė ir išsiėmė iš kišenės dinienį ir pašėlį.

— Lakštingalos graži išvaizda, — tarė jis, eidamas per gojų, — to aš neužginu, bet ar turi ji pajautą? Rodos, kad ne. Ji, kai-po didžiama dailininkų, — viena dailė, be tikrumo. Ji nepaaukotų savęs kitiems. Ji tik apie muziką tegalvoja, o juk kiekvienas žino, kad menas egoistiškas. Ir, vis-gi, reikia pripažinti, kad jos balse yra puikių gaidų. Kaip gaila, kad jos nevertos ir neatneša realinės naudos.

Jis inėjo savo kambarin ir atsigulė bėdinon lovon ir pradėjo apie savo meilę manyti. Ir greitai jis užmigo. O kuomet dausose sužibo mėnulis Lakštutė nulėkė prie rožių krumo ir prisiglaudė krutine prie jo dyglių. Per kiaurą naktį ji dainavo, prisiglaudus krutine prie dyglių, o šaltas kristalinis mėnulis pasilenkė ir klausė. Per kiaurą naktį ji dainavo, dygliai vis gliaui ir gliaui smego jos krutinėn ir jiegos ėjo mažyn.

Išpradžių ji dainavo apie meilės gimimą mergaitės ir bernelio krutinėje. Ir kaip daina ėjo už dainos, taip rožių krumo viršūnėje lapelis už lapelio, leidos stebuklinga rožę. Išpradžių ji buvo išblyškus, yt ukai, ką sliuogia paupiu, išblyškus, kaip ryto eisenai ir sidabruota, kaip rožės atsispindėjimas sidabro veidrodyje, kaip rožės atsispindėjimas kudros vandenyje — tokia buvo rožė, pradėjusi skleisties krumo viršūnėje.

Bet krumas praše Lakštutės dar ankščiau prisiglausti prie dyglių.

— Glauskit stipriau, mažoji Lakštute, nes rožė nesuskubs lig ryto prasiskleisti.

Stipriau prisiglaudė Lakštutė prie dyglių ir vis garsiau ir garsiau suskambėjo jos daina. Ji dainavo apie tai, kaip pirmasai gašlumas pinas mergaitės ir vaikino krutinėse.

Svelnus rausvumas apliejo rožės lapius, kaip aplieja rausvumas sužiedotinio skruostus, kuomet jis mylimosios lūpas bučiuoja. Bet dygliai dar neatsiekė Lakštutės širdies ir rožės širdis buvo balta, nes tiktai Lakštutės širdies kraujas tegali nudažyti rožės širdį.

Ir krumas praše Lakštutės ankščiau prisiglausti prie dyglių.

— Glauskis stipriau, mažoji Lakštute, — šaukė jis, — nes rožė nesuskubs lig ryto prasiskleisti.

Stipriau prisiglaudė Lakštutė prie dyglių ir dygliai išmego jos širdin ir bausis, kankinas sopulys permė ją. Didyn ėjo sopulys, ir vis skambiau ir skambiau plaukė dainelė. Lakštutė dainavo apie Meilę, Mirtimi pašventintą, apie Meilę, kuri nė karste nemiršta.

Ir stebuklingoji rožė suraudonijo kaip purpuras dangaus rytuose. Purpurinis buvo jos lapelių vainikas ir raudona, kaip rubinas, buvo jos širdis.

Bet Lakštutės balsas silpnėjo, mažučiai sparnai suplesnojo, ukana užvilko jos akis. Dainelė apmirė, Lakštutė pajuto, kaip kažkas suspaudė jos gerklę...

Suskambėjo paskutinė gaida... Išgirdo ją baltasai mėnulis, užmiršo apie brešką ir sustingo dausose. Išgirdo ją ir raudonoji rožė, suvirpėjo ir praskleidė savo lapius šaltam ryto orui. Skardas nunešė tą gaidą purpurinin savo urvan kalnuose ir sužadino besapnuojančius piemenis. Nuskrido per hendres, o nendrės papasakojo tą jurai.

— Žiūrėk, žiūrėk! — sušuko krumas, — bet Lakštutė neatsiliepė: ji nebegyva gulėjo augštoje žolėje dygliu širdyje.

Pusįaudienį studentas pravėrė langą ir pažvelgė sodnan.

— Kokia nepaprasta laimė! — sušuko šis. — Štai raudona rožė! Kitos tokios visą savo gyvenimą nesu matęs. Ji tokia puiki, kad jos vardas, be abejo, ilgai lotiniškai tariamas. — Pasilenkė pro langą ir nuskyne ją.

Užsidėjo skrybėlę ir, rožę nešinas, nubėgo profesoriaus naman.

Profesoriaus duklė sėdėjo duryse, vy-

(T. b.)

niodama mėsvo šilko kamuoli, o jos mažasis šuniuks gulėjo jos kojose.

— Tamista sakeisi šoksianti su manim, jei aš atnešiu raudoną rožę, — sušuko studentas. — Štai visų-raudoniausia visam pasaulyje rožė. Šį vakarą ji bus arti Tamistos širdies ir, mums bešokant, ji papasakos, kaip aš Tamistą myliu.

Bet mergaitė susiraukė.

— Bijau, kad ji netiks prie mano rubų. — atsakė ji. — Prie to Kamergero giminaitis atsiuntė man keletą tikrų brangenybių, o juk kiekvienas žino, kad jos brangesnės už geleis.

— Prisiekiu, Tamista nedėkinga, — pasakė studentas ir numetė rožę gatvėn. Ji nukrito kanavon ir ratai suvažinėjo ją.

— Nedėkinga! — tarė mergaitė. — Ar žinai Tamista, jog visai nemandagus esi! Ir galų-gale, kas toks Tamista?... Tiktai studentas. Įsitikinusi esu, kad Tamista neturi nė sągų prie batelių, kokios yra pas Kamergero giminaitį. — Ji atsikėlė iš kedės ir nuėjo namon.

— Koks kvailas dalykas Meilė, — tarė studentas, grįždamas. — Ji pusę to verta, ką Logika, nes ji nieko neprirodo, visuomet kalba apie tai, kas neprivalo įvykti ir verčia tikėti tuo, kas neteisinga. Vienu žodžiu, ji visiškai nepraktiška, tai viskas, tai vėliau sugrįšiu prie filosofijos ir tyrinėjimų metafizika.

Tokiu būdu jis sugrįžo savo kambarin, pasiėmė didelę, apdulėjusią knygą ir ėmė skaityti.

KELIONĖ Į LIETUVĄ.

(Tęsa.)

Apie 4 val. vasario 24 d. pamatė Liepojaus žiburius. Rytas buvo šaltas ir daugelis juokėsi, kad „tėvynė šaltai savo išėjus priima“. Beauštant laivas suko pro vartus į portą, lydimas keelių buksyrių. Prisiartinom prie krašto. Oi, tu Dievulėliau!... Juk čia Liepojaus, vienas iš didžiausių Rusijos portų, bet didėjimo čia jokio, — rodos, kad čia žmonių visai nėra; rodos, kad šalis yra apmirus ar užmigus. Pakraščiais matosi valdiškos sargybos budelės, išmargintos varstinių stulpų forma; šen ir ten vaikščioja apsiginklavę nuo galvos ligi kojų ru-bežinės sargybos kareiviai. Prisiartinant laivui prie kranto, jau laukė įvairūs guzikuoti-uniformuoti činovnikai ir būriai apdriskusiu darbininku, pasidabinusiu baltais žvirštais. — ne tiek del apsaugojimo nuo draubūžių nuo suterliojimo, kiek del „čino“, nes nebuvo ko ant tų rubų suterlioti... Čia—tai „činy“ šalis ir kiekvienas, kokį nors guziką nešiojantis kepurės ar ant švarko, jau akiai pasididžiuoja. Iy, rodos, tas guzikas jam daugiau proto pridoda... Žmogui, atratusiam nuo tų visų „činy“ ir „činovnikų“, keista ir podrągus pikta darosi. Bet nors viskas išrodė keistai ir netikusiai, tačiau tie visi žmonės rodėsi labai artimi širdžiai; — visai ne taip, kaip tarpe anglų bei „amerikonų“ Amerikoje.

Iškrovus bagažus laukan iš laivo ir sužeisus juos tamožnėn, buvo paliepta pasaziėriams lipiti laukan. Išlipome. Sutejome tamožnėn, kur kratė mūsų daiktus. Aš labai nerimastavau dėl mano kniugų, — ypač vieno rankraščio turinys nelabai but patikėš tvarkos dabotojams (tą rankraštį užsi-miršęs indėjam bagažan). Rubėžio viršininkas kra-tė daiktus visai paviršutinaį ir klįjavo „propuskus“ ant pasaziėrių lagaminų bei skrynių. Toliau keli viršininkai pasilpė ant skrynių šaukė varčiais pasaziėrius paduodami jiems pasportus. Pabovus man nors trumpą laiką tamožnėje, persitikrinau, kad to po visą pasaulį garsinamo rusiško barbarizmo visai nėra; viršininkai linksmi ir mandagūs, dirba ru-šiasiai visomis įiegomis. Atsrađo keletas patarnau-jančių policijai lietuvių, kurie lietuviškai su publi-ka šnekėjo duodami reikalingus nurodymus bei pa-tarimus. Pasiėnyje stovėjo lietuviškos moteris su aba-rankomis ir visokiais mažmožiais; jos nuolat šuka-vo ir siulė valgomus daiktus publikai.

Atėjo galop, ir mano kaleina; — iškratę vieną skrynę ir radę mechaniskų piešinių, liepė skrynę uždaryti ir pranešė, kad dar sykį su žandarais žiu-rėsią tų braižinių. Tuoj tapo pašauktį žandarai, ku-rie atėję išnaujo iškratę skrynę ir, priešę prie pieši-nių, labai atidžiai visi į juos žiūrėjo, bet turbūt ma-žai ką jie suprato, nes pradėjo klausinėti, kas čia yra piešta. Aš paaiškinau, kad mokinausi Ameri-koje ant mechanisko piešėjo, ir parodžiau paliudi-jimus iš International Correspondence School. Žan-darai labai užsinteresavo mano darbais, labai man-dagiai klausinėjo, ką tai viskas reiškia, ir paskui pagyrė mane už darbą ir liepė viską kranti atgal.

Liko dar kitas baksas su kniugomis. Atėjo dar ki-tas žandaras; jų buvo septyni prie skrynios su kni-gomis. Pradėjau kningas krauti laukan, aiškinda-mas jų turinį ir vardus. Žandarai labai kniugomis užsinteresavo, ypač vienas žmogus, išrodantis ant kokių 28 metų senumo, labai įsigilino į matemati-kos renkvedžius Brooks'o ir Hull'o; tačiau, kad jis buvo labai sujudęs, o kiti tvirtino, žiūrėdami: „zdrovo, zdrovo!“ Kada viską peržiūrėjo, jau-nas žandaras, priešęs suspaudė man dešinę ir suju-dęs pasakė: „Reikia, oi reikia mums tokių kniugų, bet dar daugiau reikia žmonių, kurie jas mokėtų skaityti...“ Liepė man tas kningas skaityti ir nau-dotis jomis nereikalaudamas nei kapeikos pošimos.

Nudžiugau taip lengvai išėjęs. Netrukus liko ir mano vardas iššauktas! gavęs pasportą, nuėjau kanceliarijon ir užsimokėjau vieną rublį baudos už slaptą perėjimą rubėžiams. Tuojaus mano daiktai tapo išnešti laukan; sukrovus juos vežėjo vežiman, išvažiavau Liepojaus ir Romno geležinkelio stotin. Čia visur gyvavo dvasia: „už pinigą — viską, be pinigų — nieko...“ Riksmas ant stoties didžiau-sias. Vienas ant kito lipa, vienas kitam už akių len-da,—be jokio mandagumo, be jokios tvarkos, be pa-guodojimo vienas kito. Atvykusieji iš Amerikos rodėsi daug auščiau pakilę — jie bjaurėjosi ta vi-sa betvarke; daugiausiai betvarkę kėlė žydai, kurie kentės, stengiausi vieną žydą, kuris visas purvinas, nieko nepaisydami linko visiems už akių. Aš, neiš-visus aplinkui purvino ir lindo už akių, susarmai-tinti ir pertarti, bet jis nieko nepaisė; pašaukiau žandara, kuris pagriebė jį už sprando ir išmetė lau-kan užvažiudamas kelis sykius kumščia.

Atlikęs visus reikalus su bagažu atsisostojau pa-sižiūrėti ant to viso trūkumo ir didelės betvarkės stotyje. Tą visą matant ir girdžiant, tuoj galvon atėjo mintis: kokie žmonės, tokia ir valdžia; jei bu- kultūriškesni žmonės, pagerėtų ir valdžia. Ba-gažų skryniuje viršininkų knibždėti knibžda: — vienas kitą plusta; vienas ant kito rėkia visa gerkle; kiekvienas rėkia ko kito, kiekvienas ką kitą dirba, o tas darbas vos tik šliaužia... Amerikoje užtenka dviejų-trijų žmonių, kad be trūkumo, be plūdimosi daug smarkian dalykus atlikus. Visur matėsi sto-ka išsilavinimo, stoka pripratimo bei žinių, kaip iš pusės publikos, taip ir iš pusės viršininkų. Papat-tes Amerikoje žiūrėti ant visko ištobulinto, ant vis-ko milžiniško, čia viskas rodėsi atsilikusių kokį šim-tą metų atgal praityje.

Atėjus trukiui, mes keliauninkai leidomės ke-lionėn į Lietuvos gilumą. Buvo dar šviesu per va-landą laiko; taigi buvo proga pamatyti mūsų gim-tinę per vagono langus, ypač kad trukis vos tik sli-n-ko, sulygimus su Amerikos trukių smarkumu. Ant kelio matėsi prekiniai vagonai, stovį yt nuskuru-sio ukininiko ratai ant keturių tekinų. Per langus matėsi Kuršo gubernija — ta apšaukta visoj Rusi-joj turėję šalis; bet ji mažai skyrėsi nuo Lietuvos bakažūjų. Šiaudiniai atžalai čia buvo ne naujiena, ir kuo toliau nuo Liepojaus, tuo daugiau matėsi šiaudinių stogu. Namai žemi su mažais, lyg kum-ščia, langais, — rodos, kad tie žmonės bijo saulės šviesos, bijo, idant jų stubelė neužibėtų šviesiau; idant kaip-nors mažiau matyti to purvo, kuris sle-piasi už tų rąstinių sienų.

Tą viską matydamas keistą ingavau įspūdį. Man rodėsi, kad tie žmonės yra dideli tinginiai, kad jų protas visai nenori veikti... Galop, šiek-tiek ap-rimau ir išmeigęs akis į tą mūsų tėvynės žemelę ir jos gyventojus pamislėjau: kodėl mūsų visuomenės veikėjai nesimokina amatų? Kodėl jie netampa ge-rais meisteriais, kurie mokėtų pastatyti žmoniškų namus, kuriuose išaugtų darbštesni žmonės? Kodėl jie netampa gerais pramonininkais, kurie mokėtų sutvarkyti mūsų pramonę, idant žydai susijungę į umiją neplėštų nuo žmonių dvejoją kainą už įvairias prekes? Kodėl jie nesijungia į bendroves ir neuž-veda geresnę komunikaciją?... Apie 10-tą valandą atkeliavau į Šiaulius — mano kelionės galą. Dar turiau priminti, kad trunkinyje žmonės yt bitės už-žė; — mat, visi buvo linksmi ir dainoms nebuvo galo; ypač daug linksminosi rusai keliauninkai, ku-rie visus juokino savo liaudies dainomis: Man ir-gi besiklausant to viso, išsiblaškę sunkios mintis ir tuoj pamaniau sau: nors apsiūrusi, bet miela esi tu mano tėvynė — tu sušildai širdis tavo vaikų ir pamažu suteiki jiems naują energiją ir naują gy-venimo viltį...

Šiauliuose nustebino mane gizinės kabančios lempos, išduodančios smarkią šviesą; jos buvo pa-našios elektriškos lemputėms Amerikoje. Su man-im keliavo buvęs kningvežys iš Lawrence, Mass., kuris labai nerimastavo dėl mano kniugų; jis buvo gerai inkausės...

Vargais negalais apsinakvojome pas žydą, ku-ris paėmė mūsų pasportus. Čia radome užvestą ele-ktką — tai civilizacijos pradžia Šiauliuose. Septy-ni metai tam atgal čia apie elektrk šviesą niekas ir nežinojo. Rytmetyje išėjome apžiūrėti miestą. Mano sąnkeleiviai su manim persikyrė ir nuva-žiavo Tauragėn. Aš nuėjau įieškoti savo giminių.

Bevaikščiojant-bejieškant puolė man į akis labai bjaurus apsiereiskimas: kuopelė gimnazijos mokinių, kurie ant veidų išrodė tikrais lietuvių vaikais, kal-bėjosi lenkiškai!... Kadangi jie į mane labai žiu-rėjo, ypač į mano kelionės rubus, tai aš nuspren-džiau užvesti su jais kalbą. Užsnekinau lietuviš-ka, bet jie, išgirdę, kad aš lietuviškai šneku, pra-dėjo vienas į kitą žiūrėti, o paskui šaipyties ir ant galo išgirdau lenkišką atsakymą: „nesuprantame... Nusišpjojaviau ir nuėjau.

Nueinu bankan arba skolinimo ir taupymo ka-son. Matydamas ant iškabos lietuvišką parašą, in-ėjys paklausiau, ar galėčiau kelį Amerikos ban-kinius čekius išmainyti į rusų pinigus, bet vietoj atsakymo, paliepta man nusiimti skrybėlę. Čia man užvirė kraujas: už ką gi jiems skrybėlę kilnoti? — pamislėjau sau. Tėmiu toliaus: girdžiu visi už medinių gročių pasiputę kalbasi tarp savęs lenkiš-ka — supratau jų pasididžiavimą ir jų tikslus mu-sų šalyje. Kuomet apleidau kasą, keistą ingavau supratimą apie mūsų lenkiernius. Bevaikščiojant po Šiaulius vis daugiau ir daugiau metėsi į akis len-kystės dvasia. Ant gatvių girdėjosi lenkiški šuka-vimai; kaip šio miesto gyventojai, taip ir atvykę iš provincijų bajorai kalbėjosi lenkiškai. Lietuviškai tegalima buvo išgirsti tik iš prasčiokėlių kaimiečių.

Pasididžiavimui nėra čia rubėžių. Žmogus, tu-ris kokią žvaigždę prie kepurės, skaito save šim-tą sykių geresniu pū kitus, eina pasiputęs ir su pa-nieka žiuri ant „prastų“ žmonių. Tokių „činov-ninkų“ buvo čia šimtai. Man išrodė, kad tas pasi-didžiavimas — tai grynas lenkų vaisius, nes labai retas iš tų guzikučių kalbėjo kitaip, kaip tik len-kiškai. Čia reikia priminti, kad to viso pasididžia-vimo neturėjo policija, ypač rusiškos kilmės žmo-nės. Kelį iš jų paklausiau informacijų — jie mie-lai ir nuosirdžiai su manim kalbėjosi ir aiškino, kiek tik jie žinojo.

St. Miliauskas.

(Bus daugiau.)

LOYOLA

Turbūt pasaulyje nėra žmogaus, kuris nieko ne-butų girdėjęs apie jėzuitus, tačiau retai kas teži-uo apie pirmutinį jėzuitą. Šiame straipsnyje mes ir bandysime pakalbėti apie gyvenimą ir darbus to, savo rūšies didvyrio, kuris įsteigė pagarsėjusį pa-saulyje jėzuitų ordoną (zokoną).

Ignotas Loyola gimė 1491 metuose neturtingų dvarponių šeimoje Ispanijoje. Jo tėvai nelabai lžiaugėsi jo gimimu, — jis buvo trylikto šeimoje kudiuku. Negalėdamas išmaitinti taip didelės šei-mynos, jauniausią sūnų, Ignotą, tėvas atidavė auklėt karališkam kasininkui Chuanui Velasko, kuris, ma-tomai, buvo mažojo Ignoto krikštatėviu. Pasidė-kavojant tokiam likimui, Ignotas kudiukystėje bu-ma visukuomo apurpinatas ir jam neprisėjo kėst neda-teklių; jis augo kaip ir kiekvienas tų laikų Ispani-jos dvarponis. O koks tuomet buvo Ispanijos jau-nuomonės auklėjimas, tai nesunku suprast. Viskas ką išmoko Ignotas jaunystėje, — tai kastiliskai rašyti ir skaityti; tai buvo visas jo apšvietimas. Su tiek mokslo, rodos, mažai kur gali žmogus tikt, bet, pa-sidėkavojant jo auklėtojaus plačioms pažintims, jis jaunąjį Ignotą įstato į pažus prie karaliaus Ferdi-ando III-jo dvaro.

Gyvenimas prie dvaro nepadarė mažiausios ant Ignoto intekmės: jis visą laiką praleisdavo iškil-nijose, tuščiose kalbose ar skaityme tuščių romanų apie ricierių nuotikus ir jų širdies ponias. Vienok toks tuščias gyvenimas prie dvaro jam nusibodo ir jis, sulig neišvengiamo tuometinio ricierių papro-čio, išsirinko širdies ponį (dama) ir pastojo kariuo-menėn į tą skrytį, kurį vadovavo jo tolimas giminai-tis, hercogas Antonio Manrik-Nachara. Bet kadan-gi viešpataujant Ferdinandui karės beveik nepasi-haigdavo, tai Ignotas greit atsidurė ant karės lauko ir atsižymėjo stebėtinu vikrumu ir drąsa. Kariška karjera lėmė jam gerą ateitį. Sekančioje karėje tarp Ispanijos ir Francijos Ignotui buvo pavesta apginti gana didelę drutvietę Navaroje. Šioje ka-rėje laimėjimas nusviro francų pusėn: jie apgu-lė Ignotui pavestą drutvietę ir paėmė visą miestą. Francų generolas, nenorėdamas bereikalingai pra-lieti kraujo, pasiulė Ignotui pasiduot, bet kur tau: Ignotas atmetė pasiūlymą ir nutarė ginties lig pas-akutinio kraujo lašo. Bet francuzai greit apėmė drutvietę. Ignotas gynėsi, kaip galėjo, bet ant ga-lo griuvanti siėra nulaužė jam koją, o kita koją li-kosi pašauta. Ignotas apalpo ir tapo paimtas nelais-vėn, bet, pasidėkavojant jo drąsai, iš pagarbos jis tapo paleistas gintinoms gydyties.

Jis pradėjo gydyties; kairioji koja gijo labai išlengvo ir kreivai; jis, toks puikus oficerius, turė-jo pasilikti visam gyvenimui šlubiu. Gydytojai ma-nė, kad jei tyčia antru kartu perlaužt jam koją ir geriau ją sugydyt, tai tuomet jis gal nebūtų šlu-

bas, apie ką jam ir pranešė. Jis sutiko ant tos nau-jos, labai kankinančios, operacijos, bet galų-gale jis visgi pasiliko tokiu jau šlubiu, kaip ir prieš operaciją.

Besigyduant, kuomet jis buvo priverstas visą lai-ką praleist lovoje, netikėtai pakliuvo jo rankosna-keletas religijinių kniugų, tarpe kurių radosi „Sven-tųjų gyvenimas“, „Jėzaus Kristaus gyvenimas“ ir tam panašios kitos kningos. Neturėdamas ką veikt ligonis pradėjo skaityt tas kningas ir studijuot bei tyrinėti religijos klausimus. Yptingai jį nustebi-no Jėzaus ir švento Domininko gyvenimų aprašy-mas. Jam jau buvo aišku, kad jo kariškoji karjera jau pabaigta; bet jis niekaip negalėjo priprast prie tos minties, kad ateityje jam reiks užsiimt koki- nors nežymiu darbu — juk jis neturėjo jokios ap-švietos ir jokios praktikos gyvenime. Šitos tai ne-smagios mintis ir privėdė jį prie tos išiegos, kad jis pasiryžo pamest linksmą kareivio gyvenimą, o at-siduot maldai ir pasnikui ir eit vienuolynan.

Jo tėvai ir giminės pastebėjo, kad Ignoto gal-voje apsiereiskia kas-tai negero, — jie labai pradėjo jį sergėti; vienok jis juos apgavo: kovo mėnesyje, 1522 m., apsitaisęs savo ricieriškoms drapanomis ir ginklais, leidosi tolimon, jam nežinomam, kelionėn. Bekeliaudamas jis pavijo maurą ir su juom pradėjo kalbėties ant religijinių tėmų. Pasirodė, kad mauras nesutinka su jo pažiūromis; tuomet jis išsitra-kė kardą ir su jo pagalba bandė surast teisybę; bet mauras jojo ant arklio ir greit jį apleido, o jis su savo mulu nė nebandė jį pasivyti.

Ricierius Ignotas keliavo į šventas vietas, kad pagerbtį Panelės Švenčiausios paveikslą Montese-ra-to vienuolyne. Prijojęs prie kryžkelio jis nuspren-dė duot laisvę savo mului — kur jis eis, ter jis jos; mulas nusprendė, kokia turi buti Ignoto Loyola jo Panelės Švenčiausios koplytelė. Tokiu būdu, mulas nusprendė, kokia turi buti Ignoto Loyola ateitis.

Pribuvęs koplytelėn, Ignotas, sulig ricieriško Inpročio, per visą naktį išbudėjo prieš Panelės Švenčiausios paveikslą, meldėsi, galėjosi už papil-dytas nuodėmes ir ant galo prisiekė nuo tos die-nos pašvest visa savo gyvenimą Dievo Motinos gar-bei. Rytmetyje jis nusiėmė kardą ir pakabino kop-lytelėje ant vieno pilioriaus, o ricieriškus drabu-žius padovanojo pirmutiniam pasikusiam „elgė-tai; pats gi leidosi kelionėn į artimiausią vienuoly-ną prie miestelio Mapresai. Vienuoliai iškart jį ne-norėjo priimt, — mat, jis neturėjo prie savęs jokio skatiko, bet pagaliau jį priėmė. Vienuolyne grei-tai atsinaujino kojos sopėjimas; jis tapo patalpīn-tas vienuolyno ligonbutin, kuriame bebudamas jis at-kreipė vyresniųjų vienuolių atidą savo pasnikais ir maldomis, kurios tęsdavosi ne tik dienomis, bet ir naktimis. Pagius kojomis, jis eidavo rinkt išmaldų ir tvirtai su užganėdinimu kėsdavo visokius išje-kinimus ir paniekinimus. Pagaliau ir šitoks gyveni-mas, išrodė jam perpuikius; jis pameta vienuolyną, eina ant Liobergatos upės krantų ir, radęs netoli nuo vienuolyno urvą, tęsia jame savo išganingą gyvenimą. Čia jis dar daugiau pasnikavo, — da-aidavo net ligi to, kad jis apalpėdavo; su juom tan-kiai atsikartodavo galucinacijos šir, suprantama, jose tankiausiai matydavo vėlnią, o kuomet jis nuga-lėdavo jį, tuomet matydavo neišpasakytas dangiškas linksnybes. Ir taip, oficerius, neturintis saiko sa-vo drąsai prieš priešus, pavirto į fanatiką, netu-rintį jokio saiko savo dvasiškame gyvenime.

Šiame urve Loyola parašė pirmutinį savo li-teratiškąjį veikalą: „Dvasiški bandymai“, kuris, nors parašytas neprisilaikant jokio stiliaus, nors ja-me yra labai daug visokių klaidų, bet jis turi svarbą iš psichologinės pusės. Šiame veikle Loyola pil-nai pasirodo, kuom jis yra: iš vienos pusės pasiro-do, kad jis puikiai supranta silpnasias žmonių pu-ses, o iš kitos, kad jis yra tokia žmogum, kuris de-lei atsičkimo savo tikslo neskiria įrankių, nors jie butų ir blogiausi. Apskritai imant, toji kninga — tai šlamštas, bet vienok ji suteikė gerą įrankį griu-vančiai katalikybei. Jis pats savo kninga pasiliko labai užganėdintas ir, kad dar plačiau pasidarbuot katalikybės labui, jis sumanė atlankyt šventas vie-tas (Palestiną) ir tenai atversti į katalikybę musul-monus. Jo draugai vienuoliai, nėkiek negudresni už jį patį, palaimino jį ir jis, paėmęs savo parašytą kninga, leidosi kelionėn.

Neturėdamas pinigų, Loyola keliavo pėkščias, elgėtaudamas; nukeliavo Italijon bei Romon, kur turėjo laimę pabūnuot švento tėvo pantaplį, ir su ramia sąžine leidosi Venecijon.

Kelionė buvo gana sunki; prisiejo labai daug badaut, o apie Padną ką-tik nenumirė, bet visgi pasiekė Veneciją. Jis pats pasakoją, kad kelionėje jam prigėlbėjo koks ten „geras draugas“, kuriuoni, anot jo, buvo patsai Kristus. P. Norksa.

(Užbaiga seka.)

perdaug „riebias“ po frazės. Jos užveria išimtinai pasityčiojimus ir nešvarias, klausytojus demoralizuojančias, frazes.

Skaitytojau, spresk apie vertę tokių prakalbų. Mes tankiai užmetame korespondencijose merginoms, kad jos labai mažai arba visai nesilankė ant prakalbų. Sakyt kit dabar, ar gali merginos ir šiaip rimtesnieji žmonės lankytis ant prakalbų, jeigu tos prakalbos susideda iš riebių ir nemorališko turinio frazių, kuriomis vaisingai susirinkusius žemos rūšies „kalbėtojai“. Žinoma, tokios prakalbos atstumia lietuvius ir lietuvaites abelnai nuo prakalbų, nors jos kai-kada būtų ir geros.

Tai tikras panašiu „kalbėtojų“ apsvaigimas, nes negalimas daktas, kad jie tą darytų apmąstę, su koku nors tikslu. O vienok tie kalbėtojai pridaro daug blėdies. Rimtesnieji lietuviai privaleltų pasistengti, kad tą netikusį apsiereikimą greičiau prašalint iš mūsų tarpo.

Gal tuli pamanyti, kad aš esu vienpusiškai karštas katalikas. Visai nemanau būti priešingu sveikai, ant moralybės bei etikos paremtai, kritikai, nežurint, ar ji būtų atkreipta prieš tikybą abelnai, ar prieš kunigiją. Aš esu priešingas nešvarumams ir nemorališkomis prakalboms, netiku siems raštams.

Kur tik mes nepažvelgsime, visur susitikime su tokiais netikrais „mokytojais-vadovais“, nuo kurių liet. visuomenė nieko daugiau neišmoksta kaip tik nešvarių žodžių bei išsireikimų; kartu drutinama tarpe lietuvių neapykanta ir kerštingumas. P. A. Levas.

MONTELO, MASS.

Balandžio 8 d. vietinė socialistų kuopa surengė vakarėlį — leido išlaimėjimui sulūžusį pianą ir prie tos progos sulosė „Tiktai niekas nesakyk.“ Lošimas nusisekė vidutiniškai. Paskia buvo pa deklamuoja eilės ir atliktas dialogas — „Seimynos tėvas.“ — Publikos vakaran atsilankė apie 150 ypatų. Pianą išlaimėjo p-lė M. Venekunienė. Tautietis.

SO. OMAHA, NEBR.

Turbūt pas mus girtuoklystė pasiekė augščiausią savo išsivystymo laipsnį. Vakaraus lietuviai kupinai pripildė salonus — išlosto girdi lyg bičių avilyje užima. Gal kas pasakys, kad tai vis tamsūnėliai latrauja, — bet reikia pastebėti, kad jų tarpe randasi daugelis tokių, kurie vadina save susipratusiais ar net inteligentais.

Žinoma, mūsų draugystės šitame atvejyje paduoda blogą pavyzdį — dar nėra buvę jų parengto vakaro be svaiginančių gėrimų. Suprantama, kokie išeina tie vakarai ir kaip jais pasinaudoja atsilankiusieji.

Sunku apsaityti, kiek čia randasi smuklių ir slaptų girtuoklystės landynių. Pirmiau, ant to niekas neatreipdavo savo domos. Tik paskutiniu laiku užvedė karštą kovą prieš girtuoklystę kun. J. Jonaitis. Saliniai ir girtuoklystės palaikytojai kelia baisų truksmą ir rengiasi kun. Jonaitiui atkeršyti. Blaivesni žmonės yra pasiryžę stoti jam pagalbon.

Kalbama, kad kun. J. Jonaitis manęs suorganizuoti blaivybės draugiją. Reikia tarti kun. J. Jonaitiui aišiu už uolų blaivybės platinimą — nėra abejonės, kad jo veikimas atnes daug naudos šio miesto lietuviams.

Vienok turiu pastebėti, kad čia yra gerokas burelis blaivių lietuvių, kurie skaito laikraščius ir kningas ir stengiasi platinti tar-

pe mažiau susipratusių savo brolių apšvietą. Tik gaila, kad ir tarpe susipratusių nėra pilnos vienybės. Reikia manyti, kad ateityje viskas pagerės. Z-p-s.

SO. OMAHA, NEBR.

Pastaruju laiku vietinis liet. kun. J. Jonaitis pradėjo atvirai kovoti prieš girtuoklystę ir salionus, o taipgi prieš girtuoklystės platintojus jo parapijoje. Jis stengiasi ardyti ir slaptus girtuoklystės lizdus. Taip kun. J. Jonaitis suorganizavo 400 moterų, kurios pasiuntė vyriausiajai policijai peticiją kaslink salionų panaikinimo. Tokiu būdu kunigas pasidarė daug savo priešų. Galop jis nuo „juodrankių“ apturėjo laiška su grasinimais jį nužudyti už tai, kam jis žada uždaryti salionus. Kun. J. Jonaitis tą laiška perdavė policijai, kuri dabar uoliai ieško tų piktadarių. Angių laikraščiai gan plačiai dabar rašo apie kun. J. Jonaitio kovą su girtuokliais bei piktadariais.

A. A. Zalpis.

LAISKAS Į „VIEN. LIET.“ ADMINISTRACIJĄ.

Atleiskite, kad taip ilgai nerašiau jums — mat, vis neprilido aplinkybės. Reikėjo sutvarkyti ukės dalykus ir susamdyti darbinukus. Samdininkų algos dabar gan augstos, o ukinkystės produktai pigūs. Galop, sunku surasti darbinukus.

Pas mus jau pavasaris — gražus oras, paukščiai gieda...

Labai man yra malonu, kad galiausiai „Vien. Liet.“ gan plačiai sužinoti apie Amerikos lietuvius — gaunu kiekvieną „V. L.“ numerį. Siunčiu visiems savo pažistamiems labas dienas.

Su tikra pagarba,

P. Petronis.

Skapiškis, Kanno gub.

Apie Duonelaičio paminklą.

Suskambėjo Mažosios Lietuvos veikėjų balsai Lietuvos ir Amerikos lietuviškuose laikraščiuose, kad šiais metais visur bus rengiamos aukos mūsų garbingo dainiaus paminklo pastatymui. Kad praėjusiųjų amžių dvasios gaivintojas kun. poetas Kr. Duonelaitis privalo būti pagerbtas, apie tai niekas nesiginėys. Rodosi visa mūsų tauta šitam sumanymui širdingai pritaria. Tečiaus, mūsų vadovų tarpe dar neišaugo talkavimo norai. Jeigu bandoma kurį iš mūsų vadovų pasikviesti talkon, tai tokis talkininkas dažniausiai ateina padėti ne darbą vykinti, bet savotiškai tvarką daryti. Jeigu iš šalies atėjusiam, neva pritarėjui, nepavyksta savai šeimininkauti, tai tuomet visas užmąnytasai darbas jau išniekinama. Tarp tikrųjų tėvynainių taip negali atsitikti.

Su Duonelaičio paminklo statymu, Mažosios Lietuvos tautis kame atbudime, pasirodė vienatinė vilties kibirkštėlė, kuri gali suderinti visas besiskirstančias mūsų tautos daleles. Negana, kad aklijeji „vietiniai vadovai“ ėmėsi vienybės apsiereikimą slopinti, bet dar prie to nelemto darbo prisidėjo ir visokie „kritikai“. „Kritikai“, kurie nei piršto prie me namojo darbo nemano prikišti, o tečiaus jaučiasi šeimininkavimo pašaukimą..... ir kitų labai sunkaus ir garbingo darbo išniekinimą. Tik tai patyrusieji lietuviškos

dvasios gaivintojai žino, kaip sunku Mažosios Lietuvos lietuvius užžingeidauti bent kokiais grynais tautiškais reikalais.

Dabar su Duonelaičio paminklo statymu pasidarė toji geriausiaji proga, kuri leidžia prie visų Mažosios Lietuvos lietuvių priieiti ir juose jau nuolatintus tėvynės ir tautos meilės jausmus atgaivinti. Jie visi su atviromis širdimis klausys visokių apie Duonelaitį kalbų, nes tas bus surištas su jais geriausiai žinomu ir atjaučiamu tikėjimiskiu persitikrinimu. Duonelaitis buvo jų kunigu ir vienkart gerbė savo tautą, kurią mūsų laikų lietuviai Prusuose silpnai gerbia. Duonelaičio paminklo statymo reikalas — tai yra toji šventoji proga, kurią turėtų išnaudoti visi mūsų atgijančios Lietuvos labdariai. Rodosi aišku, kad mūsų veikėjai galės užvesti kalbas apie mūsų žmonių vie. nybės reikalingumą su tais suvokietintais lietuviais, kurie jau yra savo tautiškas sąžines užmigdę. Neduokime vien vokiečių tarnams j mūsų žmones atsiliepti, bet ir mes j saviškis atsiliepkime ir vadinkime Duonelaičio paminklo statymą mūsų visų, bet ne Vokietijos agentų darbu. Prie žmonių eikime su meile ir nurodymu, kad mūsų garbingą darbą ir Vokietijos garbintojai remia.

Juo daugiau mes indėsimė savo grynosios dvasios darbo j Duonelaičio paminklo statymą, tuo jis bus lietuviškesnis ir vienakart mažesnis bus indėmė tų, kurie svetimiems dievams tarnauja. Mokekime išnaudoti geras progas komet jos pasirodo. Kad mes turėtume rinkintį tėvynainių komitetą, šitokius reikalus būtų galima ramiai aptarti ir tiktai darbu pasirodyti; dabar gi mes visais reikalais turime išeiti viešai j laikraščius. Mūsų jausliausieji dvasios diegeliai neapginami stengiasi mūsų tautiškoje dirvoje sutvirtėti, bet mūsų tautiškojo atgimimo naikintojai su savo skaitlingais pagalbininkais nugnaibo tuos mūsų tautiškuosius diegelius vos tik sprogtant, — ir taip mes skurstame, o mūsų atsigavimo priešai krykštauja. Mes patis savas jiegas nesunaudojame. Laikas visiems, kurie save ištikimais Lietuvos atgimimo vaikais vadina, išsižadėti tuščių asmenišku, o pasižvesti mūsų pakrikusios tautos suderinimui. Dabar yra, kaip minėjau geriausia proga priieiti prie visų Mažosios Lietuvos gyventojų ir juose žadinti Lietuvos meilę... Bet, melžiamieji dabartiniai ir busiantieji Lietuvos meilės platintojai, „nusidulkinkite nuo batų dulkes“, nes žengsite ant pašvęstos tautiškojo darbo dirvos. Mums reikalingi tyros sielos veikėjai, kurie gali išsižadėti kokios ten svaiginančios, lyg muilo burbulio, garbės, o dirbti pastovų ir mūsų tautą vienijantį darbą.

Gudri Vokietijos valdžia laiko bjauriai suskaldžiusi mūsų „neva veikėjus“. Mes nebukime tokie paviršutiniški. Permatykime visą reikalą ir panaudokime Duonelaičio paminklo statymo mūsų tautiškos dvasios sustiprinimui. Nutilkite visi, kurie norite tik tulžį išlieti. Skatinkite viens kitą prisidėti prie tautiškos vienybės, mūsų tautiškos dvasios augintojo pagerbimo — kas raštus, kas žodžiu, o kas kitaip negali dirbti, tai paprasčiausiojo darbo dalį pelno paaukokite ti taip prisidėkite prie atgavinimo lietuviškos Mažojoje Lietuvoje.

Jeigu iš mūsų liaudies aukų suplauks daug pinigų ir bus galima pastatyti gražų paminklą, juomi gėrėsis visi ir visiems lietuviams

bus garbė. Jeigu visa mūsų tauta, talkon pakviesta, neatėis su pagalba, o tiktai su „kritikomis“, tai iš to viso darbo pasidarys tiktai tamsūs debesis, kuris mus dar labiau suklaidins... Mūsų tautiško atgimimo priešai iš to pasinaudos, o mes vėl vieni kitus „pakritikuosime“.

Man nepatinka tokie kritikai, kurie randa nuo prisidėjimo darbu išsisteinimą tame, kad busiantis Duonelaičio paminklas manoma statyti ant Rambynkalnio. Jeigu mes dabar imsimė pešties už tai, kur paminklas stovės, tai tuomi neprisidėsimė prie padarymo to paminklo tikrai gražiutinkančiu būti Tilžės viešame darže. Jeigu paminklas bus visai menkintis, tai ir nevertėtų, lyg ant juoko, jį statyti Tilžės turgavietėje. Kaip neimsimė šito reikalo svarstymą, vis išeina išvedimas, kad reikia gero, gražaus, didelio Duonelaičio paminklo. Taigi prisidėkime su aukomis ir gerais žodžiais, kad būtų puikus paminklas.

Daleiskime, kad mūsų tautos aukomis pagamintas Duonelaičio paminklas būtų perdaug puikus Rambyną puosti, tai būtų kuogriausia proga vėl apie tą patį paminklą kalbėti, agituoti, rinkti aukų, kad jį perkelti nuo Rambyną ant Tilžės turgavietės. Kiek tai būtų progos Prūsų lietuviams vėl tautiškių jausmų žadinimui? Kiek būtų gyvumo? Dabar gi viskas apmarinta, lyg nieko daugiau mums jau nereikia. Per darbą ir klaidas išsitobulins mūsų tautiškos jiegos. Tiktai Duonelaičio paminklo statymas tegali Prūsų lietuviams suderinti.

Kas eina prieš tą darbą, tasai už duoda beveik mirtiną smugį mūsų tautiškam atsigavimui Prusuose. Vokiečiai ir be mūsų pagalbas gali Duonelaičio paminklą pastatyti ir tuomi dar labiau lietuvius priogvokietystės prijungti. Šitos progos neišnaudoję, mes neturėsimė nei pasiteisinimo, kad mums rūpėjo Mažosios Lietuvos tautiškas atgijimas...

Antanas Kazis Rutkauskas.

KALINYS.

Toli nuo mylimo krašto, Lietuvos, kitame pasviety yra miestas, garsus kultūros miestas, su daugeliu visokių įstaigų ir moksleiniiu. Daugybė visokių fabriku to miesto vardą visam pasauliui pagarsino. Daugybė mokslus einančios jaunuomenės kasmetai parvažiuoja gimitin kraštan pasakoją stebuklus apie tą garsų miestą — jo didumą ir kas jame yra... Budami savo šalyje moksleiviai išpasakodavo saviesiems to miesto grožes su visomis smulkmenomis...

Garsus tas miestas buvo dar viena įstaiga, kurios vardo veikniekas iš parvažiusiųjų neminėdavo; nes tas vardas visiems buvo baisus... O vienok ten taippat gyveno sutvėrimai, žmonėmis vadunami; jie tokie pat, kaip ir visi, tik daugiau buvo pasižventę ir per neatsargumą tapo ten nugabenti... Tai buvo žmonės, kurie troško savo broliams gero, kurie stėjo už savo šalies tiesas: — buvo tai žmonės, kurie skelbė laisvę, kuria mūsų šalis nors šiandien išdalies jau turi.

Sakau, tas vardas buvo neminimas, nes kam rūpės... kitų giminių jai senai buvo išmirę!... Nebuvo kam atsiminti apie vargalius, tame nelaimingame name gyvenančius. Tik vienas to namo vardas jau padarydavo nesmagumą — baisu buvo išgirsti

tą žodį... O vienok buvo tokių žmonių, kurie ten gyveno gal dar nuo 20 metų...

Tas nelaimingasai namas, kurio vardo vengė žmonės, vadinosi „kalėjimas“... Tame name buvo uždaryti, kurie nešėskleidė laisvę, padavė lietuviui j rankas kningą, laikraštį... Ten, už geležinių grotų ir langų sėdėjo tų pačių žmonių giminaičiai... o žmonės juos užmiršo... Tik retkarčiais senoji motinė, kuri vienintėji sunelį užaugino, apsverkdavo, nes jos vienatinė senatvėje paguoda, tai toli, jai nežinomame krašte, kalėjo!...

Augštai, veik pačioje kalėjimo viršūnėje, sėdėjo vienas žmogus, jau apie 15 metų!... Sėdėjo ir apsiraminio per tiek laiko, nes jau nė nemanė niekad išten išeiti. Tik retkarčiais prisimindavo savo praetį... O sunki tai buvo praetis!...

Dar kudikiu budamas pajautė savo širdyje tą, ko dar šiandien daugelis neįaučia — jis pajautė reikalingumą laisvės!... Jis matydavo, kaip tėvas slėpdavo nekalciausių maldakningę, kad jos neatimty, o jo neinkišty j kalėjimą... Jautė savo jaunoje krutinėje ką tai paslaptingo. Rodos, kad jam kas sakė: „Eik ir stok už tautos tiesas, statyk krutinę savo brolių gerovei... tenekenčia tokių skriaudų žmonija, o ypač tėvynė-Lietuva“... Ir paklausė jaunasai bernelis savo sielos balso ir stėjo kovotojų eilė... Kovojo ilgai, pakol nesugavo nešant per rubėžių lietuvišką laikraštį. Rado, tiesa, ir ukiskąj kalendorių... Paskui prasidėjo tyrinėjimai, tasymai po kalėjimus, pas teisdarį ir ant galo teismas. Nieko jis negirdėjo, ką jam sakė, nes nesuprato. Jis taipgi negalėjo suprasti, kad jį nuteis visam amžiui kalėjiman. Pats negalėjo sau įsivaizdinti, kaip tai galėjo nuteisti, uždėti tokią didelę bausmę už tokį nekaltą dalyką.

Buvo padavęs bylos peržiūrėjimą j augštesnį teismą, bet ir ten nieko nepesė!... Jis atsimena, kada jis vedant per duris pamatė savo motinė, bet pamatė ją paskutinį kartą apalpusia!... Tankiai jo galvon atėdavo mintis: — kasžin ar dar gyva yra mano sen-galvėlė, kuri mane užaugino, išmokino ir inkvėję tėvynės meilę!... Kasžin ar žino, kad aš dar gyvas!... Kad galėčiau, tai situos murus išardyčiau ir nulėčiau savo kraštan, kur mano motinė mane augino!... Pažiūrėčiau, ar dar vis mūsų broliai tamsybėje... Gal jau užsvito laisvė ant Lietuviškos padangės! Gal nevaro Si-berijon už Lietuvišką žodį! Niekas man to nepasako! Del laisvės gimiau, del laisvės augau, del laisvės darbavaus — kasžin ar turi tauta kokią naudą iš to!... Silpna mano sveikatėlė — jau tuojaus teks atsiskirti su šiomu pasauliu. Bet stokit jįs, gyvieji, ton eilėn, kurion aš stojau, o atšips priešninko peilis, netilps j kalėjimus visi — visvien sykį gausime tą, ko trokštame!...

Ir nusviro kalinio galva ant krutinės, o mėnuo apšvietė jo veidą. Tai buvo gyvas lavonas, kuris jau rengėsi anan pasaulin...

Užtekėjo saulė. Rudens oras buvo šaltas. Žmonių judėjimas dar pasididino gatvėje. Sargas atnešė kaliniui valgį, bet koks jo buvo nusistebėjimas, kada prieš save pamatė lavoną... Tai lavonas mums jau žinomo kalinio! Užnigo amžinu miegu! Sargas, nusiėmęs kepurę, atsiklaupė ir tyliai meldėsi — net vienakita asara nuriedėjo jam per skruostus. Matyt, kad kas-tai juodu rišo, nors niekad negalėdavo pasikalbėti, nes kalinys kalbė-

jo tik lietuviškai, o kitas — rusiškai... Taip tai užbaigė savo amžiaus dienas tas kovotojas už laisvę, už savo tėvynę, už lietuvių gerovę... Antanas Mėgėjas.

Tev. Myl. Dr-tes reikalauose.

TMD. VIRŠININKŲ ADRESAI:

Prezidentas — Pranas Butkus, 3252 So. Halsted Str., Chicago, Ill.
Sekretorius — J. Zemantauskas, 789 Bank Str., Waterbury, Conn.
Išdavininkas — A. J. Povilaika, 804 Bank Str., Waterbury, Conn.
Kningininkas — V. Mišeika, 3149 So. Halsted Str., Chicago, Ill.
Literatūškas Komitetas:
B. K. Balutis, 3252 Halsted Str., Chicago, Ill.
J. O. Sirvydas, 120 Grand Str., Brooklyn, N. Y.
J. Gabrys, 41 Bd. Batignolles, Paris, France.

DRAGAI, SEIMAS JAU

ČIA PAT!

Mūsų garbingos Tėvynės Mylėtojų Draugijos Seimas jau visai įrisiartina. Todel visi bukite prisirengę ir naudingus Seimui įnešimus nutartai ir išrinkti kuokaitlingiausiai delegatų. Visuomet reikia atlikti darbas j laiką. Dage-lis per metus galvoja ir svarsto: kaip čia reikia įvesti mūsų Draugijon įvairius pagerinimus, kad galėtume pačią Draugiją augštai gerovei... tenekenčia tokių skriaudų žmonija, o ypač tėvynė-Lietuva“... Ir paklausė jaunasai bernelis savo sielos balso ir stėjo kovotojų eilė... Kovojo ilgai, pakol nesugavo nešant per rubėžių lietuvišką laikraštį. Rado, tiesa, ir ukiskąj kalendorių... Paskui prasidėjo tyrinėjimai, tasymai po kalėjimus, pas teisdarį ir ant galo teismas. Nieko jis negirdėjo, ką jam sakė, nes nesuprato. Jis taipgi negalėjo suprasti, kad jį nuteis visam amžiui kalėjiman. Pats negalėjo sau įsivaizdinti, kaip tai galėjo nuteisti, uždėti tokią didelę bausmę už tokį nekaltą dalyką.

Seimas atsibus, kaip jau buvo laikraščiuose paskelbta, sykiu su seimu SLA, Waterbury, Conn., tarpe 24 ir 30 dd. gegužės, 1914 m. Redakcija.

SEIMO VAKARIENĖ.

Waterbury, Conn. TMD. 5-tos kuopa ir SLA. 11-ta kuopa rengia iškilmingą vakariene, — tą vakarą prieš pradėsiant Seimą, t.y. 24 d. gegužės.

Todel, gerbiamieji delegatai ir svečiai, kurie norėty linksmai praleisti laiką ir sueiti j artimesnė pažintį laike vakarienės, malonėkite atsisaukti ne vėliau kaip iki 27 d. balandžio š. m., o bus suteiktos papildomos informacijos. Tą vakarą pribuvusiems delegatams ir svečiams tikietai nebus parduodami.

Todel kreipkitės iškalno prie TMD. 5 kp. Raštiniuko,

J. B. Šaluno,

9 Congress Avenue
Waterbury, Conn.

KUN. ŽILINSKO RAŠTAI IR KAS JOS GALI GAUTI.

Siuomi pranešu, kad laukiamieji kun. J. Žilinsko (J. Jonilos) raštai jau yra atsiusti iš Prūsų Amerikon ir jau esame prisirengę TMD. nariams išsiuntinėti. Yra tai kompletas iš trijų kningų, apie 150 puslapių kiekviena. Norintieji gauti tuos raštus (kningas) su puikiais anekdo viršeliais, privalo primokėti 50c už kompletą. Sufig TMD. įstatų, skyrius IX, paragrafas 6, — „Visi TMD. nariai gausna dovana TMD. kningas išleistas, tais metais, už kuriuos metinė mokestis yra mokama; pirmesnius TMD. išleidimus turi tiesą gauti puse kainos.“ Taigi visi nariai pilnai užsimokėję už šiuos 1914 m., taipgi ir nauji nariai, kurie yra prisirašę ir kurie dar prisirašys šiuose 1914 m. galės gauti kun. J. Žilinsko (J. Jonilos) raštus-kningas dovanai. (Tik kaip augščiaus

minėta, norintieji gauti su audeklo viršeliais, privalo primokėti 50c.).

Siūsiame knygas tik toms kuopoms ir pavieniams nariams, kurie praneš TMD sekretoriui, kiek siūsti knygų be apdarų ir kiek su apdarais. Už apdarus turi but užmokėti ir prisijūta į TMD. centro išdą iš kalno. Negalima reikalauti prisiatimato didesnio skaitliams knygų, negu yra pilnai užsimokėjusių narių.

Iki šiol dar daug narių nemokėjo mokesčių už šiuos 1914 m., o nekuri dar ir už 1913 m. statydami priežastį negavimo knygų, todėl dabar užsimokėkite ir gaukite kompletą kun. Žilinsko raštų. Dabar yra gera proga ir naujiems prisirašyti, nes apart kun. Žilinsko raštų, šimet dar gausime Dr. Garmaus veikalą — „Motina ir jos rūpesiai vaikų likimu“, kuris yra jau spaudoje ir sprendžiant sulig to-pat autoriaus parašyto veikalą „Paskaitos iš Biologijos ir Bakteriologijos“, bus gana žingeidi kniga ir pageidaujama mokslo srityje.

Yra keletas išnykusių TMD kuopų. Todėl šiuomi užkviėiu Tėvynės mylėtojus pasidarbuoti ir suorganizuoti išnaujo tas kuopas, kurios ir tą patį numerį galės palaikyti, kurį buvo gavę pirmoje susitvėrimo. Beje, yra ir tokių vietų, apgyventų lietuvių, kur dar nebuvo ir nėra T. M.D. kuopų, todėl būtų gerai, kad kas nors pasirūpintų ten kuopas sutverti. Taigi kuriems rupi apšvietimas mūsų liaudies, stokitė prie darbo, dauginkite skaitlių narių senose kuopose, gaivinkite suirusias ir tverkite naujas kuopas Tėvynės Mylėtojų Draugystės.

Reikalaudami informaciją, mokesčių blankų, įstatų ir tt., kreipkitės žemiaus pasirašiusio adresu:

J. Žemantauckas,
TMD. Sekretorius,
789 Bank St., Waterbury, Conn.

KELIOS REIKALINGOS PASTABOS.

Pereitime num. mūsų organo Centro Sekretorius, p. Žemantauckas paduoda čia eilę naujai prisirašiusių į TMD narių, kurių skaitlius siekia į porą šimtų. Kurie sekame mūsų Draugijos reikalus, tie galime pastebėti, kad tušos kuopos atsižymi nepaprastu gabumu agituoti ir dauginti savo narių skaičių. Tos kuopos yra: Rochester, N. Y., Cambridge, Mass., ir Chicago, Ill. 22 kuopa. Indomu, kad ir pereitoje Centro Sekretoriaus apyskaitoje tos pačios kuopos atsižymėjo su naujų narių skaičium. Tas parodo, kad tušos kuopos moka gerą agitaciją tarpe savo vienuolėnų vesti (tuom labiau, kad šimet gana sunku buvo agituoti, nes labai suvėlinta buvo atspausdinimas naujų raštų). Ar nebutų tos kuopos taip geros, kad jos viešai per laikraštį paaiškintų: kokiū būdu jos įstengia taip didelius būrius žmonių prie mūsų Draugijos pritraukti? Juk tas būtų labai naudinga.

Kitas malonus faktas, kuri matome iš Centro Išdinkno, p. Povi-laikos apyskaitos, tilpusios „V. L.“ pereitime num. Jos parodo, kad mūsų Draugijos išdą yra suaugę netoli pustrėčio tukstančio dolarių (imant ir geležinį kapitalą). Tas vėl parodo, kad mes drąsiai galime imties už eilės gerų raštų išleidimo. Vienas dalykas truputį keistas, kad už TMD. raštų laikymą Chicago „Aušrai“ išmokėta net 120 dolarių per metus. Tas būtų brangu. Ar

negalima būtų gauti kur biskį pigesnės vietos? **J. M. skis.**

IS KUOPŲ VEIKIMO.

Rochester, N. Y. — 6 d. balandžio 52-ra kuopa turėjo mėnesinį susirinkimą, kuriame prisirašė vienas naujas narys ir vienas nuo trijų metų prasšalines apent sugrįžo, užsimokėdamas už visus trejus nemokėtus metus.

Nutarta po vėlykų šalošti teatrą ir surengti balių. Reiktų pažymėti šį sektiną nutarimą. P-nui N. Juodviršijui užkviėtu prie naujų įnešimų, žemiaus pasirašęs patarė, kad balius būtų be svaiganėnių gėrimų. Radosi, kurie pradėjo visai išmėtinėti ir sakyti, kad be gėrimų balius nenusiseksias. Pakilo ginėai. Ant galo buvo visas susirinkimas užklausta: ar mes platinisime blaivybę ir apšvietą, ar girtuoklystę? Visi vienu balsu sakė, kad platinisime blaivybę. Todėl ir liko nutarta balius be gėrimų. Tai pui kus pavyzdys visoms draugijoms! Ir šitokis balius dar bus pirmas Rochesterio lietuvių istorijoje.

K. A. Orlauskis.

Chicago, Ill. — TMD. 28 kp. savo susirinkime 28 d. balandžio svarstė p. V.—Struogio laišką ir pakvietimą nubalsuoti: kokių spalvų turėtų būti lietuvių vėliava. Mūsų kuopa nutarė tą dalyką palikti seimui. Mūsų nuomonė, kad šitokį klausimą geriausiai galėtų išrišti Lietuvių Mokslo Draugija, bet ne pavienės ypotos ar kuopelės, kurios neką tame dalyke nusimano.

Taipgi 28-tos kuopos nariams žinotina, kad 28 d. balandžio p. Mieldažio salėje atsibus prieš seiminis susirinkimas. Todėl visi malonės susirinkti, nes šale svarstymo daugelio reikalingų klausimų ir seimui įnešimų, bus draug išdalinama kun. J. Žilinsko raštai. Kurie dar už 1913 metus neušimokėję, malonėkite atsisteisti, o prie tam atsivesti ir naujų narių prisirašyti.

Kuopos raštininkas,

Jonas Paunksnis.

SUSIRINKIMAI.

Wilkes Barre, Pa. — 70-ta kp. TMD. laikys bertaininį susirinkimą 28 d. balandžio utarninko vakare 7 val., pas J. V. Stankevičių, šapoje ant Hazle st. ir kam-pas Moyallen st. Bus iš svarbiausių — rinkimas delegatų į seimą ir įnešimai paduoti seimui nuo mūsų kuopos. Taigi malonėkite visi atsilankyti.

Pirm. **J. J. Nienius.**

Vietinės Žinios

Darbu stovis. Nors oras šiā savaitė atšilo ir paprastai orams atšilus kasmetas pasigerina visoki darbai, bet šimet šito pasigerinimo per jokus stiklus nesimatyti. Cukernėse lietuvių dar rods kiek dirba, bet šiaip visur tebėra didelis „slekas“. Kriandžių darbai po senam tebesiubuoja. Tik Miko Bučinsko šapoje girdėtis šiā savaitė smarkiau pradėjo dirbti. Pas kitas tautas irgi neikięk negeriau. Girdėtis, kad New Yorke žydams kriandžiams net pašalpa pradėjo iš unijos duoti. Lietuvių iškiolei dar apsiėjo be pašalpos. Bet šitaip ilgiau pastovėjus, kažin kaip ir lietuvių padėjimas išsilaisys.

„Kuprelis“. Tik dabar išėjo iš po spaudos viena iš gražiausių

lietuvių kalboje apysakų, iš-plunksnos žinomo mūsų apysakų rašytojo, p. Seiniaus. Kas nori gražaus ir malonaus pasiskaitymo, gali nemažą knigą iš mūsų redakcijos nusipirkti. Kaštuoja tik 75 centai.

Delei vėliavos. Iš p. V. Struogio girdėjome, kad nubalsavimas lietuviškos vėliavos spalvų sparičiai eina pirmyn. Daugybė laiškų gaunama iš visų pasaulio kraštų, kur tik lietuvių apsigyvenę, nuo pavienių asmenų ir nuo draugijų. Visokios nuomonės išreiškiama apie tai, iš kokių spalvų turėtų susidėti mūsų vėliava. Kurie prakalnesni lietuvių dar ant išsiuntintų laiškų neatsakė, lai pasiskubina atsakyti, nes nubalsavimo laikas, rugpjūčio 15 d., jau priartina. Kaip ten nebutų, o šitas klausimas sujūdino daugelį lietuvių prie galvojimo ir net pasiskaitymo iš mūsų istorijos. Taip, mums rašo iš Philadelphia, Pa., joga tenai vienas lietuvis inteligentas net skubina sukrutę studijuoti savo tautos istoriją ir kitus istoriškų raštus, kad galėtų prigulnėčiai paduoti savo balsą!

Spaudos atgavimo jubilėjus. Vietinė TMD. 3-čioji kuopa surengė ant šios seredos iškilmingą vakarėlį paminėjimui 10 metų sukaktuvių nuo atgavimo Lietuvoje mūsų spaudos. Dėdami laikraštį į spaudą negalime bepažymėti, kaip šiai vakarėliū nusisekė ar nusiseks, tik žinodiname Brooklyno vienuolėnų, joga vakarėlio programoje stovi kalbėtojai: Dr. J. Šliupas, J. V. Lutkauskas ir J. O. Sirvydas. Prakalbos atsibus Taut. Name, balandžio 23 d. Salė atdara vakare nuo 7.30.

SLA. Apskritio vakarėlis. At-einančiam nedėdieny, balandžio 26 d., Taut. Name yra surengtas linksmas vakarėlis. Surengė jį SLA. kuopų 5-tasis apskritis. Vakarelis prasidės gana anksti — net nuo 3-čios val. po pietų. Tarp ko kito čia daimuos Centro Brooklyno Choras po vadovystę Ks Strumskio. Taipgi bus duetas, kvartetas ir trio. Tarpe dainų bus gražių deklamacijų, kurias atliks p-lės Biruta Struogitė ir ser-seris Biruta ir Aldona Petrauskiūtės. Žodžiu sakant, vakarėlis žada šaunių pasirožėjimą.

Pasimirė. Pereitą subatą tapo palaidotas daugeliui žinomas Steponas Lapsinskas, 35 metų, nuo 201 Jackson Str. Velionis priklausė į Šv. Jurgio dr-stę. Paliko moterį su nedideliais vaikučiais.

Hippodrome spektaklis. Užbaigoje sezono New Yorko didžiausias teatras Hippodrome stato viena iš dailiausių spektaklių „Pinafore“. Indomiausias scenos dalykas, kad ant scenos bus pastatytas didžiulis laivas, kadaisiai jurėse praužvės.

Rooseveltas vėl eisias į prezidentus. Laikraščiai rašo, joga p. T. Roosevelt, vėl ketinas pasiduoti kandidatats ant prezidento ateinančiuose 1916 m. rinkimuose. Tik dabar jo partija permainysianti savo vardą nuo „Progressive“ ant „Liberalų Partija“.

Jieško tris pačios. New Yorko policijon apsikundė tris lenkės, kad jos jiešką savo vyro, kokio ten Ludviko Lubelskio. Pasirodė, kad tas patsai Lubelskis yra visu visų trijų moterėlių. Policija susėkė pėdas, joga Lubelskis atsidu-

ręs Chicagoje ir gašliai jiešką dar vienos žmonos apsvesti.

Sulaūztytas. Ant South 3-rd gat. prieplaukoje nuo doko nupuolė žmogus ant baržos. Kada jį pakėlė, pasirodė sulaūztyta ranka ir koja. Esąs Franas Kalauskis nuo 229 Kent Ave.

Mūsų valstijos druska. Pereitais metais New Yorko valstijoje esą padaryta druskos 10,819,521 bačkučių. Daug daugiau padaryta už pirmesnį metą.

Zobovoje užmušė. Ant 652 Hicks Str. pasimirė vaikas John Nelson. Jisai žaidė baseball, ir kitas žaidėjas taip smarkiai jam užsiauė su žaismės buoze (bat) į smilkinį, kad Nelson parvežtas į namus pasimirė.

Veža knygyną Europon. Iš Brevoort Vieš knm. išgabeno čielą vagoną knygų Europon, į Tarptautišką Raštų Dailės Parodą, prisidėsią geg. 1 d. Leipzige, Vokietijoje. Vagonan buvo sukrauta gražiausios kartos, kningos, ir spaudos modeliai, surinkti po visą Ameriką.

Kiek kaštuoja miesto vanduo. Pereitais metais šios apylinkės gyventojams buvo iš miesto parduota vandens už \$12,753,050.52. Vandens padirbijimas ir užaikymas administracijos prie vandens išlaidos \$4,622,128.86. Tad visos miestas pelnės (ištraukus dar kai kurius kaštus) \$3,326,311.33. Ne užilgus bus intaisyta partraukimas vandens iš Catskill Kalnų, iš kur busią dar partraukiama vandens apie 500,000,000 kasdieną.

Laivus ruošia. Tuomtarpu, kada prezidentas Wilson iš Washington davė paliepiamį plaukti Atlantiniams laivams į Mexiką, sykiu ir Brooklyno laivynė pradėta ruošti iškeliaivimui šie laivai: Texas, New York, North Dakota ir Wyoming. Karės su Mexika gal ir nebus, bet norima pagalios Mexiką pabaidyti, kad jį pasave pradėtų bent sykį įvesti tvarką.

Vaikų darbo valandos. Gub. Glynn pasirašė ant naujo biliaus apie vaikų darbą. Sulig to dabar mūsų valstijoje vaikai, jaunesni per 16 metų, galės dirbti savaitėje tik po 48 valandas. Keista, kad tokiems jauniems vaikams yra leidžiama dirbti visiška.

11 žuvo ugnyje. New Yorko ant 741—8-tos Ave. iškilo gyvenime gaisras, kuriame pražuvo 11 ypatų. Kitus ugnis miegančius pagavo ir jie viduj liko, o kiti užsimušė nuo kopėčių šokdami.

Beckerio tesimas. Ex-policmano, Charles Becker teismas bus išnaujo peržiūretas ir jis prasi-dės geg. 6 d. Pamenate, kad jį-sai buvo skundžiamas už sukurs-tymą nužudyti loškų „karalių“ Rosethalį, už kurio mirtį pereitą savaitę jau tapo numarinti tris mušeikos.

Iš L. U. K. veikimų. Balandžio 14 d. atsibuvo Liet. Ukėjų Klubo komisijos posėdis statymui Liaudies Namu. Tarpe ko kito buvo išduoti raportai apie tokius namus pas kitas tautas. Pagaliaus dar nutarta pasiūsti delegatus pas vietinius finus, kurie vos apie tris šimtai šeimynų čionai gyvendami įstengė pasistatyti gražų namą ant 764—40th Str., kur jį beveik kasnedėl turi savoriaus ir atsiverti savo drangus pri-sirašymui prie tos svarbios liet.

Sekantis Klubu susirinkimas atsibus 8 d. gegužės, o prieš tai geg. 5 bus susirinkimas Liaudies Namu komisijos.

Šovė į miesto majorą. Pereitą pėtnyčią New Yorko prie City Hall kažin-koks žmogynas šovė į miesto majorą p. Mitchel, bet kulka nepataikė į majorą, tik į šalmis stovintį korporacijų kauzelį p. Frank Polk. Suėmus šovėją esąs koks ten Mahoney, apšepęs 72 metų senukas. Jisai norėjęs majorą nušaut, nes jo nuomone majoras esąs „neteisingas žmogus“. Bet arčiau ištyrus pasirodė, kad senis biskį pakvaišęs, o dar skaitydamas laikraščiuose pludimus ant majoro, visai iš vėžių išbėgęs. Todėl namoma jį į bepročių namą atiduoti; gi sužeistasis p. Polk, norš kulka nngriežė smakrą ir išnešė du dantis, vienok esąs sužeistas nepavojingai.

Gavo leidimą vesti. Juozas Pavoor, 160 No. 4th Str. su Ona Zakarauskiute, 120 No. 5th Str. Jonas Petrauskis, 202 John Str. su Julia Vičaitė, iš ten-pat. Juozas Zacharka, 85 Hudson Ave. su Zofia Vildaite, iš ten-pat. Juozas Rainys, 55 So. 2nd Str. su Katarina Ragaišute, 129 No. 2nd Str. Jurgis Janulis, 221 Bedford Av. su Elzbieta Meškaite, iš ten-pat. Jonas Krunglevičius, 457 Keap Str. su Marijona Zemaičiute, 566 Metropolitan Ave. Matiejus Jankevičius, 272—37th Str. su Agota Sabukaitiene iš ten-pat.

Delei Preserių Pikniko. Mums praneša p. J. Moekevičė, kad 58-tos skyriaus Preserių Unijos piknikas yra rengiamas ne ant 20-tos, bet 30-tos d. berželio.

Gimnastų vakarėlis. Pereitą subatos vakarą Palace Hall salėje buvo Lietuvių Atletų Klubo balius, kuris gana pasekmingai atrodė; publikos apšėiai susirinko.

Teatras. Pereitą nedėdienį Taut. Name buvo lošta teatras „Likimo Bausmė“. Rengė L. K. P. D.

„Žvaigždė“ Nesikels. Girdėjome, kad kun. Miluko laikraštis „Žvaigždė“ nesikelsias iš Philadelphiajos į Brooklyną. Patsai kun. Milukas kasnedėl tenai nuvažiuojas iš Maspetho ir padedą „Žvaigždę“ surėdyti.

Delei gegužio 1-mos d. Pereitą nėtnyčią atsibuvo paskutinė konferencija reikale apvaikšėiojimo gegužio 1-mos. Galima pasidžiaugti, kad visos drangystės apvaikšėios išvien; — kaslink mokesties, tai draugijos pasidalino sekančiais: 14 draug. mokėš prop., o 5 draug. nuo draug. Nutarta imti net 2 benu, susidedančių iš 28 muzikantų. Pastebėtina, kad iš 43—4 draugysėių apvaikšėiojime dalyvauja tik 20. **J. Dainius.**

Naujas laikraštis. Girdėjome iš „pusiau oficiališkų“ šaltinių, kad už mėnesio kito išeisias Brooklyne naujas mėnesinis laikraštis (žurnalas) „Žemė“. Laikraštį leisiant tam tikslui susidariusi bendrovė.

TMD. 3-čios kuopos susirinkimas atsibus 26 d. balandžio, p. Draugelio salėje — 73 Grand Str. Šiame susirinkime bus svarstoma daug svarbių dalykų, todėl partina atsilankyti visiems nariams ir atsiverti savo drangus pri-sirašymui prie tos svarbios liet. Raštininkas.

Raštininkas.

Raštininkas.

Raštininkas.

Raštininkas.

Raštininkas.

Scenos Mylėtojų Charos vis dau-giau ir daugiau susilaukia aukų; bėgyje praėjusios savaitės buvo sekančios aukos:

A. Stankevičius — pinigais 2; „Garso“ keptuvė per F. Mac... vičių — \$1.00; Lietuvių Klubas — kningomis už \$6.25; Jonas Globys — žodyną vertės \$3; Mikas Zdanaukas — gitarą ir kningų vertės \$5.00; A. Ramanaukas — kningų vertės \$1.50; J. Kačergius — žiuroną vertės \$4; Yra dar daugelis pažadėję aukoti; tas aukas pagarsiname vėliaus. Kad būtų galima tinkančiai tas darbas atlikti, tad vienam žmogui darbas buvo per sunkus. Tokiu budu Scen. Myl. Charas, laikydamas susirinkimą, dar paskyrė du narius į komisiją. Dabar į komisiją ineina šie nariai: M. Zdanaukas, J. Ginkus ir J. Jovaiša.

Laiškais ar asmeniškai galima kreipties šiuo adresu M. Zdanaukas, 312 Grand Str., Brooklyn, N. Y. **Valdyba.**

Lietuvis išgelbėjo skėstantčius. Balandžio 19 d. bešokinėdamas įpuolė į E. River, ant No. 2-ros gat. (ant doku), 12 m. amžiaus žydelis ir pradėjo skėsti. Tą pamatė tėvas šoko jį gelbėti, bet ir pats pradėjo skėsti. Ten buvęs lietuvis Martinas Stadulis, — 114 Tenycek Str., — pasidėjęs viršutines drapanas, šoko vandeni ir išgelbėjo skėstantčius, išnešdamas vaiką ir tėvą ant kranto. Išgelbėtieji tapo nugalėtinai ligonbutin. Bet už tą išgelbėjimą žydeliai net ačiū M. S. nepasakė.

ŽODIS Į SKAITYTOJUS „VIENYBĖS LIETUVNINKŲ“

Gerbiamieji: —

Kurių prenumerata yra pasibaigus ir gavote paragini-mo kortelę, malonėkite atnaujinti, nes kitaip priversti busime sulaikyti siuntinėjimą laikraščio ir liksit be geriausio draugo, be seniausio laikraščio „Vienybės Lietuvininkų“.

Prenumeratą siūskite M. J. J. PAKSZTIS & Co. 120 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Permainydami antrašą, parašykite seną ir naują visada aiškiai, tuomi išvengsite daug klaidų.

J. J. PAKSZTIS & Co.
120 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

— KRASOS DĖŽUTĖ —

Bepartiviškam. Nurodytieji Tamistos straipsnyje klausimai gvidenama kiekviename „Vien. Liet.“ num., ar tai straipsniuose, ar korespondencijose. Tik atidžiau skaitykite laikraštį, o jame atraste ant tų klausimų atsakymus. Priegtam Tamistos straipsnis labai „skystai“ parašytas — netalpin-sime. Rašinėkite geriau trumpas žinutes.

Vinc. Šukiu. Geriausiai apie tai Tamistai išaiškins vyskupas ar kunigas. Antanui Mėgėju. „Iš atsiminimų“ gavome — ačiū; sunaudosime. Tamistai pasinautėme laišką, kuriame gaa plačiai apie viską paaiškinome.

Pajieskau savo pusbrolio Vinc. Simkiaus, paeina iš Kanno gub., Šiaulių p., Saukėnų parap. Vaislaukio sodos, 5 me tai kaip Amerikoj; pirmiaus gyveno Rockford, Ill. 18 d. sausio išvažiovo į Aurora, Ill. ir negauno jokios žinios. Meldžiu jg gaties ar kitų pranešti sekančiu adresu:

A. Rupezius,
510 Edward St., Rockford, Ill.

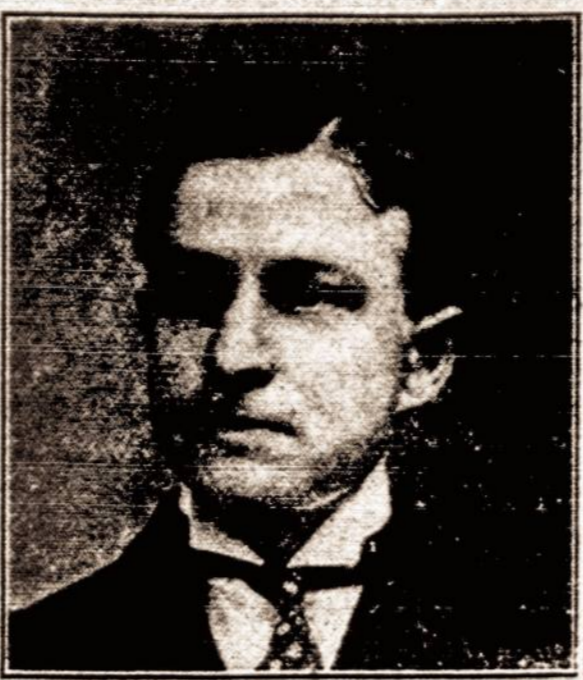
Pajieskau dėdės Martino Keželio ir pusbrolių Jono ir Mikolo Keželių; gyvena Suv. Valstijoje, paeina iš Kanno gub., Panėvėžio pav., Vozosų kaimo; meldžiu atsiskauti, arba kas pranešti nes turiu svarbų reikalą. Atsilaukit šiuo adresu: Peter Keželis, 1066 Elizabeth Av. Grand Rapids Mich.

NOTARIJUS (REJENTAS) JUOZAS O. ŠIRVYDAS, 120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Puikiausia ir smagiausia lietuviams užeiga pas

Jokuba Kancieriu

Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai, Elius ir Havanos Cigarai.

GERA PROGA!

Gramatika angliskos kalbos mokyti be mokytojo (apdaryta) \$1.00

Turiu už garbę pranešti draugystėms, klubams, ir kuopoms kad išdirbam visokius ženklus, „badges“, „saloloido“, „botonus“.

Atminkite ŠITĄ PAKELĮ?

PAIN-EXPELLER

kuris yra panašus, bet netikras. Reikalaukite su Inkaru (Anchor) ir vardu RICHTER, po 25 ir 50 ct. pas visus teisingus aptiekorius.

F. AD. RICHTER & CO., 74-80 Washington St., New York, N. Y.

Telephone 1881

Nik. P. Zelwis

Lietuviškas graborius. Išbasamuotojas ir laidotuvių Direktorius.

Sergantieji Lietuviai! AR JAU NETEKOTE KANTRYBĖS JUŠŲ EJOGEI?

Diena po dienos, savaitė po savaitės, mėnesis po mėnesio, metas po metų gydanys sergančius lietuvius.

DRO LEONARD LANDES

Jis jums be pinigų duos rodą ką turite daryti. Idant gėbėti gyvastį ir išsikvies joms ligą.

DRA L. LANDES

140 EAST 22nd St., New York, N. Y. tarp 3-rd ir Lexington Ave's.

Gera proga visiem

Užlaikau tikrą lietuvišką krautuvę, kurioje galite gauti, laikrodžių, laikrodėlių, žiedų, spilkų, koščių, kompasų, kryžiučių, gramafonų visokio išdarbo.

Užlaikau tikrą lietuvišką krautuvę, kurioje galite gauti, laikrodžių, laikrodėlių, žiedų, spilkų, koščių, kompasų, kryžiučių, gramafonų visokio išdarbo.

PADEKITE STATYTI

TAUTOS NAMUS VILNIUJE

Aukas priima mūsų redakcija, arba galite siųsti tiesiog į Vilnių šiuo adresu: LIETUVIŲ MOKSLO DRAUGIJA

HIPPODROME

Hippodrome stato didžiulį perstatymą vardu „America“.

NUSIPIRKITE

Tik-ką atpausną Naują Eilių Kniugą „LAIKO AIDAI“ pas C. M. LUKOŠIŲ.

Tarptautiškoji Akušerijų MOKYKLA.

Moteris, norinti išmokyti akušerijai, dabar tu legalią mokyklą Scrantone, Pa. Mokslas prasideda 2 d. Sausio, 1913 m. ir trunka per 4 mėnesius.

Tel. 2048 Morningside. LIETUVIŠKA MUZIKOS KONSERVATORIJA 101 W. 117 Str. New York City.

Telephone 2427 Greenpoin

VIENTINĖ IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

Parduodam Szifkortes ir siuncziam pinigūs.

Jau nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES keliančiams į Lietuvą arba norintiems parsikviesti iš Lietuvos savo gimines ar pažinėtams į Ameriką, visados parduodam Šifkortes kuteisingiausia į kur tik nori, ant greičiausių ir geriausių LAIVŲ už prieinamą prekę.

Taigi reikalaujant ŠIFKORČIŲ — malonekit kreiptis prie mūsų, o busit kuogeriausia aprupinti visame.

Offiso valandos: šioikiems dienoms nuo 8 ryto iki 9 val. vakare. Šventoms dienoms nuo 9 ryto iki 3 val. po piet.

120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. (Antros durys nuo Berry Street)

PINIGUS SIUNCZIAM IR ISZMAINOM.

Siuočiamė pinigūs į visas svieto dalis saugiai, greitai ir pagal pinigų kursą.

Teipgi išmainom ant raskų ir vokiškų. Parduodam Tikietus ant geležinkelių į pietines ir vakarines valstijas.

„VIEŅYBĖ LIETUVŅŲ“ Seniausias Lietuvių Laikraštis Amerikoje. Ikiurtas 1886 mete.

Išaina kas Seređa. Užsirašant „Vienybė Lietuvniukų“ Amerikoje prekiojoja metams \$2.00, pusei metų \$1.00. Užrubežiuose prekiojoja metams \$3.00, pusei metų \$1.50.

Teipogi spausdinam visokias knygas, konstitucijas, bilas, plakatus ir tikietus baliams, popieras laiškamis rašyt ir kitokius spandos dalykus. Darbą atliekam greitai ir pigiai.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ VISOKIŲ KNYGU.

Čia visokias knygas galima gaut, kokios tik yra išėjė iš po spandos, kaip svietiškas teip ir maldų knygas. Žodynų, gramatikų, rankvedžių, Biblijų ir t. t.

J. J. Pauksztis & Co. 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

TAI SENIAUSI IR TURTINGIAUSI AMERIKOS LIETUVIŲ PAŠALPINE DRAUGIJA ĮSTEIGTA 1886 M.

Moka pašalpą ligoje po \$6.00 sevaitėje ir turi keturis pomirtines apsaugos laipsnius: \$150.00, \$300.00, \$600.00 ir 1000.00.

Kiekvieno lietuviu privalumu yra dėties prie tos Organizacijos.

Iki 1 d. Sausio 1913 metų Susivienijimas išmokėjo: našlėms ir našlaičiams pomirtinių pašalpų — \$72,469.33. Lietuvių apšvietos ir kulturos reikalams — \$8,651.82. S.L.A turtas išneša (1 d. Sausio 1913 m.) \$52,517.97.

Tuojaus prisirašyk prie gyvuojančios tavo mieste S.L.A. kuopos. Jaigu kuopos nesiranda, klaus informacijų pas Centro Sekretorių žemiaus paduotu adresu, o gausi paaiškinimus kaip suorganizuoti kuopą.

A. B. Strimaitis, Centr. Sekr. 307 W. 30-th St. New York, N. Y.

VIEŅYBĖ

PAVASARIS, PAVASARIS!

TAI LINKSMIAUSIAS LAIKAS;

bet tik tada tikras ir linksmas pavasaris, kaip žmogus pašalina iš savo kuno-organizmo ligą bei nevėikumą, kaip žmogus šiuo laikais turi būti sveikas.

KAD JAUTIESI nesveikumą, bet nori turėti linksmą pavasarį, tai išsilydyk, išvaryk ligą lauk iš kuno, kraujo nervų ir v durių: o kad ta visą padaryti atsiuok lietuvių klubo prie tikro Profesoriaus o D. ktaro Klinikos, kuris pagal reikalingą prietaisus specialiai geriausias išeikarstas, kurios kaip žili saulės spinduliai išvaro žmogaus ligą, taip ligą išvarys lauk, be peilio, be spoutingų operacijų.

Apturėsi tikrą linksmą pavasarį ir gerą sveikatą;

džiaugis kaip šimtai išgydytų dėkavodami. IS DAUGYBĖS nori koletą pastatipnam: GUODOTINASAI DAKTARE IR SPECIALISTAI: Esu labai dėkingas už gerą išsilydymą, kad su išeikarstoms teip gerai pasiliku išgydytu, nes pasiliku kaip naujai atgimęs, dabar linksmas ir smagu, dar puo išeikarstų pasiliko, bet gerai esu sveikas, kad daugiau nereikalauju vartoti, — taigi šimtai kartų dėkavotų Philadelphia M. Klinikai, kaip geram daktarui už prietaisų išsilydymą teip labai gerą išeikarstą. Su gudose, Goodbye, Jurgis Dalakis, Box 81, Alfred, N. Y. Mr. Jurgis Lutauskas, Jerome, Pa. St. Lindzevicia, 216 Pleasant str. Beoit, Wis. K. Oševičis, 1444 Boss st. Camden, N. J. Mrs. Kazimiera Jureviciene, Box 228, Glens Falls, N. Y.

Tukstančiai žmonių džiaugiasi tikru linksmu pavasariu ir dėkavoja už išsilydymą nuo visokių svežių ir užsenėjusių ligų. Nervų ir nusi pūėjimų, peršalimo ir kosėjimo, galvos skaudėjimo, ir svajinimo, vidurių nesveikumo ir užkietėjimo, skėlios, nubiėjimo, suauzagrėbės, arelio palisimo, negero ir sumažėjimo kraujo, teip-pas nuo limpančių lytiškų ligų ir tam panašios rūgštes vyrų nelaimių. Teip-pat moterų nuo įvairių skaudėjimų strėnos ir kitokių ligų.

Kad negali pribut asabiškai, tai parašyk lietuviškai, o apturėsi rodą, pagalbą ir tikras i ekarstas, kurios gali tave išgydyti ir turėsi linksmą pavasarį. Visada rašant adresuok teip:

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC 1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.

Valandos kasdien nuo 10 iki 3 po piet. Nedėliomis nuo 10 iki 3 po piet. Ir vakarais nuo 6 iki 8 U tarnaukimas ir Pėtytiomis.

KAM SIRGTI IR VARGINTIS LIGOMS, KAD GALI BUTI GREITAM LAIKE IŠGYDYTAS, tik reiki atsiuok į Philadelphia M. Kliniką, kuris valdžios pripažintas delei žmonių labo. „DAKTARAS“ skaityti šitą knygą, kuri parašyta naujausio mokslo ir labai reikalinga kaip vyrams teip ir moterims, turėti ta knygą. Atrasis daug pasilpybių ir pamokinimų apie ką iškol nežinojot. Apturėsi dovanai, tik prisiryk keles stampas už prisuntimo kaistas Philadelphia M. Klinikai.

Sveikatos Saitinis

SVEIKATA BRANGIAUSIS ŽMOGAUS TURTAS!

Gyvenimo džiaugsmas ir linksmybės, laimė ir turtas žmogaus sveikatoje!

Jau nuo keliolikos metų Brooklyn-New York gyvuoja Vienatinė ir Didžiaus 7 ETUVIŠKA APTIEKA PROVIZORIAUS VINCO J. DAUNOROS

kurios tikslu yra apsaugoti savo vientaučius nuo visokių apgavikų išnaudojimo ir gydyti juos tikrai geromis ir pasekingomis gyduolėmis nuo visokių ligų ir kuno silpnybių.

LIETUVIŠKA APTIEKA savo ilgų metų pritrimum išrado daugybę specialiausių gyduolių, sutaisyti iš sviežiausių ir geriausių gydančių medikamentų ir labai pasekingai gydančių įvairias ligas. Tarpe kitų aptiekos sandelyje sukrautos ir gaunamos sc'ancijos gyduolės:

Table with 2 columns: Name of medicine and Price. Includes items like Kraujo Valytojas, Gvastes Balsamas, Nervų Stiprintojas, Vaistas del Vidurių, Kraujo Stiprintojas, Nu kausilio, Nuo gerklės skaudėjimo, Skėlinės proskos, Fingulos del kepenų, Blakčių naikintojas, Del išvartymo soliterio, Anatarinas plovimui, Nuo kojų prakaitavimo, Gydanti mosis, Antiseptiskas muilas, Gumbo lajai.

Speciališkia Tikrai Lietuviška Trejanka Arba Trejos Devyneros 25c. Taippat iš Lietuvos pargabentos visokios lietuviškos gydančios žolės, saknis ir t. t., kokios tik yra žinomos ir žmonių vartojamos.

Reikalaukite prisuntimo katalogo su mūsų gyduolių aprašymais Kreipiantiesiems per laiškus arba asmeniškai duodame tikrai sąžiniškus ir teisingus patarimus kiekvienoje ligoje. Jaigu jums brangi yra jusų sveikata, tai tuojaus reikalaukite gyduolių, rašydami arba atsilankydami į Lietuvišką Aptieką.

VINCAS J. DAUNORA, Aptiekorius, 229 Bedford Avenue Kampas North 4-tos gatvės Brooklyn, N. Y.

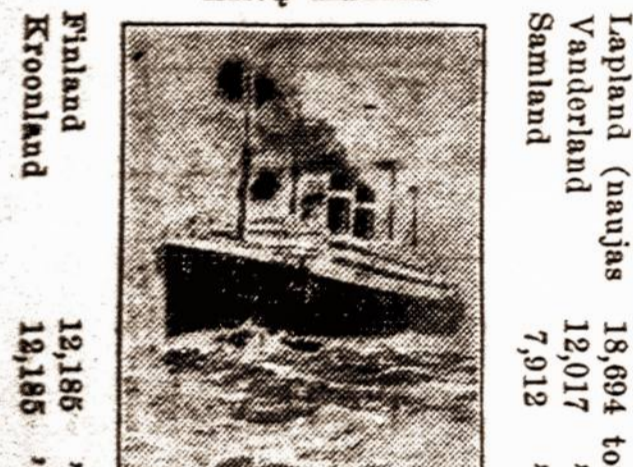
Rusija ir Amerika Vienatinė tiesi linija tarp Rusija ir Kanada

Greičiausi Geriausi, Didžiausi Dvi-tribiniai keleivių garlaiviai tarp Liepojaus-Libavos ir New Yorko, ir iš New Yorko į Rotterdam ir Liepoją-Libavą. Vidutinės kainos. Kreipkitės pas A. E. JOHNSON & Co. Gen. Pass. Ag. 37 Broadway, New York.

RED STAR LINE

Laivai išplaukia nuo Pier (dokų) 61, North River, New York. Vaterland - May 2 Kronland - May 9 Finland - May 16 Lapland - May 23 Laivų didumas

KELEIVIŲ OFISAS: BOWLING GREEN BUILDING, 9 Broadway, New York, N. Y.

Bukie Vyras

RUPTURA, VARIKOCELE, PRAPUOLUS PAJEGAS UŽTRUCINTAS KRAUJAS ATIMA JUMS VYRISZKUMĄ

BUKIE

Išmintingas Liki Sveikas

DR. O'MALLEY BUDAS

Visados išgydai! Išbandyta per 30 metų! Be peilio ir vaistų! Išrasta per mane! Naudojamas tik mano ofise! PASARGA: Darbininkai katrie pas mane dirbo, gal sakyti, kad jie žino mano metodą ir pagal jį gydo be operacijos, jie gal ir pamėgdžioja mano raštus. Bet randasi tik Vienas Dr. O'Malley Budas ir naudojamas tik Mano Ofise.

Aš neduokiu jokių gramatų Ligonų kadangi atsilankymas į mano Ofisą parodys jums, kad turį daugybę Gromatų nuo Ligonų iš visų šalių pasaulies kurie tapo išgydinti. Prisiųsk 2c. markę už knygutę padabintą paveikslais apie Rupturą.

Dr. Alex O'Malley

158 Washington St. Wilkes-Barre, Pa. Galima susiebt Lietuvišai-Jenkiškai.

LIETUVIAI, EIKIT PAS LIETUVI!

Pirk dziogetilus, lengucelius, klubinius žiedus, lipkortes, daviernastis, stigat pinigų į Lietuvą, puikių popierių gramatomis rašyti, knygų. Jau 19 metų prie to užsiėmimo viską išplūdau teisingai tai reiškia gerai. Visiem veļijam eit pas Jurgi Jeszmanta, 6 So. Washington St., Cof. E. Market st. Wilkes-Barre, Pa.

IN EUROPA Tankus Laivų Išplaukimai. Patki ir smagi kelionė Trečioje klasoje ir tarpplūbyje didelių ir greitų garlaivų linijos. NORTH GERMAN LLOYD Vidutinės kainos. Dėlei dienų, kuriose išplaukia laivai, laivakortę ir kitą žinių kreipkitės arba rašykite pas OELRICHS & CO. General Agents, 5 Broadway, N. Y., arba pas vietinius agentus.

Teisingiausia Lietuviška Agentura PARDUODU LAIVAKORTES ant geriausių ir greičiausių Laivų, keleiviai visados bus užgandintais. SIUNČIU PINIGUS į visas dalis svieto kuo-greičiausiai ir pagal pinigų kursą. (Stoviu po kaučija \$30.000.) Telpgi Pinigus primu kurie nori pasidėti dėl apsaugojimo ir ant kiekvieno pareikalavimo juos sugrąžiu. PIRMOS KLASOS HOTELIS, Skaniausi ir sveikieši visoki gėrimai, per tai visados svečių pilna, kiekvieną draugiškai ir maloniai visados pavaišina. P. J. CHMIELIAUSKAS, 177 E. Main St. PLYMOUTH, PA. (Bell Phone 8-R)

Tel. 279 Greenpoint. Geriausia lietuviams užėiga pas JONĄ KULBOKĄ Skanus Alus, Gardi Arielka, Visoki Vynai, Kvepianti Cigarai. 74 Grand Street Kampas Wythe Ave. BROOKLYN, N. Y.

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS. Su etnografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, slidams popieriaus, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos kiekvieno lietuvių stubelės. Pirmutinė dar tokio didumo mapa lietuvių kalboje. Parsiduoda musu knygyne, tik po 50 centu. Pasiskubinkite kiekvinas įgyti tą ŽEMLAPĮ ir pamatyti surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlių egzempliorių. Šiuo adresu: J. J. PAUKŠTIS & CO. 120-124 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

THE LACKAWANNA Parankiausiai geležinkelio Europos keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangiai perdažinėja bagažą ir perveža pasažierius. The Road of Anthracite (Kietųjų auglinių kelias). Trumpiausias kelias į Buffalo. Tiesiai į Scrantoną ir Anglijų Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, Chicago ir Vakarų keturi traukiniai kasdien. Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvakarių, kasdien. Tarpe visų vietinių Punktų nuolatinis ir parankus susinešimas. Artymesnių informacijų apie kainas, traukinių begiojimą, etc., kreipkitės pas savo vietinį agentą arba rašykite pas: George A. Cullen, Passenger Traffic Man 90 West Street, N. Y.

SAULE Du-kart nedėlinis laikraštis žmagiausias lietuviškas laikraštis visoje pasaulėje. IŠRINA kas UTARNINKĄ ir PĖTNYČIĄ Prenumerata kaštuoja: Amerikoj: Ant viso meto \$2.50 Ant pusės meto \$1.25 Ant ketveriū meto 65c. EURO. Rosijoje ir Lietuvoje \$3.50 Anglijoj ir Skotlandijoj 15 sh. POJE Prusose 15 markių. MĖNESINIS RAŠTAS Linksma Valanda IŠRINA APIE 15 D. KOŽNO MĖNESIO. Tarpiniai visokių gražių Istorijų, Pasakų, ir t. t. PRENUMERATA: Amerikoj ant viso meto tik \$1. Rosijoje \$1.50. Anglijoj 7 sh. Prusose 7 mk. Kas užsirašo "SAULĘ" ir "LINKSMĄ VALANDĄ" ir pilnai užsimoka, šis abu raštu gauna per visą metą už \$3 in Ameriką, in Rosiją \$4.50, in Angliją 7 sh. Priek tam pilnai užsimokėję ikatytotai kas metas gauna DOVANĄ puikų Kalendorių. W. D. Boczkowski & Co. 120-522 W. South Al. MAHANAY CITY, PA.

Ar Skaitai Kada Laikraštį "LIETUVĄ"? Gal nežinai kur ją gauti? "LIETUVA" Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas Pėnyčia ir paduoda daugiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso svieto, o prenumerata kaštuoja metui tik \$2.00, pusel metų \$1.00. Rašyk adresu: A. OLSZEWSKI, 3252 So. Halsted St., CHICAGO, ILL.

Ar matel kada-nors laikraštį "DRAUGA"? "DRAUGAS" yra 8-nių puslapių didžiausio formato, vedamas geriausių redaktorių. Rasi jame geriausių raštininkų raštų ir visokių žinių iš Lietuvos, Amerikos ir iš viso pasaulio. "DRAUGAS" gėvidena svarbiausius gynyvius lietuvių reikalus. "DRAUGAS" atsielia metams \$2, pusel m. \$1 Užsienose metams \$3, pusel metų \$1.50 Rašydami laiškų adresuokite DRAUGAS PUB. CO. 2634 W. 67th St. Chicago, Ill.

Konkursinis Geografijos Vadovelis Kaina 75c. Apdaryta \$1.00. 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y. I. J. Paukštis & Co. Tel. 2834 Greenpoint. PUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS - pas PETRA A. DRAUGELI. Skanus alus, gardi arielka, elius, visoki vinas, kvepianti cigarai, ir puiki užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atsakausios vietos, o busit užgandinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

BENNETT TYPEWRITER. Kaina \$18.00 Bennett Typewriter yra tai naujausio išradimo drukuojama mašina ir drukuoja taip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su universaliais, raktais, taip kaip mašinos už \$100.00, arba ir brangesnes. Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių į minutą. Padaryta iš labai tvirtu plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atrentuotojai nuo kaspinio. Diduma mašinos 2x5x10 colių. Galima vartoti popierį 8 ir pusės colių platumo. Turi 84 litaras ir ženklus. Volelis su literomis mainosi ir tokiu budu ant jos galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 atskirų dalių, sveria 3 ir pusę svaro. Sudėta į labai puikią skrynelę ir jį galima nešiotis rankoje, arba kišenėje. Ji yra netikėtai naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ypatai, o už tokią progą, tai kaip dykai. J. J. Paukštis & Co., 120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Daktaro Stankaus Sanatorium Vienatinis Lietuvis Daktaras Philadelphiajyje. Gydo visokias ligas vyrų, moterų, vaikų ir daro operacijas. Dr. Ignatas Stankus, po užbaigimui reguliariško daktariško mokslo steitavikame Indianos Universitete, po apurtėjimui diplomos, važiuo mokintis į New York Post Graduate Medical School and Hospital kurie yra net didžiausia medicinos mokykla visoje pasaulėje. Čion specialiai mokinosi daryti visokias operacijas ir gydyti pavojingas ir užkrečiamas ligas. Teipgi, Ignatas Stankus buvo miestavų daktaru mieste Indianapolis, Ind., kur praktikavojos dienomis ir naktimis po hospitalių dispensars. Dabar jau kelintais metas kaip daktaras Ignatas Stankus užsidėjo savo loagną, pūliu an puikiausios gatvės Philadelphiajyje po numeriu: 1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

PADEKAVONĖS UZ ISGYDYMA. AS ANTANAS FERGIS, 1117 Brandywine St., Philadelphia, dėkavoju daktarui, savo tau tiešiai Ignatui Stankui už išgydytą manęs nuo taip baisios ligos, karščio, skandėjimo galvos, jautimo šaltis su prakaitavimais, skandėjimo vidurių ir abeju nusilpėjimo. Steponas Barauskis, 846 So. Front St., Philadelphia, Pa. Per kelias metų jaučiu negėrumą gerklėje, o prieš atmauju oro net ir skausmą. Ant galo iš karto pradėjo tinti kaktas, gelti galva ir pasikėlė didis karščis. Dr. Stankus po sustabdyto karščio, padarė man operaciją savo ligonbutyje ant gerklės ir dabar jokio negėrumo gerklėje nejačiu ir esu sveikas. Francisas Skvernavičia, 12 Reed St., Philadelphia, sako, taip daug daktarų atankian, bet nė vienas manęs negalėjo išgydyti, kuomet atsiėnkian į Dr. Stankaus ligonbutį, likaus į trumpą laiką visikiai išgydytas. Konstancina Mešys, 223 Reed St., Philadelphia, likos išgydyta nuo gėlmo galvos, negirdėjimo ir tekėjimo iš ausų. Ona Kaciakienė, 236 Madison St. ir Valerija Kaciakienė, 232 Tilton St., Philadelphia, abidvi likos išgydytos nuo skandėjimo galvos, nedirbimo ir užkrečijimo vidurių, skandėjimo nugaros ir po širdžia. Francisas Szarka, 1531 Wood St., Philadelphia, Pa., turį jau ronas ant kairios kojos, kitur negalėjau išgydyti, bet daktaras Ignatas Stankus išgydė tas ronas savo ligonbutyje į trumpą laiką. M. Belogrivicus, 53 Lancheater St., Montreal, Que., Canada, rašo taip: dėkavoju daktarui Ignatui Stankui už prisintimą gydymui, katros išgydė mane nuo skandėjimo pasirdžių, skandėjimo galvos, gėlmo nugaros, kosulio ir sunkaus kvėpavimo. Tokių padėkavonų yra šimtai ir visų čion sutalpinti yra negalima. Tos padėkavonės yra patalpinatos su pavėlijimu pačių pačių, o kitos yra užlakomos didžioj slaptiūbyje. Daktaras Ignatas Stankus parašė daktarišką knygą apie džiova, o ne užligo parasys apie visas ligas ir išleis po vardu Knyga Medicinos. Dabarinė ta knyga yra labai naudinga dėl sergančių kaip tikrai ir teisingai gydysis, o sveiklems kalp nuo tos pavojingos ligos apsaugoti. Kaina tos knygos 25c. Pinigus galima prisiųsti pačios ženkliais (stampomis). Visuomet reik kreiptis tiesiog į Daktaro Stankaus ligonbutį, ant šito tikro adriso. Dr. Ignatius Stankus 1210 S. Broad Street, Philadelphia, Pa. Ofiso valandos: Iš ryto nuo 9 iki 11. Po pietų nuo 2 iki 4 ir vakarais nuo 7 iki 8 val. Nedėliomis nuo 9 iki 11 val. ryto ir nuo 1 iki 4 val. po pietų.

W. SLOMINSKA Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais ant Kosciuskos Parodos už rupestingą ir artistiską išdirbtimą KARUNŲ, ŠARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARŠALKINIŲ LAŽŲŲ IR TEIP TOLIAUS. Turiu už garbę apreiškiti guodintiems Kunigams ir guodotinioms Draugystėms, kad aš dirbu visus augščiau pamintus daigtus PIGIAUSIAI, TEISINGIAISIAI IR GERIAUSIAI, nes per daugelį metų užsiėmama išdirbiniais įgijau geriausiaj praktiką ir dėl to galiu viską padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrikai. Su guodone W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.

ZMIJEJCZNIK RATTLESNAKE LINIMENT

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių galvos skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO ir DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pagelbėti, neįšėkok rodos pas kokius nemokintus žydelius ar kryžiolius savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo loagną vienatui, reikalaudamas tikrų, grynų ir gydančių vaistų - pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa. „Lenkiškai-Lietuviški“ vaistai jau tuksandžius padarė sveikais - išgydys ir Tave! Ypatinai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlakome, kaip kunigas išpažinti. Dėlio jeigu trokšti tikros gydytojus pagalbos, aprašyk savo negėrovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigėlėsi. Adresas: Albertas G. Groblevskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

Nepamirškite Tautiško Namol! Erta, daili salė mitingams, veselijoms, teatrims ir baliams. Gardi degtinė, šviežias alus, kvėpią cigarai, skanus užkandžiai ir nakvinė. TAI LIETUVIŲ UŽEIGA. A. RAZUTIS 101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y. Telephone 1470 Greenpoint.

PRETELAI LIETUVIAI 12 dideliu ir 12 mazu, H. B. ROSENSON, 812-816 Grand St., BROOKLYN, N. Y. Telephone, 1102 W. 10th St.

ADVOKATAS KAZIS KRAUCUNAS. Burys 9 metus Skyriaus Viršinkin, Inspektorium Suvienytų Valstijų Imigracijos: turi visas tiesas kaip Attorney, Advocate, Proctor, Solicitor ir Counselor-at-Law. Vėds visokias bylas (provas) visose teismuose ir d partamentų skyrlose pavilniui mairingų, kreipdėtis laisčiai, įdėdami krasos ženklėjų atsakymui. Vedimui svarbių bylų ir reikalų, pibuna ypatinai į visas Valstijas ir miestus sužy pareikalavimo. Adresas: KAZIS KRAUCUNAS, Attorney-at-Law 403 Lyon Building, Seattle, Wash.

Jonas S. Lopatto Attorney and Counselor-at-Law (Lietuvis advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsiima varymu prory visuose teismuose. Ofisas rumose 47-48-49 Bennet Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PENNA. Office Phone Peoples 87 Bell 47 Residence Peoples 1100

FIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius Geras darbas. Vidutiniska Elenia. G. BENSON, 323 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.